

สามก๊ก 1-84

ตอนที่ 01 - สามวีรบุรุษสาบานในสวนท้อ

สรุปเนื้อเรื่อง

ยุคตงฮั่น ฮั่นโฮเต อายุ 10 ปี ขึ้นครองราชย์ กลุ่มชนที่โค่นอำนาจของตู้ไทเฮาและตู้เสียงพีช่ายลงได้ แล้วเข้ากุมอำนาจบริหารราชการโดยตรง หลังจากนั้นหลายสิบปี เกิดการต่อสู้แย่งชิงอำนาจอย่างรุนแรง มีการปลัดแผ่นดินอยู่บ่อยครั้ง จนไปถึงสมัยของเลนเต้ ในช่วงนั้น ฮองเต๋ออันแอ ราชสำนักป๋นป่วน ขุนศึก ท้องถิ่นกดขี่ข่มเหงประชาชน แย่งยึดที่ดิน และยังเกิดภัยธรรมชาติติดต่อกันหลายปี ทำให้ผู้คนเดือดร้อนกันไปทั่วทุกที่ ทำให้ประชาชนลุกขึ้นมาก่อกบฏ จัดตั้งกองโจรโพกผ้าเหลืองหลายหมื่นคน บุกลั่นเผาจาน ขุนนาง ราชสำนักจึงให้แต่ละเมืองเปิดรับกำลังอาสาสมัครปราบโจรโพกผ้าเหลืองเพราะทหารหลวงมีกำลังไม่เพียงพอ

ขณะนั้นที่เมืองอิจิว เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย ได้พบกันแล้วเกิดถูกชะตา จึงได้เชิญกันมาดื่มสุราที่บ้านเตียวหุย และได้พูดคุยกันเรื่องโจรโพกผ้าเหลือง โดยกวนอูและเตียวหุยตัดสินใจว่าจะไปสมัครทหารอาสาเพื่อปราบโจร แต่เล่าปี่ก็ได้พูดโน้มน้าวใจ ว่าตอนนี้บ้านเมืองเกิดจลาจล ท่านทั้งสองมีโอกาสร่วมสร้างวีรกรรมแล้วทำไมต้องไปสมัครเป็นทหารอาสาอยู่ใต้การบัญชาของคนอื่น โดยเล่าปี่คิดการใหญ่ที่จะตั้งกองทัพของตนเองเข้าปราบโจรโพกผ้าเหลืองเพื่อสร้างชื่อเสียง และหวังให้กวนอูและเตียวหุยคล้อยตามเข้าร่วมด้วย ซึ่งทั้งสอง เมื่อได้ฟังเล่าปี่ก็เกิดความศรัทธา เห็นเล่าปี่เป็นผู้มีบุญ สืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์ฮั่น จึงตัดสินใจติดตามเล่าปี่ ทั้งนี้เตียวหุยยังมอบทรัพย์สินสมบัติของตนเอง ให้แก่เล่าปี่ไว้ทำการใหญ่ในอนาคตอีกด้วย แล้วทั้งสามก็ได้สาบานเป็นพี่น้องกันในสวนท้อ โดยให้การเคารพยกเล่าปี่เป็นพี่คนโต กวนอูเป็นพี่คนรอง และเตียวหุยเป็นน้องคนเล็ก

จากนั้นเล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย ก็ร่วมกันจัดตั้งกองกำลัง จัดหาอาวุธ แล้วเข้าร่วมกับกองทัพหลวงปราบโจรโพกผ้าเหลืองสร้างคุณความดีความชอบหลายครั้ง และครั้งหนึ่งก็มีโอกาสได้ช่วยชีวิตตั้งโต๊ะไว้ด้วย แต่หลังจากจบสงครามเล่าปี่กลับได้รับรางวัลเป็นตำแหน่งนายอำเภอในเมืองอันห้อก้วนเท่านั้นเพราะไม่มีเส้นสายอะไร ซึ่งทำให้เตียวหุยและกวนอูไม่พอใจแทนเล่าปี่ และหลังจากรับตำแหน่งก็มีค่าหลวงมาเข้าพบเล่าปี่ หวังจะให้เล่าปี่ตัดสินใจแล้วบิ๊ให้ออกจากตำแหน่ง แต่เล่าปี่เป็นคนมีคุณธรรม ไม่เคยเอาเปรียบชาวบ้าน จึงไม่ยอมคล้อยตาม ค่าหลวงไม่พอใจจึงพยายามวางแผนใส่ร้ายเล่าปี่ให้มีความผิด จนเตียวหุยทนไม่ไหว จับค่าหลวงออกมาเขียนตีและประจานต่อหน้าชาวบ้าน เล่าปี่รู้เรื่องก็เข้ามาห้าม สุดท้ายเล่าปี่ก็ตัดสินใจไว้ชีวิตค่าหลวงและลาออกจากตำแหน่งนายอำเภอเพื่อพิสูจน์ความมีคุณธรรม แล้วสามพี่น้องก็หลบหนีการจับกุมไปอาศัยอยู่กับเล่าหัง ค่าหลวงแค้นอิจิว จากนั้นกองขุนจ้านได้เขียนฎีกาเสนอความดีความชอบของเล่าปี่ จนเล่าปี่ได้ตำแหน่งเป็นเจ้าเมืองเพงจวนก้วน

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์แรก คือ กลยุทธ์การสร้างศรัทธาของเล่าปี่ โดยการพูดโน้มน้าวใจของเล่าปี่ ที่ใช้สำนวน ‘สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ วีรบุรุษจะเกิดขึ้นเพราะสถานการณ์เท่านั้นเอง’ และการเล่าเรื่องของผู้มีบุญญาธิการ เชื้อสายราชวงศ์ผู้หนึ่ง ให้กวนอูและเตียวหุยฟัง แล้วเฉลยภายหลังว่าเป็นเรื่องของตนเอง ทั้งนี้ยังมีการใช้สำนวนเชิงการเปรียบเทียบ อื่นๆ อีก เช่น ‘ไม้เส้นเดียวไม่เป็นด้าม ต้นไม้ต้นเดียวไม่เป็นป่า’ และ ‘พวกท่านเปรียบเหมือนผู้นำผืนมาให้ยามหนาว มีความจริงใจเยี่ยงเปรียบมิตร’ พร้อมทั้งให้การคารวะขอบคุณ เปรียบตนเองที่ได้เจออวนอูและเตียวหุย เหมือนได้เจอทองแท่งในทะเลทราย และขอเป็นพี่น้องร่วมสาบาน ทำให้ทั้งสองเกิดศรัทธา ตัดสินใจเข้าร่วมติดตามเล่าปี่ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในอนาคต

นอกจากนี้ เล่าปี่ก็ยังสร้างศรัทธาแก่ชาวบ้านได้ในตอนที่รับตำแหน่งนายอำเภอ แต่โดนคำหลวงกลั่นแกล้งให้ร้ายเพื่อให้เล่าปี่ตัดสินใจหนี แต่เล่าปี่กลับไว้ชีวิตคำหลวง แล้วลาออกจากตำแหน่งด้วยตัวเอง ทำให้ผู้คนต่างยกย่องว่าเล่าปี่เป็นคนมีคุณธรรม

กลยุทธ์ที่สอง เป็นกลยุทธ์ของคำหลวงที่ต้องการใส่ร้ายเล่าปี่ เพื่อขับให้ออกจากตำแหน่งนายอำเภอ โดยการตีตราประกาศ ภายในสามวัน ให้ชาวบ้านที่มีเรื่องทุกข์ใจและมีหลักฐานการทุจริตของนายอำเภอเล่าปี่ ให้เอาเรื่องมาฟ้องร้องได้ และยังเขียนตบักตบเท้าพนักงานอำเภอกล่าวร้ายเล่าปี่ แต่ก็ไม่มีใครคล้อยตาม เพราะเล่าปี่ไม่เคยทำความผิดอะไร

ตอนที่ 02 – ศักดิ์สิทธิ์

สรุปเนื้อเรื่อง

พระเจ้าเลนเต้ประหารนักงนสวรรค์ ก็เกิดปัญหาความขัดแย้งเรื่องรัชทายาทตามมา ระหว่างฮ่องจุเหียบผู้น้อง ที่สืบสันตติวงศ์และฮองไทเฮา(เสด็จย่า)ต้องการสนับสนุน กับ หองจูเปียนผู้พี่ ซึ่งสนับสนุนโดยแม่ทัพใหญ่โฮจิ้น ผู้เป็นพี่ของโฮฮองเฮา(อัครมเหสี) ซึ่งเป็นพระมารดาของหองจูเปียน ขึ้นเป็นฮ่องเต้ ความขัดแย้งนั้นรุนแรงขึ้น เมื่อสืบสันตติวงศ์วางแผนลอบสังหารโฮจิ้นแต่แผนการเกิดรั่วไหลจนถูกจับได้ แม่ทัพโฮจิ้นเรียกประชุมขุนนาง วางแผนปราบขันที ก็มีโจโฉให้คำแนะนำว่า ควรสถาปนาฮ่องเต้ก่อนแล้วจึงค่อยปราบขันที แม่ทัพโฮจิ้นจึงรีบเข้าวังสถาปนาฮ่องเต้ทันที ส่วนสืบสันตติวงศ์ที่โกรธแค้นได้ ด้วยแผนการโยนความผิดให้ขันทีแทนของขันทีเตียวเหียง และทำให้อ้วนอวนขอชีวิต แสดงความภักดีต่อโฮฮองเฮา และแม่ทัพจนใจอ่อน

หลังจากนั้นพวกขันทีเตียวเหียงก็กลับไปฮองไทเฮา แต่งตั้งราชบุตรหองจูเหียบเป็นต้นลิวอ่อง และแต่งตั้งน้องชายของตนเองแต่งตั้งเป็นแม่ทัพ และคืนอำนาจการบริหารให้กับเหล่าขันที เพื่อคานอำนาจของฝั่งโฮฮองเฮา แม่ทัพใหญ่โฮจิ้นรู้เข้าจึงให้โฮฮองเฮาตักเตือนฮองไทเฮา จนเกิดปากเสียงกันโฮฮองเฮาจึงแค้นจึงวางแผนให้มีราชโองการขับไล่ฮองไทเฮาออกจากวังแล้วส่งคนไปฆ่าภายหลัง ฝ่ายขันทีจึงวางแผนที่จะฆ่าแม่ทัพโฮจิ้นอีกครั้งโดยใช้อิทธิพลฝ่ายใน ฝ่ายแม่ทัพโฮจิ้นก็ได้ส่งหนังสือไปยังหัวเมืองต่างๆ ให้ยกกำลังมาเมืองหลวงเพื่อกำจัดสืบสันตติวงศ์ โดยตั้งโต๊ะเป็นผู้อาสาหน้าทัพมาปราบ แต่ก็สายเกินไป เพราะ

สิบชั้นที่ได้ลอบชิงฆ่าโฮจิ้นก่อน โดยลวงว่าโฮฮองเฮามีเหตุให้เข้าเฝ้า การตายของโฮจิ้นทำให้อ้วนเสี้ยวและโจโฉ ซึ่งขณะนั้นอยู่ฝั่งเดียวกับโฮจิ้น ได้บุกเข้าไปสังหารสิบชั้นที่ สร้างความโกลาหลจนเกิดเพลิงลุกไหม้ทั่วราชวัง ชั้นที่ที่รอดชีวิตได้แอบลักพาตัวพระราชโอรสทั้งสองไป จนกระทั่งไปพบกับกองทัพของตั้งโต๊ะที่กำลังเดินทางมาตามหนังสือที่โฮจิ้นส่งไป จากนั้นตั้งโต๊ะจึงได้เชิญเสด็จทั้งสองพระองค์กลับเข้าพระราชวัง

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์สยบมหาอำนาจ นั่นคือกลยุทธ์ของสิบชั้นที่ ที่ใช้จุดอ่อนในความโลเลไม่เด็ดขาดของแม่ทัพโฮจิ้น เพราะบุญคุณที่โฮจิ้นเองเป็นใหญ่มาได้เพราะอำนาจของสิบชั้นที่ จึงไม่กล้าทำอะไรมาก ทำให้เกิดความลังเลและสับสนในการจัดการชั้นที่ สุดท้ายจึงได้เรียกตั้งโต๊ะ แม่ทัพชายแดนเข้ามาปราบชั้นที่ในเมืองหลวง ส่วนสิบชั้นที่ทราบว่โฮจิ้นต้องการกวาดล้างพวกตน จึงแกล้งทำเป็นยอมแพ้ต่อโฮจิ้น และสัญญาว่าจะไม่ทำผิดอีก โฮจิ้นนึกสงสารก็ปล่อยตัวกลับไป แต่พอกลับหลังเหล่าสิบชั้นที่ได้วางแผนกันเพื่อที่จะสังหารโฮจิ้น โดยปลอมราชโองการเรียกโฮจิ้นเข้าวัง ขุนนางต่างๆ ทั้งอ้วนเสี้ยวและโจโฉต่างห้ามไม่ให้เข้าไปในวัง เพราะคาดการณ์ว่าจะเป็นแผนสังหารของชั้นที่ แต่โฮจิ้นไม่ฟังถึงขั้นที่จะเข้าวังให้ได้ อ้วนเสี้ยวและโจโฉจึงพาทหารติดตามมาด้วย แต่บรรดาสิบชั้นที่ได้สั่ง ให้โฮจิ้นเข้าไปในวังแต่ผู้เดียวและให้ทหารที่ติดตามมารออยู่แต่ข้างนอก เมื่อโฮจิ้นเข้ามาแล้วบรรดาสิบชั้นที่ก็รุมฆ่าโฮจิ้นที่ประตูดังได้สำเร็จ

(อีกหนึ่งสาเหตุที่แม่ทัพโฮจิ้นพ่ายแพ้แก่สิบชั้นที่ เพราะเดิมทีเป็นเพียงพ่อค้าขายเนื้อ ที่ได้มาเป็นแม่ทัพ ก็ด้วยอำนาจของสิบชั้นที่ และน้องสาวตัวเองเป็นถึงพระมเหสีของพระเจ้าเลนเต้ พระนางจึงกราบทูลขอให้ฮ่องเตย์ยกโฮจิ้นและน้องชายอีกคนให้มียศฐานันดรศักดิ์ทำงานในราชสำนัก มีลูกน้องมากมาย หนึ่งในจำนวนนั้นคือโจโฉกับอ้วนเสี้ยว ซึ่งตอนนั้นทั้งคู่เป็นกองทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ กำลังคนมีไม่เยอะเท่าไร แต่ก็เพียงพอต่อการกำจัดสิบชั้นที่ คิดดูละกันว่าสองตระกูลใหญ่ทั้งโจโฉและอ้วนเสี้ยว ต้องมารับคำสั่งจากอดีตพ่อค้าเนื้อที่พุ่งจากดินกลายเป็นดาวในพริบตา ที่โฮจิ้นเรียกทหารเสเหลียงให้มากำจัดสิบชั้นที่ เพราะเขาใช้งานใครไม่เป็น ไม่มีภูมิความรู้ และไม่มีความสามารถในการจัดการเลยแม้แต่หน่อย คิดออกทางเดียวคือเรียกคนอื่นมาช่วยเรดิกว่า เราจะได้ไม่ต้องผิตใจกับน้องสาว เพราะพวกชั้นที่อาศัยเป่าหูโฮฮองเฮาว่าโดนโฮจิ้นปองร้าย เรียกคะแนนสงสาร ฮองเฮาจึงปกป้องชั้นที่ โฮจิ้นคงคิดเสร็จสรรพว่าจบเรื่องแล้วจะโยนทุกอย่างให้ตั้งโต๊ะรับไปแทน นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ตั้งโต๊ะสามารถพาทหารชายแดนเข้าเมืองหลวงได้สบายๆ เพราะมีคนคุมประตูเป็นอดีตพ่อค้าเนื้อนั่นเอง)

(เหตุผลอีกข้อหนึ่ง คือโฮจิ้นต้องการประกาศศักดิ์ว่า"สามารถระดมและสั่งการขุนศึกได้" ทางหนึ่งนอกจากยืมกำลังคนอื่นปราบชั้นที่แล้ว ยังเป็นการแสดงอำนาจของตนเองว่าไม่ได้มีแค่ในนามแต่สามารถบัญชาการขุนศึกและกองทัพอย่างเป็นรูปธรรมได้ เพื่อสร้างความยำเกรงในหมู่ขุนนางเชื้อพระวงศ์ เพราะผมมองว่าตระกูลโฮถูกแอนตี้จากขุนนางเชื้อพระวงศ์เก่าไม่น้อย ดังนั้นการแสดงให้เห็นว่าสั่งขุนศึกและทหารจากนอกเมืองหลวงได้เป็นการโชว์พาวเวอร์ตนเองด้วย)

ตอนที่ 03 - ตั้งโต๊ะครองเมือง

สรุปเนื้อเรื่อง

เมื่อตั้งโต๊ะ ได้พบกับทองจูเปียนซึ่งเป็นฮ่องเต้และทองจูเหียบซึ่งเป็นต้นลิวอ๋องแล้วก็รู้สึกว่ตันลิวอ๋องเหมาะสมจะเป็นฮ่องเต้มากกว่า เพราะฉลาดรู้จักใช้คำพูด จึงคิดที่จะเป็นผู้เปลี่ยนฮ่องเต้เพื่อสร้างฐานอำนาจให้กับตนเอง ซึ่งการเข้ามาเมืองหลวงของตั้งโต๊ะนั้น สร้างความวุ่นวายให้บ้านเมืองเป็นอย่างมาก เพราะเป็นคนมักใหญ่ใฝ่สูง ไม่เกรงกลัวใคร จนถึงเรียกประชุมขุนนาง เพื่อเสนอความคิดที่จะถอดทองจูเปียนออกแล้วให้ทองจูเหียบผู้เป็นน้องครองบัลลังก์แทน แต่ก็มีขุนนางที่ออกมาคัดค้าน ซึ่งผู้ที่แสดงตนอย่างเด่นชัดที่สุดก็คือเต็งหวงวน บิดาบุญธรรมของลิโป้ ความขัดแย้งนั้นบานปลาย จนทำให้เกิดการรบกันระหว่างตั้งโต๊ะและเต็งหวงวนหลายครั้ง เป็นโอกาสให้ลิโป้ได้แสดงฝีมือในการรบ จนตั้งโต๊ะเกิดถูกใจลิโป้ จึงวางแผนส่งลิชก พร้อมกับเครื่องบรรณาการมากมาย รวมทั้งม้าเช็กเฮาว์ไปให้ลิโป้ เพื่อชักชวนให้มาเข้าพวก ซึ่งลิโป้ก็ได้สังหารและเต็งหวงวนพ่อบุญธรรมของตนเอง

จากนั้นตั้งโต๊ะก็ใช้กำลังทหารบีบบังคับขุนนางให้เห็นชอบด้วยการเปลี่ยนฮ่องเต้ ขุนนางบางส่วนไม่พอใจวางแผนลอบสังหารแต่ไม่สำเร็จ ในขณะนั้นอ้วนเสี้ยวหนึ่งในขุนนางก็แสดงความไม่พอใจ และได้้นำกำลังส่วนหนึ่งหนีไปเพราะไม่อยากอยู่ใต้อำนาจของตั้งโต๊ะ หลังจากตั้งโต๊ะก็ได้แต่งตั้งทองจูเหียบเป็นพระเจ้าเหียนเต๋ และแต่งตั้งตัวเองเป็นผู้สำเร็จราชการแทน สร้างความเดือดร้อนไปทั่วแผ่นดิน จึงเกิดการต่อสู้ล้มล้างตั้งโต๊ะขึ้นในเวลาต่อมา

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ซื้อใจลิโป้ เมื่อลิชกได้เห็นฝีมือของลิโป้แล้วลิโป้นั้นจะเป็นภัยต่อตน จึงได้เสนอแผนการแก่ตั้งโต๊ะ ให้ซื้อใจลิโป้ด้วยม้าเช็กเฮาว์ เงินทอง ยศฐานบรรดาศักดิ์ เพราะลิโป้เป็นคนโลภและเชื่องง่าย เมื่อคิดว่าจะได้ของถูกใจและด้วยการพูดโน้มน้าวใจของลิชก ซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกันรู้จักกับลิโป้อยู่แล้ว จึงหวานล่อมลิโป้ได้ไม่ยาก ทำให้ลิโป้เกิดคล้อยตามแล้วตัดสินใจทรยศเต็งหวงวนผู้ซึ่งเป็นพ่อบุญธรรมของตนไปสวามิภักดิ์ต่อตั้งโต๊ะ และนับถือเป็นพ่อบุญธรรมคนใหม่ และเป็นกำลังสำคัญให้กับตั้งโต๊ะ ทำให้สามารถช่วยตั้งโต๊ะยึดเมืองหลวงได้ เพราะลิโป้เป็นทหารเก่งมีฝีมือ มีแต่คนเกรงกลัว

กลยุทธ์ตีชิงตามไฟ เป็นหนึ่งในกลศึกสามก๊ก มีความหมายถึงการที่ศัตรูยังอยู่ในสถานการณ์ที่อ่อนแอและย่ำแย่ ควรรีบฉกฉวยโอกาสนำทัพเข้าโจมตีเพื่อให้ได้ชัยชนะ หรือมอบหมายให้แม่ทัพหรือทหารที่มีความเข้มแข็งนำทัพเข้าโจมตี ซึ่งเป็นการฉกฉวยเอาผลประโยชน์จากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทวีความรุนแรง หรือกำลังสับสนวุ่นวาย นำความดีความชอบมาเป็นของตน ตัวอย่างการนำเอากลยุทธ์ตีชิงตามไฟไปใช้ได้แก่ตั้งโต๊ะที่ฉกฉวยโอกาสยึดเอาเมืองหลวงและราชสำนักของพระเจ้าทองจูเหียบมาเป็นของตน และแต่งตั้งตนเองเป็นมหาอุปราชสำเร็จราชการแทน

ตอนที่ 04 – โจโฉมอบดาบ

สรุปเนื้อเรื่อง

อ้วนเสี้ยวทราบข่าวตั้งโต๊ะยึดอำนาจราชสำนัก จึงเขียนจดหมายหาสื่อกับอองอุ้นถึงการกำจัดตั้งโต๊ะ อองอุ้นจึงสร้างจัดงานวันเกิด เพื่อเรียกรวมตัวขุนนางเพื่อวางแผนกำจัดตั้งโต๊ะ โดยโจโฉเป็นผู้อาสาหลอบสังหารตั้งโต๊ะ โดยใช้ดาบสั้นของอองอุ้น แต่ไม่สำเร็จ ต้องทำที่เป็นมอบดาบให้แก่ตั้งโต๊ะแทน แล้วหลบหนีออกจากเมืองไป ก่อนที่ตั้งโต๊ะจะรู้ตัวแล้วตามล่าติดประกาศจับ จนโจโฉโดนจับโดยนายอำเภอตันก่ง แต่ตันก่งกลับไปส่งตัวโจโฉไปให้ตั้งโต๊ะ เพราะต้องการสนับสนุนโจโฉให้ปราบตั้งโต๊ะได้สำเร็จ จึงร่วมมือกับโจโฉ ลาออกจากตำแหน่งนายอำเภอแล้วติดตามโจโฉไป แต่ระหว่างทางเกิดเหตุเข้าใจผิด ทำให้โจโฉต้องฆ่าผู้บริสุทธิ์ไปมาก ตันก่งรับไม่ได้กับความโหดเหี้ยมของโจโฉจึงขอแยกทาง ส่วนโจโฉก็ไปยังเมืองตันหลิวตั้งกองทหารอาสา นำไปสมทบกับอ้วนเสี้ยวแล้วเชิญชวนให้หัวเมืองต่างๆช่วยกันปราบปรามตั้งโต๊ะ

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ของโจโฉที่ใช้ความเชื่อใจเป็นอาวุธฆ่าตั้งโต๊ะ เพราะโจโฉคิดว่า ตั้งโต๊ะนั้นเป็นคนไม่ค่อยรอบคอบ ครั้งที่เคยโดนขุนนางหลอบสังหารแต่ไม่สำเร็จ ตั้งโต๊ะก็คิดว่านั่นจะเป็นตัวอย่างที่ไม่มีใครกล้าทำอีก และแม้ว่าตั้งโต๊ะจะระแวงแต่ก็ระแวงแต่ศัตรูเท่านั้น โจโฉคิดว่าตนเองเป็นคนที่ตั้งโต๊ะไวใจ จึงคิดว่าตั้งโต๊ะจะไม่ทันระวังตัว จึงง่ายที่จะสามารถฆ่าตั้งโต๊ะได้ แต่ก็ไม่สำเร็จแต่โจโฉ ก็มีไหวพริบในการเอาตัวรอด ทำที่เป็นนาคาบที่ใช้ฆ่าตั้งโต๊ะมามอบให้ตั้งโต๊ะแทน ด้วยความไวใจที่ตั้งโต๊ะมีให้โจโฉทำให้โจโฉสามารถหนีเอาตัวรอดออกมาได้ก่อนที่ตั้งโต๊ะจะรู้ตัวและออกตามล่าโจโฉ

ตอนที่ 05 – สามวีรบุรุษรบลิโป้

สรุปเนื้อเรื่อง

หลังจากโจโฉที่เข้าร่วมกับอ้วนเสี้ยว ได้ส่งสานส์เชิญชวนปราบตั้งโต๊ะ เจ้าเมืองต่างๆก็นำกำลังพลมาสมทบเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงกองกำลังของเล่าปี่ กวนอู เตียวหุยด้วย จึงทำให้กองกำลังของโจโฉนั้นแกร่งขึ้นมาทันตาเห็น โดยมีกองทัพมาจาก 18 หัวเมืองสาบานร่วมกันทำศึก แล้วให้อ้วนเสี้ยวเป็นหัวหน้า

โดยศึกแรก อ้วนเสี้ยวได้สั่งให้ขุนเกียน เจ้าเมืองเกียงสา เป็นทัพหน้า แต่ผ่านมาหลายศึกก็ยังจัดการตั้งโต๊ะไม่ได้ เพราะเกิดการขัดแย้งภายในกองทัพ 18 หัวเมือง

ซึ่งในการรบต่อต้านตั้งโต๊ะในครั้งหนึ่ง เล่าปี่และพี่น้องทั้งสอง ได้แสดงฝีมือให้เป็นที่ประจักษ์ ทั้งการที่กวนอูสามารถตัดหัวฮัวหยง ทหารเอกของตั้งโต๊ะได้อย่างง่ายดาย ซึ่งนั่นทำให้โจโฉถูกใจกวนอูเป็นอย่างมาก และครั้งที่ทั้งสามร่วมมือกันรบกับลิโป้จนกองทัพของลิโป้ต้องล่าถอยหนีไป ด้วยเหตุนี้ทำให้ทหารฝ่ายตั้งโต๊ะเกิดเสียขวัญ ทำให้ตั้งโต๊ะยกทัพกลับเมืองลกเอียง เผาเมืองหลวงแล้วย้ายเมืองหลวงไปยังเมืองเตียงอันเพื่อเลี่ยงกองทัพหัวเมือง

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่แสดงถึงความเป็นผู้นำที่ดีของโจโฉ ในตอนที่กวนอูอาสาไปรบกับฮัวหยง ขุนพลของตั้งโต๊ะ ที่มีฝีมือการต่อสู้เก่งมาก ซึ่งเหตุการณ์ในตอนนั้นเป็นเหตุการณ์ที่คับขันมาก เพราะว่าเป็นสถานการณ์ที่แม่ทัพทั้งหลายทำตัวไม่ถูกกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะว่าทัพของตั้งโต๊ะก็รุกเข้ามาถึงขนาดที่ฮัวหยงมาทำรบนอกค่ายของทัพ 18 หัวเมือง มีทหารของแม่ทัพต่างๆอาสาออกไปรบกับฮัวหยง ก็โดนฆ่าตายหมดทำให้เสียกำลังทหารฝีมือดีไปมาก

ท่ามกลางสถานการณ์ที่คับขัน กวนอูก็เสนอตัวอาสาเพื่อสู้กับฮัวหยง แต่เนื่องจากอ้วนสุด ออกมาแย้งว่าการที่กวนอูเสนอตัวออกมานั้นเป็นการดูถูกเหล่าแม่ทัพและทหารที่มียศสูงกว่ามาก กวนอูเองก็ไม่สามารถที่จะเถียงได้เพราะว่าเป็นแค่พลทหารจริง แต่โจโฉก็ออกมาช่วยพูดให้กวนอูได้ออกรบ โดยโจโฉได้พูดว่า ในเมื่อกวนอูกล้าอาสา就说明ว่าเขาต้องมีดี และกล่าวว่า ถ้าสุดท้ายกวนอูแพ้ก็น่าจะกลับมารับโทษ ซึ่งถ้ากวนอูทำสำเร็จก็เมื่อโจโฉได้สร้างบุญคุณให้กับกวนอู

โดยก่อนกวนอูจะออกรบโจโฉก็ให้เหล่าอُنเพื่อสร้างความฮึกเหิม แต่กวนอูกลับปฏิเสธ บอกว่าขอฝากไว้ก่อนเดี๋ยวจะกลับมาตี้ม แสดงถึงความกล้าที่จะสามารถรับชนะ ซึ่งสุดท้ายกวนอูก็รบกับฮัวหยงชนะ และได้นำหัวของฮัวหยงกลับมาเป็นหลักฐานให้แม่ทัพผู้อื่นดู ทำให้ได้รับการยอมรับ และเมื่อครั้งที่สามพี่น้องเล่าปี่ กวนอู เตียวหุย ออกไปรบกับลิโป้แล้วชนะกลับมาอีกครั้ง ก็ทำให้สามารถสร้างจุดยืนของทั้งสามในเหล่าขุนศึกทั้งหลายได้ เหมือนอย่างคำพูดที่เล่าปี่เคยบอกคือ ‘สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ วีรบุรุษจะเกิดจากสถานการณ์’

หากเปรียบเทียบสถานการณ์ที่คับขันแบบนี้เกิดขึ้นในองค์กร ก็ควรที่จะเปิดรับทุกความคิดเห็นจากคนทุกคน ไม่ใช่เพียงคณะกรรมการในบริษัทเท่านั้นที่สามารถออกความคิดเห็นได้ ถ้าเปรียบกับการที่กองทัพ 18 หัวเมืองไม่รู้ว่าส่งใครต่อไปตี แต่ก็มีกวนอูเป็นคนอาสา นั่นถือว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะคนที่กล้าอาสาต่อหน้าแม่ทัพแสดงว่าต้องมีดีจริง ยศหรือตำแหน่งก็ไม่สำคัญแล้วในเหตุการณ์แบบนั้น เพราะคนที่เป็นแม่ทัพเองยังไม่กล้าที่จะไปออกรบ ซ้ำยังมีแม่ทัพที่แหย่อย่างอ้วนสุดที่กลัมากีดกันคนที่อาสาออกมาด้วยใจ แสดงถึงความเป็นคนจิตใจคับแคบ เป็นผู้นำที่แย่ ซึ่งผู้นำที่ดีต้องเป็นอย่างโจโฉ ทำให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่ดี มองคนที่คุณค่าและความสามารถ ไม่ใช่เพียงตำแหน่งหรือวัยยศ เป็นคนเปิดใจ และรับสิ่งต่างๆและการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่ควรมีของ CEO

ตอนที่ 06 - อุปบายหวังสัมพันธ์

สรุปเนื้อเรื่อง

กองทัพของขุนเทียนตามไปยังเมืองลกเอียง พบว่าบ้านเมืองถูกตั้งโตะเผาทั้งหมด แล้วได้บังเอิญไปเจอตราแผ่นดินหยกเข้า จึงเก็บไว้เองแล้วออกอุบายขอลาป่วยเพื่อกลับเมืองเกียงสา แม้อ้วนเสียจะจับได้ แต่ขุนเทียนก็ไม่ยอมคืนตราหยกให้ โจโฉเองก็ตั้งโตะไปแอบซุ่มโจมตีตั้งโตะแต่ก็แพกลับมามีทำให้ในขณะนั้นกองทัพ 18 หัวเมืองเสียกำลังใจในการสู้รบ แยกแยกฆ่าฟันกันเอง (ขุนเทียนถูกเล่าเปียวฆ่า เสียชีวิตเพราะเล่าได้ อันหกลือเมืองกิวจวิหนี่ไปตันหลิว) ตั้งโตะก็ได้ใจกดขี่ข่มเหงขุนนางที่ยังมีเหลืออยู่ได้อำนาจให้กลัวเกรง เพื่อไม่ให้ใครกล้าล้มล้างตนเองอีก ในขณะนั้นอ้องอุ้นหนึ่งในขุนนางเหล่านั้น ก็เกิดคิดแผนจัดการตั้งโตะได้ โดยใช้อุปบายหวังสัมพันธ์ โดยการทำที่เป็นยกลูกสาวที่ชื่อเดียวเสียนให้ลิโป้ แล้วก็ยกให้ตั้งโตะอีกที เพื่อให้ลิโป้และตั้งโตะผัดเจกันเรื่องผู้หญิง

วิเคราะห์กลยุทธ์

อ้องอุ้นบังเอิญได้คุยกับนางเดียวเสียนลูกสาวบุญธรรมของตนเอง ก็เกิดความคิดแผนอุบายที่จะฆ่าตั้งโตะขึ้นมาได้ โดยอ้องอุ้นนั้นรู้จักนิสัยตั้งโตะและลิโป้เป็นอย่างดีว่าเป็นพวกบ้าผู้หญิง จึงคิดใช้กลยุทธ์อุปบายหวังสัมพันธ์ โดยแสร้งทำเป็นผูกสัมพันธ์กับลิโป้และตั้งโตะ โดยการหลอกทั้งสองฝ่ายว่าจะยกลูกสาวให้ ซึ่งด้วยลิโป้และตั้งโตะต่างเป็นพ่อ-ลูกบุญธรรมกัน ทำให้เกิดการผัดเจกันเรื่องแม่สาวเดียวเสียน จนเกิดแตกคอกันแล้วฆ่ากันเองในที่สุด ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ทำให้ชนะศัตรูได้โดยไม่ต้องลงทุนอะไรเลย เพราะหากตั้งโตะและลิโป้ร่วมมือกัน ก็จะเข้มแข็ง ศัตรูภายนอกก็ไม่สามารถมีใครล้มล้างได้ แต่เมื่อไหร่ที่ทั้งคู่ต่างเป็นศัตรูกันซะเองก็จะอ่อนแอและแพภัยตัวเองไปในที่สุด

ตอนที่ 07 – ศักชิงนาง

สรุปเนื้อเรื่อง

เมื่อเป็นไปตามแผนของอ้องอุ้น เดียวเสียนก็คอยพูดจาหลอกล่อ วางแผนจัดฉากให้ลิโป้และตั้งโตะทะเลาะกัน จนทั้งสองฝ่ายผัดเจกัน แม้ว่าลียูจะแนะนำให้ตั้งโตะยกนางเดียวเสียนให้ลิโป้ไป เพื่อให้ลิโป้สำนึกบุญคุณแล้วเป็นกำลังที่สำคัญได้ต่อไป แต่ตั้งโตะก็ยังหลงคารมนางเดียวเสียนเลยไม่ยอมทำตามพานางเดียวเสียนหนีลิโป้ไปอยู่เมืองใหม่ ลิโป้แค้นตั้งโตะมากอ้องอุ้นจึงใช้โอกาสนี้ยุให้ลิโป้ฆ่าตั้งโตะ ลิโป้จึงตัดสินใจร่วมมือกับอ้องอุ้นและลิชก อ้องอุ้นวางแผนให้ลิชกไปหลอกว่าฮองเต้จะยกบันลังก์ให้ล่อตั้งโตะให้มาเข้าเฝ้าฮองเต้ แล้วให้ลิโป้ไปนำทหารไปดักรุมฆ่าตั้งโตะได้ในที่สุด (ต่อมาลียูและกุกก็ลูกน้องของตั้งโตะได้ยกทัพแก้แค้นเข้าตีเมืองเตียงอัน ทำให้ลิโป้ต้องหลบหนีไป ส่วนอ้องอุ้นถูกสังหาร ทำให้ฝ่ายโจรยึดอำนาจได้อีกครั้ง)

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ในตอนนี้คือกลยุทธ์ที่ใช้ในการหลอกล่อตั้งโต๊ะให้มาติดกับ โดยตั้งโต๊ะเองในตอนนั้นเอาแต่หลอกลวงเตียวเสียน ไม่สนใจใครแม้แต่ตัวเอง และมีความประมาทเลินเล่อ ไม่ระวังคนใกล้ตัว (ตอนนั้นจะโดนโจโลบฆ่าไปทีหนึ่งแล้วก็ไม่หราบจำ) ให้ความเชื่อใจกับลิโป้เหมือนเดิมเพราะไม่เคยสนใจว่าลิโป้จะรู้สึกอย่างไร จึงไม่ทันรู้ตัวว่าลิโป้จะหักหลังตนเอง และด้วยการที่ตั้งโต๊ะเป็นคนที่ไม่ค่อยใส่ใจคนในบริวาร ครั้งเมื่อตอนที่ให้ลิซกไปเกลี้ยกล่อมลิโป้ให้มาอยู่ฝั่งของตนเองได้ ก็ไม่เคยให้รางวัลตอบแทน ครั้งให้ลิซกไปหลอกว่าฮ่องเต้จะยกบัลลังก์ให้ ก็เชื่อโดยง่ายไม่ไตร่ตรองให้ดี เพราะเกิดโลภมากใหญ่ใฝ่สูง อ้องอื้นจึงใช้จุดอ่อนของตั้งโต๊ะในจุดนี้ฆ่าตั้งโต๊ะได้อย่างง่ายดาย

ตอนที่ 08 – เล่าปีครองเมืองซีจิว

สรุปเนื้อเรื่อง

หลังจากโจโฉพลาดทำตั้งโต๊ะ เห็นความแตกแยกของกองทัพ 18 หัวเมือง จึงตัดสินใจแยกกองทัพคิดไปตั้งมั่นที่เมืองกุนจิว แล้วจึงส่งคนไปรับโจโกผู้เป็นบิดาและครอบครัวให้ไปอยู่กุนจิวด้วยกัน ระหว่างผ่านเมืองซีจิว โตเกียมเจ้าเมืองหว่งเอาโจโฉ จึงให้เตียวศินำทหารอารักขาไปส่ง แต่เตียวศิเกิดความโลภเข้าปล้นทรัพย์ฆ่าโจโกและครอบครัวตายหมด โจโฉโกรธมาก ยกทัพใหญ่บุกยึดเมืองกุนจิวฆ่าผู้คนมากมายและบุกล้อมซีจิวหวังจะแก้แค้นให้บิดาและครอบครัว นายอำเภอตันก่งที่เคยปล่อยให้โจโฉเป็นอิสระเป็นเพื่อนกับโตเกียมจึงรีบมาพูดเกลี้ยกล่อมโจโฉแต่โจโฉไม่ฟัง

ตันก่งจึงไปขอความช่วยเหลือจากเล่าปี โดยโน้มน้าวเล่าปีที่เป็นคนมีคุณธรรมว่าโจโฉนั้นสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านจะปล่อยไว้ไม่ได้ เล่าปีจึงยอมช่วยรบกับโจโฉ (โดยให้ตันก่งนำทัพไปสู้ก่อน แล้วเล่าปีจะไปขอขมวดทหารจากกองขุนจ้าน แม้ว่าจะขอขมวดไม่ได้ก็จะไปช่วยอยู่ดีเพราะเป็นคนมีสัจจะ) โตเกียมซึ่งในน้ำใจจึงยกเมืองซีจิวให้เล่าปีไปครองแต่เล่าปีไม่ยอมรับเพราะรู้สึกขัดต่อคุณธรรมของตนเอง เล่าปีเขียนหนังสือไปกล่อมโจโฉให้ถอยทัพ โจโฉไม่พอใจแต่ไม่สามารถสู้กับเล่าปีได้ เพราะตอนนั้นตันก่งได้วางแผนใช้ลิโป้ให้บุกตีกุนจิว (ตันก่งกับเตียวเมา เจ้าเมืองตันหลิว วางแผนให้ลิโป้ยกทัพเข้าตีกุนจิว ยึดเมืองปักเอี๋ย เหลือเพียงสามเมือง ที่ซุนฮกและเตียหยก ยังรักษาเมืองไว้ได้ นอกนั้นโดนลิโป้ยึดไป โจหยิมด้านรบเต็มที่แต่ไม่ชนะ) (ลิโป้ลูกสามพ่อ ตั้งแต่รบแพ้ลิฉุยและกุกี้ก็หนีไปอาศัยอยู่กับอ้วนสุด-อ้วนเสี้ยวจนกลับมาอยู่กับตันก่งอีก) โจโฉต้องไปช่วยทางเมืองกุนจิวและเพื่อเป็นการสร้างบุญคุณแก่เล่าปี จึงยอมถอยทัพ โตเกียมจึงยกเมืองซีจิวให้เล่าปี แต่เล่าปีก็ยังไม่ยอมรับเพราะยึดมั่นในคุณธรรม โตเกียมจึงขอให้เล่าปีไปอยู่ที่เมืองเสียวผ่ายแทน เพื่อให้เล่าปียังคงอยู่ช่วยไม่ไปไหน

ฝ่ายโจโฉรีบกลับกุนจิวทำศึกกับลิโป้ แต่ลิโป้มีตันก่งช่วยวางแผนให้ โจโฉจึงแพรวจนเกือบเสียชีวิต ทั้งยังเกิดภัยธรรมชาติกองทัพโจโฉขาดเสบียง จึงถอยทัพไปอยู่เมืองเอียนเสียว ทั้งสองฝ่ายหย่าศึกกันชั่วคราว แต่โตเกียมเกิดป่วยหนักใกล้ตาย แต่ยังกังวลว่าโจโฉจะยกทัพมาล้างแค้นอีก โตเกียมเป็นห่วงเมืองซีจิวจึงพยายามยกเมืองให้เล่าปีอีกครั้ง เล่าปีจึงจำเป็นต้องรับเมืองไปดูแลต่อ ในขณะนั้นโจโฉก็กลับไปรบกับลิโป้ต่อจนชนะ ลิโป้และตันก่งจึงต้องหนีไปอาศัยเล่าปี เล่าปีก็รับไว้เพราะเห็นว่าเป็นเพราะลิโป้ไปตีกุนจิวจึงทำ

ให้ซีจี้รอดพ้น จึงได้ให้ลิโป้และตันก่งไปอาศัยอยู่ที่เมืองเสียวพ่าย (เดิมทีเล่าปีไม่ได้อยากครองเมืองซีจี้อยู่แล้วจึงพยายามจะให้ลิโป้ครองเมืองแทน แม้ลิโป้จะเกิดโลภอยากได้เมืองซีจี้แต่ตันก่งก็เข้ามาห้าม เพราะหากจะทำการใหญ่ ก็ไม่ควรไร้คุณธรรมให้เกิดการแตกคอกับเล่าปีให้ขาดที่พึ่งอีก)

(ในขณะนั้นโจโฉได้ยินข่าวว่า ลิฉุยและกวนก็ได้ปลงพระชนม์ฮ่องเต้แล้ว จึงลี้ภัยที่จะไปบุกเมืองซีจี้ก่อน แล้วนำกองทัพไปช่วยฮ่องเต้ก่อนคนอื่นคิดจะทำ เพื่อสร้างการยอมรับศรัทธา จากผู้คน แสดงความมีคุณธรรมเพื่อหวังอำนาจในอนาคต)

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ตันก่งผูกใจของลิโป้ ที่ใช้ในจัดการกับโจโฉ ให้ไม่สามารถมาตีเมืองซีจี้ได้ เดิมทีตันก่งนั้นเป็นคนที่รู้จักโจโฉเป็นอย่างดี ว่าโจโฉนั้นจะไม่ยอมให้ใครมาหักหลังตัวเองเด็ดขาด ซึ่งโจโฉสามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อแก้แค้น เริ่มแรกตันก่งจึงใช้ไม้้อ่อน เข้าเจรจาไกล่เกลี่ยกับโจโฉก่อน แต่โจโฉไม่ฟัง ทำให้ตันก่งวางแผนจัดการโจโฉด้วยไม้แข็ง โดยการไปตั้งผู้มีคุณธรรมอย่างเล่าปีให้มาเข้าร่วมรบกับโจโฉ และในขณะเดียวกันก็ให้ลิโป้เข้าตีโจโฉ

ซึ่งลิโป้นั้นเป็นคนโหดและไม่รอบคอบ ตันก่งจึงเกลี้ยกล่อมได้ง่าย ทำให้โจโฉต้องเผชิญศึกสองทาง และลี้ภัยการตีเมืองซีจี้ไป เพราะต้องไปรบกับลิโป้ ทั้งนี้ตันก่งยังแสดงออกถึงความฉลาดรู้จักวางตัว เพื่อผูกมิตรกับเล่าปี รู้จักอ่อน รู้จักแข็ง รอจังหวะที่เล่าปีไม่อยู่ ก็ให้ลิโป้ฉวยโอกาสเปลี่ยนฐานะจากแขกเป็นเจ้าบ้าน ยึดเอาซีจี้ของเล่าปีไว้ในครอบครอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า คนเราต้องปรับตัว เปลี่ยนตนตามสถานการณ์ อย่ายอมหักไม่ยอมงอ เหมือนกับโจโฉที่จมอยู่กับการแก้แค้น ลิโป้ที่เห็นแก่ความโลภ และเล่าปีที่ยึดถือความเป็นพี่น้องมากเกินไป

ตอนที่ 09 - ชุนเซ็กคิดการใหญ่

สรุปเนื้อเรื่อง

ในขณะที่โจโฉกับลิโป้ทำศึกกันอยู่ ชุนเซ็กบุตรชายของชุนเกี้ยน ได้นำกำลังพลไปอยู่กับอ้วนสุต สร้างผลงานหลายหนแต่กลับถูกอ้วนสุตดูแคลนทำให้เจ็บช้ำน้ำใจอยู่บ่อยครั้ง (อ้วนสุตยังแค้นเคืองตั้งแต่สมัยชุนเกี้ยน จึงไม่แสดงความยินดีตอบแทนให้รางวัลแก่ชุนเซ็กเลย ทั้งยังโดนหยามเกียรติตระกูลอีกด้วย) ท้ายที่สุดชุนเซ็กและพรรคพวกจึงตั้งปณิธานตั้งตนเป็นใหญ่ โดยเตรียมยึดดินแดนกังตั๋งเป็นฐานที่มั่น จึงวางแผนไปยืมทหารจากอ้วนสุตไปกังตั๋ง โดยอ้างว่าจะไปช่วยน้ำโดยแลกกับตราแผ่นดินหยกที่อ้วนสุตเคยอยากได้ไว้เป็นสิ่งประกัน (ชุนเซ็กเองไม่คิดจะคืนทหารอยู่แล้ว และคิดว่าแม้อ้วนสุตจะมีตราหยกแต่ก็ไม่มีความสามารถที่จะครองแผ่นดินได้อยู่ดี ชุนเซ็กจึงเดินทางต่อ รวบรวมกำลังเพื่อยึดกังตั๋งตามคำสั่งเสียของชุนเกี้ยนให้ได้)

ระหว่างทางชุนเซ็กได้พบกับจิวยี่ผู้น้อง จึงเล่าแผนการที่จะยึดแผ่นดินกังตั๋ง 80 หัวเมืองให้จิวยี่ฟัง จิวยี่เองก็เป็นคนฉลาดจริงร่วมเป็นกำลังสำคัญให้กับชุนเซ็ก และได้แนะนำเตียวเจียวและเตียวเฮี้ยวให้ชุนเซ็กไปเชิญมาเข้าร่วมด้วย ครั้งหนึ่งชุนเซ็กต้องเข้าตีช่องไ้ จิวยี่สหายของชุนเซ็กแนะนำที่ช่องไ้มีทหารเอกชื่อ

‘ไทสุจู้’ เชี่ยวชาญการรบ น่าจะหาทางตั้งมาเป็นพวกเพราะขุนเช็กกำลังรวบรวมผู้กล้าเพื่อยึดดินแดนกังตั๋ง เมื่อถึงเวลารบ ขุนเช็กก็มีอาจเข้าตีช่องโหว่ได้ง่ายดาย เนื่องจากเล่าอี้เจ้าเมืองตั้งรับเหนียวแน่น ไทสุจู้อาสาออกรบแต่ถูกเล่าอี้ดูแคลน แม้จะน้อยใจแต่ไทสุจู้ก็ต้องออกรบกับขุนเช็ก ทั้งสองรบกันเอาเป็นเอาตายจนเสียผ้าขาดกระจุย รบกันจนถึงมืดก็ยังไม่รู้ผลแพ้ชนะ เมื่อแยกกลับค่าย ขุนเช็กสั่งให้เก็บเสื้อคลุมที่มอมแมมตัวนั้นไว้ไม่ให้ทิ้ง ท่ามกลางความสงสัยของขุนพลทั้งหลาย มีเพียงจิวยี่เท่านั้นที่รู้ความนัย สุดท้าย ขุนเช็กวางแผนจับตัวและพูดเกลี้ยกล่อมให้ไทสุจู้มาเข้าร่วมกับตนเองได้สำเร็จ (จีปมที่เล่าอี้ไม่เห็นค่าในฝีมือของไทสุจู้และให้เห็นเสื้อคลุมที่ขาดจากการรบกันของขุนเช็กและไทสุจู้เหมือนเป็นการยกย่องไทสุจู้ว่าเป็นคู่ต่อสู้ฝีมือดีคนหนึ่ง ไทสุจู้จึงเกิดศรัทธาในตัวขุนเช็ก นอกจากนี้ไทสุจู้เองก็ได้พิสูจน์ตนเองว่าเป็นคนซื่อสัตย์ ยึดมั่นในสัจจะจริงๆ โดยการขอขากลับไปรวบรวมกำลังทหาร แล้วจะกลับมาช่วยรบ ซึ่งไทสุจู้ก็กลับมาจริงๆ ตามที่ขุนเช็กเชื่อใจว่าคนอื่นจะไม่เชื่อใจก็ตาม เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้บริวารเกิดความศรัทธาในตัวขุนเช็กอย่างมาก เห็นขุนเช็กเป็นผู้นำที่ให้อภัยและเชื่อใจลูกน้องของตนเอง เพราะจะครองแผ่นดินได้ต้องครองคนให้ได้ก่อน) (ต่อมาขุนเช็กก็สู้รบยึดหัวเมืองกังตั๋งมาครองได้ทั้งหมด)

วิเคราะห์กลยุทธ์

ด้วยกลยุทธ์ของจิวยี่ทำให้ขุนเช็กจับเป็นไทสุจู้ได้ในที่สุด ขุนเช็กจับไทสุจู้เข้ามาในที่พัก ไทสุจู้ถึงกับอึ้งเมื่อเห็นเสื้อคลุมของขุนเช็กแขวนอยู่ ขุนเช็กเกลี้ยกล่อมจนไทสุจู้เห็นน้ำใจยอมสวามิภักดิ์ด้วย แต่ขอกลับไปรวบรวมไพร่พลและจะมาร่วมเข้าด้วยในเที่ยงวันรุ่งขึ้น ขุนเช็กยินยอมท่ามกลางเสียงทัดทานจากขุนศึกที่เกรงว่าไทสุจู้จะไปแล้วไปกลับมา

วันรุ่งขึ้นบรรดานายทหารของขุนเช็กที่ยังแคลงใจต่างออกมายืนรอว่าไทสุจู้จะมาตามคำมั่นหรือไม่ ขุนเช็กจึงร้องว่า “ข้าขอปักกระบี่ไว้เป็นสัจจะ ข้าขุนเช็กใช้คนไม่สงสย ถ้าสงสยไม่ใช่ ไทสุจู้เป็นคนมีสัจจะ เขาจะกลับมาตอนเที่ยงแน่นอน”

เมื่อถึงเที่ยงตรง ไทสุจู้ก็มาถึงพร้อมด้วยไพร่พลตามคำสัญญาจริงๆ สมดังความไว้วางใจของขุนเช็ก จิวยี่จึงกล่าวแก่นายทหารทั้งปวงว่า “วีรบุรุษนั้นหากพบผู้มีฝีมือทัดเทียม นับว่าเป็นความสุขในชีวิต ขุนเช็กเก็บเสื้อขาดเอาไว้สำหรับรำลึกถึงการรบในวันนั้นเป็นข้อหนึ่ง ขุนเช็กสืบทอดภารกิจบิดาต้องรวบรวมผู้กล้า เก็บเสื้อนี้ไว้เพื่อเตือนสติว่า การครองแผ่นดินนั้นต้องครองคนก่อน” จากนั้นมา ไทสุจู้ก็กลายเป็นขุนพลเอกของขุนเช็กจนสามารถยึดดินแดนกังตั๋งครอง 81 หัวเมือง

สิ่งที่สะท้อนจากกรณีขุนเช็ก ก็คือเรื่องของภาวะผู้นำในการครองใจคน ถ้าหวังจะได้ใจจากใคร ผู้เป็นนายก็ต้องให้อภัยกับคนผู้นั้น เมื่อคิดจะใช้งานก็ต้องจริงใจให้เกียรติ ให้ความเชื่อมั่นและความศรัทธา ในคนผู้นั้นอย่างเต็มกำลัง เปรียบเทียบผู้บริหารในหลายหน่วยงาน มีโอกาสพบเจอคนดีมีฝีมือ แต่ถูกน้ำใจคนเหล่านั้นไว้ไม่ได้ เกิดปัญหาสมองไหล คนเก่งออกต้องถ่ายเทเอาคนใหม่มาแทนอยู่เสมอ ซึ่งงานใหญ่ในบางสถานการณ์ หากเปลี่ยนหัวหน้าบ่อยๆ ก็ต้องมอบหมายงานกันใหม่ ต้องสอนงานกันต่อไปเรื่อยๆ ก่อให้เกิดการทำงานที่ไม่ราบรื่น

จะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำที่พบเจอในสามก๊ก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างอาณาจักรเล็กใหญ่ขนาดไหน ทุกผู้นำล้วนต้องพึ่งพาขุนศึกคู่ใจ ภาวะผู้นำในการบริหารคน จึงเป็นเส้นแบ่งระหว่างผู้นำทั่วไป กับผู้นำที่ยิ่งใหญ่ รวมทั้งบอกถึงบันปลายของแต่ละผู้นำได้เป็นอย่างดี

ซึ่งนายหัวใจทองอย่างขุนเช็ก มีหัวใจของการเป็นใหญ่ เพราะจะครองแผ่นดินนั้นต้องครองใจคนก่อน การใช้คนต้องไวใจ หากไม่ไวใจงออย่าใช้ เคล็ดลับพื้นฐานของผู้นำ ทรัพยากรบุคคลนั้นเป็นสิ่งสำคัญเหนืออื่นใด มีตัวอย่างให้เห็นแล้วหลายครั้งทั้งที่ครองใจคนได้ และที่ทำเสียน้ำใจคนฝีมือดีไปมานักต่อนักแล้ว

ตอนที่ 10 - ลิโป้เสี่ยงทายเกาทัณฑ์

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉช่วยฮ่องเต้ได้ เข้ากุมอำนาจราชการเองทั้งหมด ใช้อำนาจการบีบบังคับหัวเมืองต่างๆ และได้วางแผนทำราชการแต่งตั้งเล่าปี่เป็นค่าหลวงเมืองซีจิ๋ว พร้อมทั้งส่งหนังสือลับสั่งให้เล่าปี่ฆ่าลิโป้ เพื่อให้เล่าปี่กับลิโป้แตกคอกัน กำลังจะได้ถอนแฉ่งเพื่อที่ตนเองจะได้เข้าปราบเล่าปี่ได้ง่าย เรียกแผนการนี้ว่า **‘กลศึกสองเสือแย่งอาหาร’**

เล่าปี่เป็นคนมีคุณธรรมจึงไม่หลงกลแผนของโจโฉ (แต่ก็ยังไม่ได้คิดจะบอกลิโป้ แต่เดียวหุ่ยวูวามเสี่ยงทำเสียเรื่อง) ลิโป้รู้เข้าก็กลัวจึงบอกเล่าปี่ว่าเป็นอุบายของโจโฉให้แตกคอกัน เล่าปี่รู้อยู่แล้วจึงให้สัญญาว่าจะไม่มีทางฆ่าลิโป้

ฝ่ายโจโฉรู้ว่าแผนไม่สำเร็จ จึงวางแผนใหม่ โดยใช้ **‘กลอุบายยูลูเกียหนีหมาป่า’** โดยการส่งคนไปอยู่กับอ้วนสุด ปลอมข่าวว่าเล่าปี่ทำหนังสือลับถึงราชสำนัก เพื่อโจมตียึดลำหยง อ้วนสุดถ้าได้รู้จะต้องแค้นแล้วโจมตีเล่าปี่ จากนั้นก็ออกราชโองการอีกฉบับหนึ่งสั่งเล่าปี่ปราบอ้วนสุด เพราะเมื่อเล่าปี่และอ้วนสุดสู้รบกัน ลิโป้ก็ต้องคิดหักหลังเล่าปี่

เล่าปี่เสี่ยงไม่ได้ จึงต้องยกทัพไปสู้กับอ้วนสุด เดียวหุ่ยอาสาดูแลเมืองให้ระหว่างที่ไปสู้รบแต่เล่าปี่ไม่ไวใจ จึงให้ตั้งคอคอยดูแลเดียวหุ่ยด้วย (แล้วเดียวหุ่ยมีง ก็สร้างความซบหายให้ตลอดอดอากกกกกกก)

เดียวหุ่ยอยู่เฝ้าเมืองกินเหล้าเมาแล้วอาละวาด จนสั่งเขียนโจป้าพ่อตาของลิโป้ ลิโป้ไม่พอใจมาก ตันกัวจึงวางแผนที่จะให้ลิโป้ยึดเมืองซีจิ๋วในระหว่างที่เล่าปี่ไม่อยู่โดยโจป้าเป็นผู้เปิดประตูเมืองให้ เดียวหุ่ยต้องหนีตายไปหาเล่าปี่ สารภาพเรื่องที่เกิดขึ้น เล่าปี่และกวนอูโมโหมาก แต่เล่าปี่ก็ยกโทษให้เดียวหุ่ย เพราะถือว่าเป็นพี่น้องกันแล้วก็ตัดไม้ขาด แม้จะต้องเสียเมืองไปก็ตาม (แต่ฮิเดียวหุ่ยยย มึงก็ไม่สำนึกกกกกกกกก)

ต่อมาเล่าปี่แพ้ให้กับอ้วนสุด แต่ไม่มีฐานที่มั่นจึงต้องตั้งค่ายอยู่ชั่วคราว ตันกัวจึงวางแผนสร้างบุญคุณแก่เล่าปี่ โดยให้ลิโป้ยกเมืองเสียวพ่ายให้เล่าปี่ เพื่อเล่าปี่จะได้คอยช่วยเหลือเป็นกำลังสำคัญในการโจมตีอ้วนสุดและอ้วนเสี้ยวเพื่อขยายดินแดนต่อไปในอนาคต (ลิโป้กลัวเล่าปี่ไม่เชื่อใจ จึงเลยส่งเมียไปให้ พวกเล่าปี่จึงยอมเดินทางไปซีจิ๋วพบลิโป้) เมื่อเล่าปี่มาถึง ลิโป้ก็ออกตัวว่าที่ทำไปนั้นเพื่อเพราะเดียวหุ่ยเมาอาละวาดจึงเข้ามาดูแลให้ และทำที่พร้อมจะคืนเมืองซีจิ๋วให้เล่าปี่ แต่เล่าปี่ปฏิเสธเพราะคิดจะให้ลิโป้ครองเมืองแทนอยู่แล้ว (มึงก็คนดีเกินน)

อ้วนสุดเห็นว่าทางฝ่ายเล่าปี่กำลังอ่อนแอ จึงคิดที่จะยึดเมืองเสียวฟ่ายปราบเล่าปี่ โดยการติดสินบนลิโป้แล้วส่งหนังสือลับให้เลิกล้มช่วยเหลือเล่าปี่ ลิโป้รับสินบนและตกลงกับฝ่ายอ้วนสุดว่าจะไม่ช่วยเล่าปี่ ส่วนทางฝ่ายเล่าปี่เองกำลังคนไม่พอจึงส่งหนังสือมาขอให้ลิโป้ช่วยเช่นกัน ลิโป้เองก็กลัวว่าหากไม่ช่วยเล่าปี่ปล่อยให้อ้วนสุดยึดเสียวฟ่ายไปได้ ต่อไปชีจิ๋วเองก็จะเป็นอันตรายและจะไม่มีเล่าปี่เป็นกำลังช่วยต่อสู้กับอ้วนเสี้ยว จึงเกิดอุบายขึ้นมา เพื่อทำตนเป็นกลางแสดงความเป็นคุณธรรม แต่ได้รับผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โดยการนัดให้ทั้งสองฝ่ายมาเจอกันเพื่อเจรจาไกล่เกลี่ยให้ยุติศึกแต่ไม่มีฝ่ายไหนยอม

ลิโป้จึงโดยวางอุบายให้ใช้การเสี่ยงทายเกาทัณฑ์ หากลิโป้สามารถยิงเกาทัณฑ์รอดปลายดิ่ง ของทวนได้ ทั้งสองฝ่ายจะต้องหย่าศึกกัน แต่ถ้ายิงพลาดก็จะยอมให้ทั้งสองฝ่ายรบกัน หากฝ่ายใดไม่เชื่อฟังจะเอาไพร่พลของตนเองเข้ากับอีกฝ่ายหนึ่งแทน และสุดท้ายลิโป้ก็ยิงได้ทั้งสอง ฝ่ายจึงไม่ได้สู้รบกัน แม้ทัพพิเหลงจึงไม่อาจทำอะไรได้เลยถอยทัพกลับไป (โคตรฉลาด มีแต่ได้กับได้ แถมยังสร้างบุญคุณกับเล่าปี่อีก) อ้วนสุดไม่พอใจจึงได้วางอุบาย ‘ญาติสนิทกว่ามิตร’ โดยส่งฮานอินให้ไปสว่ขอลูกสาวลิโป้ แต่ตันก๋งก็จับแผนได้ ฮานอินจึงขอร้องตันก๋งไม่ให้บอกลิโป้ ตันก๋งรับปากและจะช่วยเร่งให้ลิโป้ส่งลูกสาวไปให้โดยเร็วที่สุด

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์เกาทัณฑ์ห้ามทัพ นั้นถือเป็นความดีงามสำคัญของลิโป้ โดยวางอุบาย โดยใช้การเสี่ยงทายเกาทัณฑ์เพื่อสงบศึก ไม่ให้กองทัพของอ้วนสุด 50,000 นายที่นำมาโดยกิเหลง บุกตีเล่าปี่ที่เมืองซีจิ๋วได้ โดยให้ทั้งสองฝ่ายตกลงยินยอมว่า หากลิโป้ยิงเกาทัณฑ์ในระยะ 5 เส้น ถูกปลายทวน ก็ให้ถือว่าเป็นมติสวรรค์ ทั้งสองฝ่ายต้องเลิกรบกันไป

ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนี้ นอกจากลิโป้จะได้ของกำนัลจากทางอ้วนสุดแล้ว ยังถือว่าลิโป้ได้ช่วยเหลือเล่าปี่ไว้ ถือเป็นการสร้างบุญคุณ เพราะทัพของเล่าปี่ไม่สามารถต้านทัพของกิเหลงได้แน่นอน แสดงให้เห็นถึงการแก้ปัญหาที่ชาญฉลาดของลิโป้ ที่สามารถหยุดยั้งความขัดแย้ง วนวายระหว่างคนสองฝ่าย โดยที่ไม่มีการเสียเลือดเนื้อและได้รับความยินยอมพร้อมใจจากทั้งเล่าปี่ และกิเหลง

ถึงแม้ลิโป้จะเคยเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งก็ตาม แต่เขาก็อาสายอม "เสียสละ" รับเป็นตัวกลางเชื่อมความสัมพันธ์คนในชาติ ป้องกันสงครามกลางเมือง รักษาชีวิตคนได้นับแสน แม้เป็นแค่เพียงเวลาสั้นๆ

ตอนที่ 11 - ตีเมืองอ้วนเซียว

สรุปเนื้อเรื่อง

ตันก๋งไปหาลิโป้เพื่อไม่ให้ยกลูกสาวให้อ้วนสุด โดยกล่าวว่า “ได้ข่าววันตายของท่านมาถึงแล้วนะสิ ข้าจึงมาไว้อาลัย” ชี้แจงให้ลิโป้เห็นว่านี่คือ ‘กลยุทธ์ญาติสนิทกว่ามิตร’ ของอ้วนสุด ต่อไปถ้าลูกสาวให้ ลิโป้ก็ต้องอยู่ให้อ้วนสุด แล้วหากอ้วนสุดตีเมืองเสียวฟ่ายได้ ไม่นานก็ต้องยกทัพมาตีซีจิ๋วต่อแน่ ลิโป้รู้เข้าก็โมโหตันก๋งมากที่รู้แต่ไม่ยอมบอก เหมือนหักหลังตนเอง จึงสั่งให้เตียวเลี้ยวไปตามตัวลูกสาวกลับมา ก่อนจะไปถึงมืออ้วนสุด

แต่ในขณะเดียวนั้น เตียวหุยก็ไปลอบลักขโมยม้าของลิโป้ ลิโป้โกรธมาก จัดทัพไปเมืองเสียวฟ่ายเพื่อจัดการเตียวหุย เล่าปี่รู้เรื่องเข้าก็รีบห้ามไม่ให้เตียวหุยกับลิโป้สู้กัน แล้วส่งม้าคืนให้แก่ลิโป้ทั้งหมด แต่ลิโป้ก็ไม่ยอมถอยทัพ ฝ่ายเล่าปี่จึงต้องวางแผนจัดการลิโป้ โดยการทิ้งเมืองเสียวฟ่ายตีฝ่าวงล้อมออกไปพึ่งโจโฉ เพราะโจโฉกำลังโกรธแค้นลิโป้อยู่ เตียวหุยก็ยังโวยวายไม่ยอมที่จะต้องไปพึ่งโจโฉอีก เล่าปี่จึงได้สอนเตียวหุยว่า ‘การที่จะยิ่งใหญ่อยู่ในโลกนี้ได้ มันต้องรู้จักปรับตัว เมื่อเราคับขันตกอับ ก็ต้องยินยอมอ่อนน้อมกายรอคอยโอกาส ไม่ควรแข็งชนจนหักป่น’

ฝ่ายโจโฉยินดีเป็นอย่างมากที่เล่าปี่มาเข้าอยู่ฝ่ายตนเองเพื่อกำจัดลิโป้ โจโฉเรียกประชุมขุนนาง ชวนฮกยูให้มาเล่าปี่ตอนนี้เลย แต่คุยแกกับบอกว่าให้เก็บเล่าปี่ไว้ สร้างความศรัทธา เพราะเล่าปี่มีชื่อเสียงด้านความมีคุณธรรม ถ้าเล่าปี่โจโฉจะเสียชื่อเสียง (ขาดศัตรูได้แค่คนเดียวกลับเสียศรัทธาไปทั่ว ต่อไปก็จะมีใครช่วยเหลือ) โจโฉจึงเขียนฎีกาถึงฮ่องเต้แต่งตั้งเล่าปี่เป็นค่าหลวงเมืองอิ้ว

ขณะที่โจโฉและเล่าปี่กำลังเตรียมตัวปราบลิโป้ เตียวสัวพร้อมกับเล่าเปียวตั้งทัพที่เมืองอ้วนเซีย เตรียมบุกสุโตเพื่อเชิญเสด็จฮ่องเต้ โจโฉจึงทำอุบายลอบใจลิโป้ ยกทัพแยกเป็นสามทาง บุกไปปราบเตียวสัว จนต้องยอมแพ้ โจโฉเหยียดย่ำศักดิ์ศรีเตียวสัว ทั้งยังเอาอาสวกะโหลกของเตียวสัวมาเป็นภรรยาตนเองอีก เตียวสัวโกรธมากจึงวางแผนจัดการโจโฉ หลอกมาตั้งค่ายในค่ายโจโฉให้ชะล่าใจ พร้อมทั้งมอมเหล้าและขโมยทวนเหล็กของเตียนอุยทหารเอกคู่ใจโจโฉ เพื่อตัดกำลัง จากนั้นจึงจุดเพลิงรอบด้านพาทหารหวั้งจับโจโฉ แต่โจโฉหลบหนีมาทางข้างหลังได้ เตียนอุยเข้ารบกับทหารเตียวสัวป้องกันสุดความสามารถจนสิ้นใจ ทำให้โจโฉต้องเสียแม่ทัพเตียนอุยไป

โจโฉหลบหนีออกมาทางแม่น้ำหยกซุย ก็ได้ทราบข่าวการสูญเสียโจ่งบุตรคนโตกับโจอันบั้นหลานชาย และทราบเรื่องของแม่ทัพอีกทีมเข้าปราบทหารเซียงจิวที่เคยเป็นโจรผ้าเหลืองมาก่อน เข้าปล้นชิงชาวบ้านเพียงหาเสบียงเอาตัวรอด อีกทีมได้สร้างผลงานสำคัญในด้านวินัยเข้ายุติความวุ่นวายและจัดตั้งทัพอย่างมั่นคงเพื่อไม่ให้เสียกระบวนการในการตอบโต้เตียวสัว พลิกให้โจโฉเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งโจโฉยกย่องในความหนักแน่นของอีกทีมจากเหตุการณ์นี้อย่างยิ่ง ช่วยสร้างกำลังใจแก่ทหารและทำให้อีกทีมซาบซึ้งในความเป็นผู้นำของโจโฉ ครั้นรวบรวมทหารได้แล้ว จึงแต่งโต๊ะสุราเช่นเตียนอุย ว่าแก่ทหารทั้งปวงว่าแม่เราเสียบุตรเอกแลหลานยังมีเสียตายเท่าเสียเตียนอุยเลนิกเสียตายยิ่งนัก ว่าแล้วก็ร้องไห้รักเตียนอุย ทำให้ทหารทั้งปวงต่างร้องไห้ซึ่งใจยิ่งนัก แล้วจัดแจงยกทหารกลับสุโต

ต่อมาอ้วนสุดตั้งตัวเป็นฮ่องเต้ โจโฉจึงยกทัพประสานกับซุนเซ็ก เล่าปี่ และลิโป้ บุกโจมตีอ้วนสุดทั้งสี่ทาง อ้วนสุดจึงนำตราแผ่นดินหยกหนีไป ฝ่ายโจโฉตีเมืองไม่ได้จนเริ่มขาดแคลนเสบียง ด้วยเหตุการณั่เสบียงขาดแคลนในครั้งนี้ ทำให้โจโฉต้องวางแผนจัดการเพื่อเรียกขวัญทหาร โดยการเรียกองเฮา นายเสบียงผู้ควบคุมการจ่ายเสบียงอาหารในกองทัพ จึงได้รู้ว่าเสบียงที่ไปยืมจากซุนเซ็กตอนนี้ไม่เพียงพอสำหรับกองทัพตน สำหรับการทำศึกระยะยาว หากศึกยืดเยื้อเสบียงก็จะหมด โจโฉจึงสั่งให้ลดการจ่ายเสบียงให้น้อยลงเพื่อยืดเวลาออกไป แต่องเฮาท้วงว่าหากทำอย่างนั้นทหารจะบ่นวน เมื่อไม่มียกกองทัพก็

จะเสียขวัญและขาดกำลังใจ แต่โจโฉกลับบอกว่าจะจัดการเอง อองเฮาจำต้องปฏิบัติตามคำสั่ง โดยจ่ายข้าวให้ทหารน้อยลง

โจโฉเองก็รู้ว่า แม้จะจ่ายข้าวน้อยลงก็จะยึดทัพให้อยู่ได้แค่สามวันเท่านั้น แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงคิดอุบายผูกใจทหาร เมื่อทหารเกิดการจลาจล โจโฉจึงถามอองเฮาว่า จะขอยืมศีรษะของอองเฮาเพื่อซื้อใจทหาร อองเฮาได้ยินก็ตกใจ รีบคุกเข่าขอร้องว่าตนเองไม่ได้ทำอะไรผิด โจโฉตอบว่า “รู้ว่าไม่ผิด แต่ก็ต้องฆ่าเพื่อรักษาใจทหาร” หากอองเฮาตายแล้วว่ ก็สัญญาว่าจะเลี้ยงดูครอบครัวข้างหลังเป็นอย่างดี แล้วก็ประกาศต่อทหารทั้งปวงว่าอองเฮาทุจริตจึงแจกข้าวถึงเล็ก ตัดสินให้ลงโทษตัดหัว บรรดาทหารทั้งปวงไม่ทราบต้นสายปลายเหตุที่ได้รับอาหารน้อยลงก็หลงเชื่อว่าเป็นความจริง จึงพากันยินดีที่โจโฉมีความเด็ดขาดห่วงใยทหาร อองเฮาแม้จะเสียใจแต่ก็ต้องยอมโดนฆ่า คุกเข่าคารวะลาตายแก่โจโฉ โจโฉเองก็รู้สึกละอายใจที่ได้แอบกระทำการการระต่ออองเฮาเช่นกัน จากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พลิกฟื้นกำลังใจของทหารจนโจโฉตีเมืองลำหยงได้สำเร็จ

วิเคราะห์กลยุทธ์

จะเห็นว่าโจโฉนั้นเก่งในเรื่องการซื้อใจทหาร ทั้งในตอนที่ยกย่องแม่ทัพอิ๋ม และโดยเฉพาะอุบายซื้อใจทหารโดยแลกด้วยหัวของอองเฮานั้น สามารถช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เก่ง และสามารถผูกใจทหารได้เป็นอย่างดี เพียงฆ่าคนเพียงคนเดียวแต่สามารถรักษาทหารทั้งกองทัพไว้ได้ แต่ก็ถือว่าโจโฉนั้นโหดเหี้ยมใช้ชีวิตคนบริสุทธิ์เป็นเครื่องมือของตัวเอง

เมื่อเปรียบกับสังคมการทำงานของเจ้านายในปัจจุบัน ก็อาจมีการโยนความผิดไปให้ลูกน้อง เพื่อให้ตนไม่เสียหน้า หรือไม่เสียหายองค์กร หรือส่วนรวมเท่านั้นเอง เพื่อให้เป็นสะพานทอดไปสู่ความสำเร็จของผู้นำ หรือองค์กร ซึ่งหากมองย้อนกลับมาในชีวิตจริงในปัจจุบัน คงจะไม่มีลูกน้องอย่างอองเฮา ที่ยอมเสียบางอย่าง เพื่อองค์กร เพื่อหัวหน้า หรือเพื่อส่วนรวม เพราะธุรกิจในชีวิตต้องสร้างผลประโยชน์ให้แก่แต่ละฝ่าย เพื่อพึ่งพากันและกัน เจ้านายก็ต้องพึ่งลูกน้อง ลูกน้องก็ต้องพึ่งเจ้านาย องค์กรจึงจะอยู่รอด

ตอนที่ 12 – ยุทธการปราบลิโป้

1. สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉคิดปราบฮ้วนเสี้ยว ภัยแก่ข้าแผ่นดินของโจโฉสืบประการ ข้อด้วยของฮ้วนเสี้ยวสืบประการ แต่ยังมีอาจจัดการฮ้วนเสี้ยวได้เลย ควรปราบลิโป้ก่อน ต้นตอขุนนางเมืองซีจิ๋วร่วมมือกับโจโฉ วางอุบายยุให้เล่าปี่ไปอยู่เมืองเสียวพ่ายรอการตลบหลัง ฝ่ายลิโป้จับได้ว่าเล่าปี่อยู่ฝั่งโจโฉ ยกทัพไปตีเมืองเสียวพ่าย ต้นตอเป็นไส้ศึกและเป็นผู้คิดอุบายให้ลิโป้กับต้นก๋งออกรบฆ่ากันเอง เพื่อยึดเมืองซีจิ๋วปิดประตูเมืองไม่ให้ลิโป้เข้า ลิโป้จึงไปยังเมืองเสียวพ่าย ต้นตอคิดอุบายหลอกโกขุน เตียวเลี้ยวที่ประจำอยู่ออกไปช่วยลิโป้ แล้วยึดเสียวพ่ายอีก ลิโป้รู้ดังนั้นจึงต้องไปอยู่เมืองห้วยผา

2. วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ศึกต่อเนื่องของต้นตอที่ใช้ทำลายฐานที่มั่นของลิโป้นั้น เป็นตัวอย่างที่ดีของการวางแผนปฏิบัติการ ในดำเนินธุรกิจด้วยการกำหนดแผนหนึ่ง สอง สาม แล้วดำเนินตามแผนไปทีละ

ขั้นตอน ตามตัวอย่างวิธีการของต้นเต็ง ที่เสนอ 3 แผนให้แก่โจโฉ หนึ่งคือแผนยึดด่านเสียวก้วน สองแผนยึดเมืองชีจิ๋ว และสามแผนยึดเมืองเสียวพ่าย โดยระบุรายละเอียดอย่างชัดเจนว่า ใคร, ทำอะไร, ที่ไหน, อย่างไร ตามหลักของการใช้ 5'W เช่น Who คือ ใคร ทำหน้าที่อะไร, What คือ วิธีการหลอกล่อให้ฝ่ายลิโป้เคลื่อนไหว, Where คือ จุดปะทะ นั่นคือเส้นทางระหว่างด่านกับเมือง, When คือ เวลาที่ต้นเต็งจะจุดไฟสัญญาณ และ How คือขั้นตอนการดำเนินงานที่จะทำให้แต่ละแผนการบรรลุเป้าหมาย และทุกๆแผนสอดคล้องต่อเนื่องกัน จะเห็นได้ว่าการทำธุรกิจหากมีแผนการปฏิบัติงานที่ดี จะให้การดำเนินงานราบรื่น สร้างผลกำไร แล้วช่วยให้ลดต้นทุนลงได้อีกด้วย เหมือนกับแผนของต้นเต็ง ซึ่งถือเป็นแผนการชนะได้โดยไม่ต้องรบ

ตอนที่ 13 - อวสานลิโป้

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉทอดนํ้าและเข้าล้อมเมืองแห่ฝื่อ ลิโป้ก็กลายเป็นคนเห็นแก่ตัว ที่ลอยไปลอยมาอยู่เหนือปัญหา ไร้ความรับผิดชอบ วัน ๆ เอาแต่เสพสุรา แล้วอ้างว่าจะกลัวอะไรกับน้ำท่วม ม้าเช็กเราว่มีกำลังมาก ข้ามแม่น้ำได้ตั้งควบบนก แล้วก็ผลักภาระให้เป็นหน้าที่ของทหารและพลเมือง

จุดจบของคนแบบลิโป้ ไม่ได้ตายเพราะไร้ฝีมือ แต่ตายเพราะ "ศรัทธาเสื่อม"

เขาตายเพราะคนสนิทมิตรสหายใกล้ตัว ถูกลูกน้องขโมยม้าเช็กเราว่กับทวนคูโจ แล้วจับเขามัดส่งให้กับโจโฉ ประหารชีวิต

*ตรงนี้มีบางแหล่งบอกไว้ว่า จริงๆแล้วลิโป้ยอมมอบตัวแก่โจโฉเอง ไม่ได้ถูกลูกน้องหักหลัง รักษาชีวิตลูกน้องเพื่อแลกกับหัวของตน

ถึงคราวประหารลิโป้ ลิโป้ขอลดตนสวามีภักดีต่อโจโฉ ว่าอย่าประหารตนเลย เพราะตนสามารถเป็นกำลังให้โจโฉได้

ซึ่งขณะนั้นเล่าปี่ก็อยู่ในเหตุการณ์ด้วย โจโฉจึงถามเล่าปี่ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เล่าปี่ตอบสั้นๆว่า "ท่านลี้มเหตูกาณของเต้หงวนกับตั้งโต๊ะแล้วหรือ?" (ทั้งสองเป็นพ่อบุญธรรมที่โดนลิโป้สังหารกับมือ) โจโฉจึงตัดสินใจประหารลิโป้ดีกว่าจะเก็บไว้เป็นหอกข้างแคร่

ลิโป้โกรธเล่าปี่มาก เพราะตนเคยช่วยเล่าปี่จากเงื้อมมือของกิเหลงมาแล้ว แต่กลับสั่งให้โจโฉประหารตนซะ

ขณะที่ลิโป้ถูกทหารลากตัวไปได้แต่ร้องว่า "เล่าปี่คนทรยศ"

วิเคราะห์กลยุทธ์

จุดจบของคนแบบลิโป้ ไม่ได้ตายเพราะไร้ฝีมือ แต่ตายเพราะศรัทธาเสื่อม ตายเพราะ คนสนิทมิตรสหายใกล้ตัวและนิสัยที่เป็นคนเนรคุณ สะท้อนให้เห็นว่าการทำสิ่งใด เรื่องของ ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญ หากขาดศรัทธาก็คือขาดความช่วยเหลือค่าจุน ในทางธุรกิจก็เช่นเดียวกัน องค์กรจะต้องสร้าง

ภาพลักษณ์ให้เกิดความศรัทธาทั้งจากลูกค้าและคู่ค้ารวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ต้องสร้างชื่อเสียงในด้านที่ดี เพื่อสร้างความไว้วางใจในการทำธุรกิจร่วมกัน

ตอนที่ 14 - เล่าปี่โจโฉวิจารณ์วีรฯ

3. สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉพาเล่าปี่ไปเข้าเฝ้า พระเจ้าเหียนเต๋ลำดับเชื้อพระวงศ์จึงยกเล่าปี่เป็นอาหวังให้ช่วยกำจัดโจโฉ โจโฉวางอุบายลอบใจผู้คนหยามเกียรติฮ่องเต้ สกฮ้วนผู้เป็นบิดามเหสีฮ่องเต้ จึงวางอุบายให้ฮ่องเต้เขียนจดหมายลับด้วยเลือดขอความช่วยเหลือจากตังสิน ตังสินรวบรวมคนได้แก่ จูชก จูฉิน ตันฮิบ งิ๋วหน มาทั้งและเล่าปี่ ทั้งเจ็ดได้ลงหนังสือสัญญากันเพื่อล้มล้างโจโฉ เล่าปี่รับคำตังสินแล้วจึงแสวงถ่อมตัวปลูกฝักอยู่แต่ในบ้าน โจโฉสงสัยจึงเชิญเล่าปี่เสพสุราปรึกษาราชการ โจโฉแกล้งถามหาผู้คิดการใหญ่ หวังจับพิรุณเล่าปี่ เล่าปี่บ่ายเบี่ยงไปตอบเจ้าเมืองอื่น ขณะนั้นเกิดฟ้าร้อง เล่าปี่จึงแกล้งทำเป็นตกใจ โจโฉเห็นดังนั้นก็เลิกสงสัยคิดว่าเล่าปี่ซื่อสัตย์ เล่าปี่ได้ยินข่าวว่าฮ้วนสุดจะไปร่วมกับฮ้วนเสี้ยว เล่าปี่จึงอาสาออกสกัดตี แต่ที่จริงคิดวางแผนหนีจากโจโฉ

4. วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์โยนหินถามทางของโจโฉ มีอยู่ 2 เหตุการณ์ที่สำคัญ คือ การพาฮ่องเต้ออกล่าสัตว์ และการวิจารณ์วีรบุรุษ ซึ่งเป็นหลักการลอบใจคนว่ามีความคิดต่อสิ่งที่เราทำหรือถามออกไปอย่างไร สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้บริหารเพื่อประเมินสถานการณ์ว่าสิ่งที่เรากำลังทำหรือเกิดขึ้นนี้ คนรอบข้างเห็นด้วยหรือไม่และวิเคราะห์หาอุปสรรคที่ต้องจัดการได้เพราะการทำธุรกิจต้องอาศัยแรงสนับสนุนจึงจะสามารถพัฒนาต่อไปได้

ส่วนเล่าปี่นั้นคือตัวอย่างของการวางตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เหมือนกับการอยู่ในองค์กรขนาดใหญ่ที่มีการแข่งขันที่สูง ควรจะต้องระวังตัวในการพูดหรือทำ เพราะมักมีการชิงดีชิงเด่นยกระดับตัวเอง แม้ว่าจะต้องทำให้คนอื่นเสียหายก็ตาม เช่น เพื่อนร่วมงานที่มีตำแหน่งและความรับผิดชอบเดียวกับเรา อาจต้องแข่งขันกันสร้างผลงาน เพื่อตำแหน่งและเงินเดือนที่สูงขึ้น หรือในแข่งขันระหว่างบริษัท ซึ่งสิ่งที่ชี้วัดความสำเร็จคือยอดขาย ก็อาจมีการนำการโยนหินถามทางมาเราจึงต้องระวังตัว อ่านเกมของคนอื่นให้ออกว่าเขาต้องการจะทำอะไร ทำไปเพื่ออะไร และได้อะไรจากการทำแบบนี้ แล้วจึงปรับตัวรับสถานการณ์อย่างรวดเร็ว

ตอนที่ 15 - ฮ้วนเสี้ยวเคลื่อนไหว

■ สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปี่ปราบฮ้วนสุดสำเร็จ จึงส่งกำแหง เล่าเจียวกลับฮูโต แต่ตนเองไม่กลับอ้างว่าอยู่ป้องกันเมืองซีจิว โจโฉรู้ว่าปล่อยเล่าปี่ไว้ไม่ได้จึงส่งหนังสือลับสั่งกิเมาให้ฆ่าเล่าปี่ กิเมา07'ปรึกษาตันเต๋ง แต่ตันเต๋งเข้าฝายเล่าปี่ จึงร่วมมือกับกวนอูและเตียวหุยฆ่ากิเมา เล่าปี่กลัวโจโฉมาตีจึงชวนฮ้วนเสี้ยว

มาช่วยตีใจโจ อ้วนเสี้ยวตัดสินใจยกทีแล้วส่งจดหมายบอกความเลวโจไปทั่วห้ามไม่ให้เข้ากับโจโจ แต่ตอนทำศึกอ้วนเสี้ยวกับโจโจต่างก็ตึงกำลังไม่ยอมรบกัน โจโจสั่งให้เล่าต่าย ออกต่ง ไปรบกับเล่าปี่ โดยให้ธงสำคัญไปเสมือนว่าโจโดยยกมาเอง เล่าปี่ให้กวนอุไปจับตัวองต่งมาได้ก็รู้ความจริง แต่ยังเหลือ เล่าต่าย เตียวหุยจึงอาสาไปจับมาเอง

■ วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปี่ใช้กลวิธีในการพูดและการใช้คน โดยให้กวนอุออกรบก่อนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เตียวหุย และเพื่อไม่ให้เสียการ และรู้อยู่แล้วว่าความผิดพลาดแบบครั้งที่แล้วที่กวนอุสังหารกิเมานั่นกวนอุจะไม่ทำผิดอีก เมื่อเตียวหุยอยากพิสูจน์ตัวเองบ้าง เล่าปี่ก็แกล้งสบประมาท เตียวหุยเพื่อให้ตั้งสติได้ จนเตียวหุยทำการสำเร็จตามที่ต้องการ แสดงถึงคุณสมบัติของผู้บริหาร ว่าการจะเลือกใช้คนนั้น จะต้องรู้จักคนนั้นก่อน แล้วจึงเลือกงานที่เหมาะสมแก่เขา ทั้งนี้คนมีหลายประเภท คนเป็นผู้บริหารจึงต้องรู้จักใช้เหตุการณ์หรือคำพูดในการโน้มน้าวใจให้พนักงานทำงานด้วยความสมัครใจมุ่งมั่น สร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 16 - กวนอุทำสัญญาสามข้อ

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโจรู้เรื่องที่เล่าขุนนางวางแผนกำจัดโจโจจากเคงต่งบ่าวของต่งสิน จึงจับตัวเกียดเป้ง ไปทรมานจนตายและจับตัวต่งสิน จูฮก จูลัน ตันฮิบ โง่ห้วน เสียพร้อมบุตรภรรยาไปฆ่า รวมทั้งนางต่ง กุยกุยกผู้ของต่งสินซึ่งเป็นมเหสีพระเจ้าเหียนเต๋ด้วย แล้วส่งโจของคุ่มพระราชวังห้ามใครเข้าก่อนได้รับอนุญาต จากนั้นโจโจก็คิดวางแผนตามล้างแค้นเล่าปี่และม้าทั้งต่อ เล่าปี่รู้ว่าโจโดยยกทัพมาจึงสั่งให้กวนอุนั้นดูแลภรรยาทั้งสองของตนเอง จากนั้นเล่าปี่และเตียวหุยออกรบด้านโจโจแต่พ่ายแพ้แยกหนีกันไป กวนอุหวังผู้ตายไม่ยอมแพ้โจโจ แต่เตียวเสี้ยวอาสาเกลี้ยกล่อมกวนอุ โดยเตียวเสี้ยวได้อธิบายถึงข้อเสียสามประการหากกวนอุไม่ยอมแพ้ กวนอุจึงขอคำสัญญาสามประการจากโจโจ ถ้าให้ครบทั้งสามข้อกวนอุก็จะยอมแพ้แต่โดยดี ถ้าไม่จะสู้จนตัวตาย โจโจได้ฟังก็รับปากกวนอุ

๑. ต้องถือว่ากวนอุเป็นข้าของพระเจ้าเหียนเต๋ มิใช่ข้าของโจโจ

๒. ดูแลรักษากันที่สละไ้ทั้งสอง

๓. ถ้ารู้ข่าวว่าเล่าปี่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อใด ตนจะไปหาเล่าปี่ทันที โดยห้ามโจโจขัดขวาง

วิเคราะห์กลยุทธ์

กวนเป็นตัวอย่างคนนักธุรกิจที่มีจรรยาบรรณ มีความซื่อสัตย์กับคู่ค้า ซื่อตรงกับเจ้านาย ยอมแพ้แก่โจโจ แต่ก็ไม่ยอมอ่อนข้อเข้าร่วมกับโจโจ แม้โจโจมีเล่ห์เหลี่ยมอะไรก็ไม่สามารถทำอะไรกวนอุได้ เปรียบกับการทำธุรกิจ หากทำธุรกิจอย่างโปร่งใส ปฏิบัติตามกฎหมาย ใส่ใจผู้บริโภค ร่วมปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆอย่างมีจรรยาบรรณ ก็จะไม่เจ๊งอดอนด้านไม่ดีให้คู่แข่งทางธุรกิจสร้างปัญหาได้

ตอนที่ 17 - กวนอูคืนตราตั้ง

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉเห็นม้ากวนอูผอม จึงถามว่า เหตุใดม้าจึงผอมไม่สมตัวท่าน กวนอูจึงตอบว่า ม้าตัวนี้มีกำลังน้อย ท่านกำลังข้าพเจ้าไม่ได้จึงผอม โจโฉได้ฟังดังนั้นจึงให้ทหารไปเอาม้าเชือกเฒ่ามา แล้วถามกวนอูว่า ม้าตัวนี้เป็นของผู้ใดท่านรู้จักหรือไม่ กวนอูจึงว่า ม้าตัวนี้ของลิโป้ข้าพเจ้ารู้จักอยู่ โจโฉก็ให้จัดแจงเครื่องม้าพร้อมแล้วให้กวนอู กวนอูมีความยินดี ลงจากม้า คุณเข่าลงคำนับแล้วว่า ซึ่งมาอุปราชให้ม้าตัวนี้แก่ข้าพเจ้านั้น คุณหาที่สุ่มมิได้

ครั้นเมื่อลิโป้พ่ายต่อโจโฉ โจโฉจึงได้ม้าตัวนี้มาครอบครอง เมื่อกวนอูมาอยู่กับโจโฉ โจโฉหวังซื้อใจกวนอูด้วยทรัพย์สินยศถาบรรดาศักดิ์มากมาย แต่กวนอูมิใยดีด้วย กระทั่งได้ม้าเชือกเฒ่า จึงคุกเข่าลงคำนับโจโฉ เพราะจะสามารถควบคุมสารถีพาตัวไปหาเล่าปี่ได้ทันทีที่ทราบข่าวว่าเล่าปี่-พี่ชายร่วมสาบานอยู่ ณ แห่งหนตำบลใด อันเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์จงรักภักดีของกวนอู ที่มีอาจใช้ทรัพย์สินเงินทองมาซื้อใจได้ นับเป็นคุณธรรมที่ชาวจีนต่างยกย่องเทิดทูนกวนอูมาจนจวบจนปัจจุบัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจโฉนั้นเป็นผู้บริหารที่รักษาคำพูดแสดงความจริงใจแก่กวนอูให้ลูกน้องของตนทุกคนได้รู้จักคำว่า “การรักษาคำพูดและคำสัญญา” ขึ้นชมกวนอูให้เหล่าลูกน้องตัวเองฟัง ให้ทุกคนได้ตัวอย่าง โดยได้ยกเรื่องเล็กๆ นานาเสนอให้แก่ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสิ่งที่โจโฉได้มอบให้กวนอูทุกอย่ำนั้น นั้นถือเป็นความใจนักเลงของนักบริหารอย่างโจโฉ กล่าวได้ว่าเสีย แม้สุดท้ายจะไม่สามารถรั้งโจโฉไว้ได้ก็ตาม สะท้อนให้เห็นอีกว่า คนที่มีความซื่อสัตย์ กตัญญู อย่างกวนอู ใครๆ ก็อยากได้เป็นลูกน้อง และผู้บริหารต่างๆ ก็หวังจะได้ลูกน้องอย่างกวนอูเช่นกัน ซึ่งหากมีก็ควรรักษาไว้ มอบความจริงใจตอบแทน

ตอนที่ 18 - บุกเดี่ยวพันลี้

5. สรุปเนื้อเรื่อง

กวนอูตามหาเล่าปี่ พบกับอุปสรรคมากมาย พบทั้งคนดีและคนลอบสังหาร ทั้งต้องฝายด่านและสังหารขุนพลไปมาก แต่ก็ยังดูแลรักษาทั้งสองคนของเล่าปี่อย่างดี ทำให้รู้ว่ากวนอูมีความจงรักภักดีกับเล่าปี่ ตลอดทางกวนอูได้สร้างชื่อเสียงความเก่งกาจและควมมีคุณธรรม จนมีทั้งคนที่เลื่อมใสขอติดตามและกลัวเกรง

■ วิเคราะห์กลยุทธ์

กวนอูเป็นตัวอย่างคนดี มีความแน่วแน่และซื่อสัตย์ ตั้งใจจะไปหาเล่าปี่ ก็จะทำให้ได้ แม้ต้องฝ่าด่านและต่อสู้กับขุนพลมากมาย เปรียบกับการทำงานหรือทำธุรกิจ เราทุกคนต้องตั้งเป้าหมายให้แน่วแน่ รู้จุดประสงค์ เมื่อวางแผนแล้วก็ต้องดำเนินตามแผน ปรับเปลี่ยนเอาตัวรอดให้ได้ตามสถานการณ์ อย่าท้อหรือหวั่นไหวกับอุปสรรคที่เข้ามา

ตอนที่ 19 - พี่น้องพร้อมหน้า

6. สรุปเนื้อเรื่อง

กวนอูเดินทางไกลจนได้มาพบเตียวหุย แต่เตียวหุยโกรธนึกว่ากวนอูทรยศไปอยู่กับโจโฉ กวนอูพยายามอธิบายจนเข้าใจกัน เมื่อเล่าปี่ทราบข่าวว่ากวนอูอยู่กับเตียวหุย จึงใช้กลอุบายบอกอ้วนเสี้ยวว่าจะไปเกลี้ยกล่อมเล่าเปียวเพื่อให้มาร่วมทัพด้วย เพื่อให้ตัวเองหนีออกจากอ้วนเสี้ยว ไปหาเตียวหุย และกวนอู สามพี่น้องจึงได้กลับมาพบหน้ากันอีกครั้ง และยังได้จุ๊ลงมาเข้าร่วมติดตามเล่าปี่ด้วย

7. วิเคราะห์กลยุทธ์

หากเปรียบกองทัพของเล่าปี่เป็นองค์กรแห่งหนึ่ง องค์กรแห่งนั้นก็มีความอุดมสมบูรณ์ของโครงสร้างครบถ้วน คือมีความสัมพันธ์อันดีกัน พี่น้องสามคน สอดคล้องกัน ผนึกแน่นเหนียว ร่วมทุกข์-สุขด้วยกัน ทำให้คนในองค์กรเกื้อหนุนส่งเสริมกัน แม้ในตอนที่ต้องเกิดความลำบากก็ไม่ทอดทิ้งกัน ความสัมพันธ์ภายในองค์กรแบบนี้มีข้อดีคือคนภายในจะแตกแยกกันยาก มีเครือข่ายเข้มแข็ง แต่ก็มีข้อเสียคือมักจะไม่นับฟังความคิดเห็นจากคนภายนอก ทำให้ความรู้หรือแนวคิดใหม่ๆ ที่สามารถพัฒนาองค์กรเข้ามาได้ยาก

ตอนที่ 20 - ชุนเซ็กสิ้นชีพ

8. สรุปเนื้อเรื่อง

ฝั่งชุนเซ็กยึดหัวเมืองแดนกังต้งได้ทั้งหมด จึงเขียนฎีกาขอตราตั้งแต่โจโฉไม่ให้ จึงคิดรบกับโจโฉ แต่กองทัพไม่พอใจชุนเซ็กที่คิดทำสงครามกับเมืองหลวง จึงเขียนหนังสือให้แจ้งโจโฉให้มาปราบชุนเซ็ก แต่ชุนเซ็กจับได้ก่อน เค้กกองโดนฆ่า นายทหารของเค้กกองสามนายตามแก้แค้นจนชุนเซ็กบาดเจ็บหนัก หมอสั่งให้พักร้อยวันแต่ชุนเซ็กไม่ฟัง พอรู้ว่าก๊วยเก้ที่ปรึกษาโจโฉบอกว่าชุนเซ็กไม่ใช่ศัตรูที่น่ากลัวก็โกรธ คิดร่วมกับอ้วนเสี้ยวยกทัพไปกำจัดโจโฉ ชุนเซ็กเป็นคนใจร้อนเห็นอภัยขัดขวางตนว่าเป็นผู้วิเศษรักชาติ ผู้คนนับถือเป็นอันมากก็อิจฉาจึงจับมาฆ่าผู้คนต่างไม่พอใจ ชุนเซ็กพิชกำเริบไล่ล่าตาย จึงเรียกชุนกวนผู้น้องยกตำแหน่งบ้านเมืองให้แล้วสั่งเสียว่า “การข้างในให้ปรึกษาเตียวเจียว การสงครามให้ปรึกษาจิวยี่” สั่งเสร็จแล้วก็สิ้นใจ ชุนกวนจึงครองกังต้งต่อไป

■ วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์บริหารคนที่ผิดของชุนเซ็ก ผู้นำที่ไม่เชื่อถือนในเรื่องของไสยศาสตร์ เห็นอภัยขัดขวางตนว่าเป็นวิเศษแล้วมีคนนับถือมากมาย ก็อิจฉาและคาดคะเนว่าอภัยอาจเป็นภัยในอนาคตจึงต้องฆ่า แม้ว่าอภัยจะยังไม่ได้ทำอะไรผิดก็ตาม แต่ชุนเซ็กไม่สามารถอธิบายเหตุผลของการฆ่าที่เกิดจากการคาดคะเนได้ จนทำให้ผู้คนหมดศรัทธาในตัวชุนเซ็ก สำหรับการเป็นผู้บริหาร การคาดคะเน ถือเป็นหนึ่งในคุณสมบัติ แต่ผู้นำที่เก่งต้องมีกลยุทธ์สนับสนุนการคาดคะเนนั้นด้วย เช่น คาดคะเนว่ามีคนโกง บริษัท ก็ต้องหาหลักฐานมายืนยันว่าคนนั้นผิดจริง แล้วค่อยไล่ล่าออก หรือใช้วิธีติดตามป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ เป็นต้น ผู้บริหารจึงไม่เสียความน่าเชื่อถือ

ตอนที่ 21 - ยุทธการกัวตอ

สรุปเนื้อเรื่อง

อ้วนเสี้ยวทำศึกกับโจโฉ เตียนห้องห้ามแต่อ้วนเสี้ยวไม่ฟังนำกองทัพพบกับโจโฉที่กัวตอ โจโฉ การรบผ่านมาเป็นเวลาหลายเดือน เสบียงในกองทัพโจโฉหมด จึงส่งหนังสือไปขอเสบียงจากขุนซก แต่เขาอิ้วที่ปรึกษาของอ้วนเสี้ยวจับได้ แต่อ้วนเสี้ยวไม่เชื่อ กล่าวหาว่าเขาอิ้วไม่ซื่อสัตย์ เพราะเคยเป็นเพื่อนกับโจโฉมาก่อน ทั้งถูกใส่ความจากสิมโหยที่ปรึกษาอีกคน เขาอิ้วจึงหนีไปอยู่กับโจโฉ ซึ่งโจโฉต้อนรับอย่างดี

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในกรณีของอ้วนเสี้ยว นั้น เป็น strategic myopia ซึ่งเลือกรับเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น แต่การวางแผนดำเนินงานภายในองค์กร จะต้องทำงานร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นๆ การเปิดใจกว้างรับฟังความเห็นของผู้อื่น แล้วนำมาพิจารณาก่อนตัดสินใจจึงเป็นเรื่องสำคัญ รวมถึงต้องรู้จักยอมรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพราะ ข้อมูลเป็นเครื่องมือสำคัญด้านการตัดสินใจในการวางแผนและการเลือกใช้คนให้ตรงกับงาน

ตอนที่ 22 - อ้วนเสี้ยวแตกทัพ

สรุปเนื้อเรื่อง

เขาอิ้วเสนอแผนทำลายค่ายเก็บเสบียงอ้วนเสี้ยวที่อัวเจ๋า เพราะอิ้วเขงคนคุมเสบียงซึ่งมาจึงโจมตีง่าย โจโฉยกทัพไปตีค่ายเสบียงจนแตก กัวตอที่ปรึกษาอ้วนเสี้ยวเสนอให้ยกทัพไปตีค่ายโจโฉที่อาจไม่มีคน แต่แม่ทัพเดียวคับเสนอให้ไปช่วยค่ายเสบียง อ้วนเสี้ยวตัดสินใจทำสองอย่าง ให้เตียวกีไปช่วยกองเสบียง และให้เตียวคับ โกล่า ไปตีค่ายโจโฉ ซึ่งตีไม่แตก กัวตอเห็นว่าแผนการตนไม่สำเร็จจึงโยนความผิดให้สองแม่ทัพว่าไม่ตั้งใจทำศึก อ้วนเสี้ยวหุเบาหลงเชื่อคำกัวตอ สั่งประหารเตียวเสี้ยว โกล่า จึงหนีไปอยู่กับโจโฉ ทำให้อ้วนเสี้ยวเสียนายทหารเอกไปอีกสองคน จนโจโฉรบชนะ อ้วนเสี้ยวหนีกลับเข้าเมืองกิ่ว แล้วยังประหารเตียนห้องขุนซื้อที่ซื่อสัตย์ผู้ห้ามไม่ให้ทำศึกกับโจโฉในตอนแรก เพื่อแก้แค้นที่ตนเองแพ้ด้วย

วิเคราะห์กลยุทธ์

ผู้บริหารแบบอ้วนเสี้ยว มองไม่เห็นปัญหาในองค์กรของตน ใครขัดแย้งกับความคิดของตนก็เอาแต่สั่งลงโทษ ทำให้ไม่มีใครอยากจะทำางานด้วย จึงมีแต่ลูกน้องจอมปลอม เพราะใจคับแคบ อ่านเกมไม่ออก ไม่ปรับตัว ปรับนโยบายการบริหารตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งหากขาดการวางแผนและวิสัยทัศน์ในการทำงาน ทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพและ อ้วนเสี้ยวโง่ไม่ตัดสินใจ ตัดสินใจไม่เด็ดขาด จนลูกน้องหนีไปอยู่กับโจโฉหมดซึ่งโจโฉก็ต้อนรับคนเหล่านั้นอย่างดี และแม้โจโฉจะมีหลักฐานว่าลูกน้องตนเองแปรพักตร์ กลับสั่งเผาหลักฐานหมด จึงสามารถสร้างความซื่อสัตย์และศรัทธาแก่ลูกน้องมากมาย

ตอนที่ 23 - อวสานอ้วนเสี้ยว

สรุปเนื้อเรื่อง

อ้วนเสี้ยวแต่งตั้งอ้วนซงบุตรคนเล็กเป็นทายาทแทนที่จะตั้งอ้วนถำบุตรชายคนโต ทำให้เกิดปมขัดแย้งเปิดศึกชิงอำนาจกันเอง จนอ้วนถำต้องขอสวามิภักดิ์ให้โจโฉช่วย จนอ้วนซงแพ้ขอสวามิภักดิ์แก่โจโฉ

เช่นกัน สุดท้ายโจโฉได้เมืองก็จิว ต่อมาอ้วนถาคิดจะยึดกิจวูคืน จึงถูกโจหล่งฆ่าตาย กุยกะป่วนหัวใจโจจึงให้กลับกิจวูก่อน แล้วโจโฉไปตีอ้วนซงและอ้วนฮีจนแพ้หนีไป พอโจโฉกลับอิวจิว พบว่ากุยกะตายแล้ว ก็เสียใจมากเพราะไม่มีลูกน้องที่เก่ง ชื่อสัตย์ข้างกายแล้ว สุดท้ายโจโฉยึดดินแดนทางภาคเหนือได้หมด

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจโฉ เป็นคนที่ไม่ไวใจใคร แต่เป็นคนที่เลี้ยงลูกน้องเป็นอย่างดี นับถือคนมีฝีมือไม่ว่าจะอยู่ฝ่ายไหน ไม่เจ้าคิดเจ้าแค้น ใครทำดีตบรางวัล ใครคิดไม่ซื่อก็ไม่ใช้งาน หรือกำจัดทิ้ง ผู้นำที่ดีต้องเป็นนักธุรกิจที่ซื่อตรง รักษาองค์กรเป็นสำคัญ เมื่ออยู่ในฐานะผู้นำ สิ่งที่ต้องใส่ใจมากกว่าแผนงาน อุปกรณ์หรืองบประมาณคือ เรื่องคน ถ้าไม่สามารถเอาชนะใจลูกน้องในทีมงานได้ ก็ไม่สามารถดึงศักยภาพของลูกน้องออกมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ผลการทำงานที่ดีก็ไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้

ตอนที่ 24 - โผนม้าหนีภัย

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปี่หนีไปพึ่งเล่าเปียวที่เมืองเกงจิ๋ว ปรากฏบงกชเมืองกังแฮให้เล่าเปียวได้ ต่อมาเล่าเปียว ปรึกษาเรื่อง แต่งตั้งทายาท เล่าปี่เสนอ เล่ากั๊ก ลูกคนโตเป็นทายาท แต่นางซวี่ฮุยินแม่ของเล่าจ้องลูกคนรองแอบไต่ยีน เข้า จึงคิดแค้นเล่าปี่ ปรึกษาซวี่มอ น้องชาย หาทางกำจัดเล่าปี่ แต่อี้เจี๋ยที่ปรึกษาเล่าเปียวมาเตือนเล่าปี่จึง หนีไปได้ ซวี่มอพยายามใส่ความเล่าปี่กับเล่าเปียววางแผนฆ่าเล่าปี่อีกครั้ง อี้เจี๋ยช่วยเล่าปี่จึงหลบหนีจาก งาน ชี้เต็กเลากระโจนฆ่าซวี่มอ น้ำตันเขจนรอตตายอย่างหวุดหวิด และได้พบกับอาจารย์สุมาเต็กโซ

วิเคราะห์กลยุทธ์

การหนีเอาตัวรอดของเล่าปี่คือกลยุทธ์อย่างหนึ่ง เปรียบเทียบในบางสถานการณ์ของธุรกิจที่ไม่เป็นผลดี หรือเกิดการแข่งขันที่รุนแรง จะต้องหลีกเลียงเพื่อรักษาผลประโยชน์ขององค์กรไว้ ซึ่งเป็นการถอยหนีเพื่อวางแผนกลับมาเป็นฝ่ายชนะ

ตอนที่ 25 - เล่าปีแสงพราชนัย

สรุปเนื้อเรื่อง

สุมาเต็กโซ แนะนำให้ฮกหลง ฮองซู มาเป็นที่ปรึกษา ต่อมาเล่าปีได้พบซีซี ซึ่งปลอมตัวว่าชื่อตันฮก จึงเชิญมาเป็นที่ปรึกษา ช่วยเล่าปีให้ชนะศึกหลายครั้ง โจโฉวางแผนเอาตัวซีซีมาเป็นพวก เพียหยกที่ปรึกษาโจโฉจึงปลอมลายมือแม่ซีซีเขียนจดหมายหลอกให้ซีซีไปหาโจโฉ

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในการดำเนินธุรกิจ คนเป็นเรื่องสำคัญ ในหลายๆองค์กรจึงพยายามสรรหาคนเก่งๆ เข้ามาทำงานในองค์กร และมักเกิดกลยุทธ์ในการซื้อตัวคนเก่งจากองค์กรคู่แข่งด้วย ซึ่งเป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกองค์กร ดังนั้นการสร้างแรงดึงดูดในการทำงาน และความจงรักภักดีแก่องค์กรให้แก่พนักงาน เป็นสิ่งสำคัญที่จะรักษาคนเก่งๆไว้ในองค์กรได้ โดยผู้นำควรสำรวจปัจจัยภายนอกองค์กร เช่น ค่าแรงของพนักงานในบริษัทคู่แข่งที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน เป็นต้น และปัจจัยภายใน เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่แย่ทำให้ไม่เกิด

แรงจูงใจในการทำงาน เป็นต้น เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขบริหารพนักงานให้ทำงานในบริษัทต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 26 - ซิซีเสนอตัวขงเบ้ง

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปีเสียใจมากที่เสียตัวซิซีไป ก่อนไปซิซีจึงแนะนำให้เล่าปีไปหาปราชญ์คนใหม่ นั่นคือขงเบ้งพร้อมทั้งซิซียังเข้าไปหาขงเบ้งให้ไปช่วยเล่าปี ต่อมาซิซีไปพบแม่ก็ได้รับความจริงก็ตกใจทั้งโดนแม่ต่อว่า สุดท้ายแม่ซิซีก็นำตัวตาย ซิซีเสียใจมาก อยู่กับโจโฉแต่ตัวไม่มีใจจะทำงานอะไรเป็นประโยชน์ให้แก่โจโฉเลย ฝ่ายเล่าปีไปตามหาตัวขงเบ้งอย่างยากลำบาก

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ของโจโฉเพื่อตัดกำลังของเล่าปี เอาคนเก่งมาเป็นของตัวเองนั้นเป็นเหมือนดาบสองคม การนำคนมาแล้วสามารถดึงประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์ต่อองค์เป็นสิ่งที่ดี แต่หากเอาคนมาได้แค่ตัวแต่ใจไม่คิดจะทำอะไรต่อองค์กรเลยต่อให้เป็นคนเก่งก็ไม่เกิดประโยชน์ โจโฉจะกลับเป็นฝ่ายเสียเปรียบ ยกตัวอย่างธุรกิจ องค์กรหนึ่งขาดคนเพราะถูกคู่แข่งซื้อตัว ก็สรรหาคนใหม่ที่มีคุณภาพเข้ามาทำงาน ส่วนองค์กรคู่แข่งได้คนมาแล้วคนไม่ช่วยทำงาน เกิดภาระในการจ้างงานเพิ่มขึ้น แต่กลับได้ผลผลิตเท่าเดิม เป็นต้น

ตอนที่ 27 - ยุทธศาสตร์สามก๊ก

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปีได้พบขงเบ้งขอให้มาช่วยรบ ขงเบ้งแนะนำให้เล่าปียึดเสฉวนเป็นที่มั่น โดยเริ่มยึดเกงจิ๋วก่อนแล้วสุดท้ายขงเบ้งยอมตกลงมาช่วยเล่าปี ฝ่ายซุนกวนไปรบกับเล่าปียึดเกงจิ๋ว ส่วนฝ่ายโจโฉก็คิดโจมตีเล่าปี

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปีเป็นผู้นำที่มีความทะเยอทะยานในการประสบความสำเร็จ จึงมีแรงจูงใจที่จะพยายามหาตัวขงเบ้งและความพยายามนี้ทำให้ขงเบ้งใจอ่อน ยอมมาช่วยเล่าปี นอกจากนี้เล่าปียังวิเคราะห์รู้ข้อดีของตัวเองในเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน จึงใช้ความอ่อนน้อมเพื่อเข้าถึงขงเบ้ง ซึ่งทำให้ขงเบ้งรู้สึกถูกให้ความสำคัญ ซึ่งความอ่อนน้อมถ่อมตนนี้เป็นคุณสมบัติอีกข้อหนึ่งที่ผู้บริหารต้องมี ในการต่อรองกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ลูกค้า ผู้ผลิต เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์แก่องค์กรในอนาคต

ตอนที่ 28 - เผาทัพแฮหัวตุ้น

สรุปเนื้อเรื่อง

ขงเบ้งได้รับกระป๋องยาพิษจากเล่าปี ให้บัญชาการทัพได้เต็มที่ เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านไม่ทำตาม ขงเบ้งได้มอบหมายให้เล่าปีและจูลงยกทัพไปสู้กับแฮหัวตุ้นแล้วแกล้งแพ้เพื่อล่อให้แฮหัวตุ้นยกทัพตามเข้ามาในทุ่งพบกบอง เพื่อที่กวนอูและเตียวหุยที่ซ่อนทัพในป่าและเขาด้านข้างใช้ไฟเผากองทัพ สุดท้ายแผนของขงเบ้งสำเร็จ แฮหัวตุ้นแพ้ ทหารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก กวนอูและเตียวหุยก็ยอมรับ ให้ความมั่นใจและศรัทธาในตัวขงเบ้ง ต่อมาเล่าปีหวาดคยเมืองให้เล่าปีแต่เล่าปีไม่รับ เมื่อเล่าปีตายขงเบ้งจึงยึดอำนาจและคิดมอบเกงจิ๋วให้โจโฉ อี้เจี๋ยและขงเบ้งแนะนำให้เล่าปียึดเกงจิ๋วแต่เล่าปีไม่ยอม หลังจากนั้นโจหยิน

ยกมาตีซินเอี้ยอีก ขงเบ้งจึงใช้อูบายทำให้ซินเอี้ยเป็นเมืองร้าง และใช้ไฟเผากองทัพของโจหยิน เมื่อทหารหนีออกมาพึ่งเชื่อนให้ถูกน้ำซัดอีกจนพ่ายแพ้ไปในที่สุด

วิเคราะห์กลยุทธ์

องค์กรของเล่าปี่เป็นระบบองค์กรแบบครอบครัว เล่าปี่ดึงตัวขงเบ้งเข้ามาเปรียบเหมือน CEO แล้วให้ตัวเองเป็น Chairman การที่ขงเบ้งเข้ามาจึงเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน โดยเฉพาะคนที่มามีตำแหน่งใหญ่ในองค์กรอย่างกวนอูและเตียวหุย ซึ่งจะคอยจับผิดขงเบ้ง เพราะกลัวลดความสำคัญจากเล่าปี่ เป็นสภาวะแรงกดดันขงเบ้งที่ต้องพิสูจน์ตัวเองให้เป็นที่ยอมรับ ซึ่งเล่าปี่เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ คอยแก้ไขเหตุการณ์มอบอำนาจขงเบ้ง ให้โอกาสคนเก่งได้พิสูจน์ตนเอง เพราะเล่าปี่ต้องอาศัยสติปัญญาของขงเบ้ง การทำให้ขงเบ้งได้รับการยอมรับเป็นสิ่งจำเป็น เพราะหากวางแผนดีแต่ลูกน้องไม่ทำตามก็ไม่เกิดผลดีต่อองค์กร

ตอนที่ 29 - อพยพข้ามน้ำ

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโฉให้ซีซีไปเกลี้ยกล่อมเล่าปี่ เล่าปี่ไม่ยอมโจโฉจึงยกทัพไปตีอ้วนเซียว ขงเบ้งจึงย้ายไปเมืองชงหยง ราษฎรขอติดตามเล่าปี่ไปด้วย แต่เข้าไม่ได้จึงไปยังเมืองกังเลง ฝ่ายโจโฉติดตามมาถึงเมืองอ้วนเซียวใกล้จะทันเล่าปี่ ขงเบ้งจึงให้กวนอูไปขอทหารจากเล่าปี่ที่เมืองกังแฮ เมื่อโจโฉยกทัพมาถึงชงหยง โจโฉจึงให้เล่าจ้งไปอยู่เมืองเงงจิ๋ว ให้ซัวมอและเตียวอุ้นเป็นนายกองทัพเรือฝึกทหารทั้งหมด แล้วจะยกยกทัพติดตามไปตีเล่าปี่ที่เมืองกังเลง ฝ่ายเล่าปี่เร่งเดินทางอยู่ กวนอูยังไม่ส่งข่าวมา ขงเบ้งจึงออกไปตามกวนอูที่เมืองกังแฮ เล่าปี่หยุดพักเพราะสงสารเข้าบ้าน ทำให้ทัพโจโฉตามมาทันจนฝ่ายเล่าปี่ต้องหนีเอาตัวรอดแยกไปคนละทางเป็นเหตุให้เล่าปี่ต้องเสียภรรยาคนรองไป

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปี่เป็นผู้นำที่เก่งเรื่องซื้อใจคน ด้วยความเมตตา มีคุณธรรม ชาวบ้านหลายชีวิตยอมติดตามไปด้วย แต่คุณธรรมของเล่าปี่ก็เป็นดาบสองคม ในแง่ร้าย ทำให้ชาวบ้านที่ติดตามมาล้มตาย และต้องสูญเสียภรรยาไปหนึ่งคน แต่ในแง่ดี การมีคุณธรรมของเล่าปี่ ทำให้เล่าปี่มีแต่คนดีรายล้อม เล่าปี่รู้ข้อจำกัดของตัวเอง ก็วางใจมอบอำนาจให้ลูกน้องที่เก่ง ลูกน้องก็ให้ความจงรักภักดีซื่อสัตย์ไปตลอด

ตอนที่ 30 - สงครามสิ้น

สรุปเนื้อเรื่อง

จู่งถอดเกราะเอาอาเต๊าไว้ข้างใน รบฝ่าหนัทหารโจโฉออกมาแต่เพียงผู้เดียว โจโฉสั่งจับเป็น จู่งหนีไปถึงสะพาน เตียวหุยจึงให้รับพายุตรไปให้เล่าปี่ก่อน ส่วนเตียวหุยเข้าสกัดทัพโจโฉที่ตามมาเอง โดยทำเหมือนว่ามีกองทัพใหญ่ซ่อนอยู่ แล้วจึงตวาดท้ารบด้วยเสียงดัง ทหารโจโฉต่างกลัวไม่กล้าเข้าใกล้ทั้งกลัวในว่าจะเป็นกลของขงเบ้ง จนโจโฉต้องถอยทัพกลับไป แล้วจึงเปลี่ยนไปคุกคามกั๋งตั้งของซุนกวนต่อ ฝ่ายซุนกวนจึงส่งโลซกมาเป็นทูตเพื่อหวังจะร่วมมือกับเล่าปี่ต้านโจโฉ ขงเบ้งจึงออกอุบายจะเข้าไปกั๋งตั้งยุซุนกวนให้รบกับโจโฉ ถ้าซุนกวนชนะฝ่ายเล่าปี่ค่อยเข้าร่วมเพื่อขับไล่โจโฉแล้วยึดเงงจิ๋ว แต่ถ้าโจโฉชนะก็ยึดกั๋งตั้ง

ครั้งมาถึงเมืองกังต้ง ขงเบ้งเข้ามาพบที่ปรึกษาขุนกวนหลายคนปะทะคารมกัน แต่ก็สู้ขงเบ้งไม่ได้ ต่อมาอยู่
กายพาขงเบ้งเข้าพบขุนกวน

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปี่รู้ว่าจูลงได้ทุ่มเทเอาชีวิตป้องกันลูกตนเองจนมาถึงที่นี่ เล่าปี่จึงรับเอาเต๋ามาอุ้มแล้วโยนลงกับพื้น
พร้อมพูดว่า "เพราะลูกจัญไร ทำให้ข้าเกือบสูญเสียชีวิตจูลง" จูลงเห็นดังนั้นก็ตกใจรีบวิ่งเข้าไปอุ้มเอาเต๋ามาให้
หล่นพื้น แล้วบอกว่าถึงตัวเองตายก็ยินดีสนองคุณเล่าปี่ กลยุทธ์วิธีซื้อใจลูกน้องของเล่าปี่นี้ ทำให้เล่าปี่ได้
ทดสอบความจงรักภักดีของจูลง และทำให้จูลงนั้นเห็นว่าเล่าปี่รักลูกน้องมากกว่าลูกตัวเอง ทำให้จูลงรู้สึก
สำคัญ และซื่อสัตย์ต่อเล่าปี่ตลอดไป

ตอนที่ 31 - ยั่วจิวอี้ให้รบ

สรุปเนื้อเรื่อง

ขงเบ้งยุแหย่ขุนกวนรบกับโจโฉ ขุนกวนก็ยังลังเลตัดสินใจไม่ได้ เพราะขุนนางฝ่ายบริหารบอกให้ยอม
แพ้โจโฉ แต่อีกฝ่ายทหารให้รบกับโจโฉ จึงเรียกจิวอี้เข้าพบเพื่อคิดปรึกษา ฝ่ายจิวอี้ได้พบกับขงเบ้งและโล
ซก ขงเบ้งจึงเข้ายุแหย่จิวอี้ให้สู้รบ โดยอ้างว่าโจโฉมากังต้งต้องการผู้หญิงเพียงสองคนไปรับใช้ คือนางเสียว
เกี้ยวและนางได้เกี้ยว จิวอี้ได้ฟังดังนั้นก็โกรธ เพราะนางเสียวเกี้ยวเป็นภรรยาของตนเอง จึงเสนอให้ขุน
กวนเข้าสู้กับโจโฉ

วิเคราะห์กลยุทธ์

ถ้าเปรียบขงเบ้งเป็นนักธุรกิจ ก็เป็นเหมือนพ่อค้าที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้าเกิดความต้องการใน
สินค้าและบริการของตนเองได้ ซึ่งได้เตรียมตัวศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายมาก่อน แล้วจึง
หาโอกาสและอุปสรรค แล้วใช้การพูดจูงใจให้เกิดการซื้อขายสินค้าและบริการ ซึ่งโจโฉก็เป็นเหมือนสินค้า ที่ขง
เบ้งต้องยั่วให้จิวอี้ตกลงซื้อให้ได้ โดยใช้เครื่องมือทางการตลาดนั้นคือนางสองเกี้ยว ได้เกี้ยวและเสียวเกี้ยว
โดยแม่นางได้เกี้ยวนั้นคือภรรยาของขุนเช็ก ส่วนแม่นางเสียวเกี้ยวนั้นเป็นภรรยาของจิวอี้ ขงเบ้งได้นำชื่อ
ของสองนางนี้มาอ้างเป็นอุบายหลอกให้จิวอี้โกรธขุนกวนให้ทำสงครามกับโจโฉ โดยขงเบ้งเองก่อนที่จะ
มายังเมืองกังต้งก็ได้เตรียมข้อมูลมาเป็นอย่างดี ดัดแปลงโครงของโจสิดบุตรของโจโฉเกี่ยวกับปราสาท
นกยูงทองแดงว่าได้พูดถึงแม่นางสองเกี้ยวไว้ แต่ความจริงปราสาทนกยูงทองแดงนั้นสร้างขึ้นหลังจากที่โจ
โฉชนะอ้วนเสี้ยว เพื่อเป็นอนุสรณ์วีรกรรม ไม่เกี่ยวกับนางสองเกี้ยวเลย แต่ขงเบ้งเองรู้นิสัยของโจโฉที่เป็น
คนมักมากในกาม ขงเบ้งจึงได้ดัดแปลงโครงนั้นเพื่อมายั่วจิวอี้ได้สำเร็จ

ตอนที่ 32 - จิวอี้ลงฆ่าเล่าปี่

สรุปเนื้อเรื่อง

จิวอี้เข้าพบขุนกวนโน้มน้าวให้สู้กับโจโฉ ขุนกวนจึงแต่งตั้งจิวอี้เป็นแม่ทัพใหญ่ถืออาญาสิทธิ์ทั้งหมด
เพื่อปราบโจโฉ ฝ่ายจิวอี้เห็นขงเบ้งฉลาดนานไปกลัวจะเป็นศัตรู จึงใช้จูกัดกินให้ไปเกลี้ยกล่อมขงเบ้งให้มา
อยู่ฝ่ายขุนกวนแต่ไม่สำเร็จ ต่อมาจิวอี้วางอุบายเชิญเล่าปี่มาปรึกษาราชการที่เมืองกังต้งเพื่อลอบฆ่า ฝ่าย
ขงเบ้งรู้จึงรีบไปหาเล่าปี่ แต่เล่าปี่พาควาญมาด้วย จิวอี้เห็นควาญก็กลัวไม่กล้าฆ่าเล่าปี่ เล่าปี่ได้พบขงเบ้งก็รู้

ว่าจิวอี้ตั้งใจวางแผนจะฆ่า ขงเบ้งจึงบอกให้กลับไปเตรียมกองทัพเพื่อทำลายโจโฉ แล้วนัดกับเล่าปี่ว่าวันที่ยี่สิบเดือนสิบเอ็ด ให้จุล่งนำเรือเร็วมารับขงเบ้งที่ริมฝั่งแม่น้ำอย่าผิดเวลา

วิเคราะห์กลยุทธ์

คนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนองค์กร ในช่วงที่องค์กรเกิดวิกฤตคนในองค์กรจะต้องสามัคคีกัน ร่วมกันทำงานให้สำเร็จ แต่จิวอี้กลับคิดจะฆ่าขงเบ้งและเล่าปี่ เป็นเหมือนความขัดแย้งในองค์กร องค์กรจึงต้องปลุกฝั่งให้มีความอดทน ข้ามผ่านความขัดแย้ง แยกแยะเรื่องงานกับเรื่องส่วนตัว เพราะความขัดแย้งในองค์กรเป็นเรื่องธรรมชาติที่ต้องเกิดขึ้นอยู่แล้ว คนเราอยู่รวมกันย่อมเกิดความคิดเห็นแตกต่าง แต่ต้องมีสติ ยึดเป้าหมายของงานเป็นสำคัญไม่คำนึงประโยชน์ส่วนตัว พร้อมทั้งวางท่าทีอย่างเหมาะสม ก็จะส่งเสริมให้เกิดเอกภาพในการทำงาน ให้องค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จได้

ตอนที่ 33 - งานเลี้ยงชุมนุมวีรชน

สรุปเนื้อเรื่อง

จิวอี้ฆ่าทูตของโจโฉ แล้วออกรบกับกองทัพโจโฉจนชนะ ต่อมาฝ่ายซัวมอ เตียวอุ้นจัดแจงฝึกทัพเรือ แข็งแกร่ง จิวอี้จึงคิดอุบายกำจัดซัวมอ เตียวอุ้นเสีย ได้โอกาสที่โจโฉส่งเจียวก้านมาเกลี้ยกล่อมให้จิวอี้ให้ยอมแพ้ จิวอี้จึงวางอุบายไม่ให้เจียวก้านเกลี้ยกล่อมได้ แล้วทำทีกินเลี้ยงจนเมาหลับไป เจียวก้านพบจดหมายซัวมอ เตียวอุ้นส่งมาให้จิวอี้ ซึ่งจิวอี้ปลอมไว้ เพื่อให้เจียวก้านแอบนำจดหมายกลับไปให้โจโฉ โจโฉระแวงสั่งประหารซัวมอ เตียวอุ้น

วิเคราะห์กลยุทธ์

จิวอี้ได้ใช้กลยุทธ์ยืมดาบฆ่าคน เพื่อตัดกำลังโจโฉฆ่าทหารที่แข็งแกร่ง โดยที่ต้องลงมือเอง ช่วยรักษา กำลังทหารของตนเอง โดยยืมกำลังเจียวก้านคนของฝ่ายศัตรู หลอกให้โจโฉฆ่าซัวมอและเตียวอุ้น แม้ทัพเรือของตนเอง เป็นกลยุทธ์ที่สร้างความแตกแยกภายในองค์กรของคู่แข่ง ทำให้เสียผลประโยชน์และอ่อนแอลง

ตอนที่ 34 - ขงเบ้งยืมลูกเกาทัณฑ์

สรุปเนื้อเรื่อง

จิวอี้รู้ว่าขงเบ้งรู้เท่าทันอุบาย ก็เกิดความริษยาขงเบ้ง คิดอุบายให้ขงเบ้งช่วยทำเกาทัณฑ์แสนดอกในสิบวัน ขงเบ้งบอกว่าจะใช้แค่สามวันทำลูกเกาทัณฑ์ให้ ขงเบ้งจึงขอให้โลซกเตรียมเรือให้ยี่สิบลำ พาโลซกลงเรือไปหาทัพโจโฉตอนดึก โดยเรือแต่ละลำนั้นเต็มไปด้วยหุ่นฟาง ฝ่ายโจโฉเห็นเรือเข้าศึกก็ระดมยิงเกาทัณฑ์ใส่เรือ จนเรือแต่ละลำเต็มไปด้วยเกาทัณฑ์กลับมา จิวอี้เห็นก็ต้องยอมให้ความนับถือขงเบ้ง จิวอี้ถามแผนจัดการโจโฉ ขงเบ้งจึงให้เขียนกลอุบายลงฝ่ามือ แล้วออกมาดูพร้อมกัน พอแบมือออกมาพบคำว่าไฟเหมือนกัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในการทำธุรกิจต้องวิเคราะห์ SWOT ของบริษัท กรณีของจิวอี้สั่งให้ขงเบ้งทำลูกเกาทัณฑ์มาให้แสนดอก ขงเบ้งต้องวิเคราะห์ปัจจัยภายในว่า ตนเองนั้นมีความสามารถในการใช้ปืนอย่างไรและใช้คำพูดโน้มน้าว

นำใจโลซกให้ช่วยเตรียมเรือให้ พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่เอื้อโอกาสที่สามารถเป็นไปได้ นั่นคือรู้ว่าจะมีหมอกลงหนาจึงใช้โอกาสนี้วางอุบายเอาลูกเกาทัณฑ์จากโจโล บรรลุเป้าหมายที่จิวอี้สั่งไว้ได้สำเร็จ

ตอนที่ 35 – อุบายเจ็บกาย

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโลพลาดทำเป็นครั้งที่สองต้องเสียลูกเกาทัณฑ์ให้ฝ่ายไปศัตรูปะแสนกว่าดอก จึงวางแผนให้คนแกล้งไปสวามิภักดิ์กับจิวอี้ เพื่อเป็นไส้ศึกคอยส่งข่าว จิวอี้รู้ทันรับมาอยู่ด้วยเพื่อให้เอาข่าวเท็จไปให้โจโล ฝ่ายจิวอี้เองก็ต้องการคนไปเป็นไส้ศึกเช่นกันอุบายจึงอาสาไป ทั้งสองจึงวางอุบายแกล้งขัดแย้งกันให้อุบายติดโทษประหารแล้วส่งโบายอุบายเพื่อให้ไส้ศึกเชื่อใจ แล้วส่งงาเด็กไปหลอกให้โจโลเชื่อใจยอมรับเข้าพวก

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์อุบายเจ็บกายนี้ สามารถใช้หลอกโจโลที่เป็นคนซื่อแวงได้ เพราะอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่จะทำร้ายตัวเอง โจโลจึงคิดไม่ถึงว่าที่อุบายโดนโบายจะเป็นอุบาย ซึ่งการใช้กลยุทธ์นี้จะต้องใช้ลูกน้องที่ซื่อสัตย์ยอมเสียสละ ซึ่งฝ่ายกั๋งตั้งมีลูกน้องแบบนี้ จึงทำให้ชนะโจโลได้ แม้ว่าทั้งสองฝ่ายจะใช้อุบายไส้ศึกเหมือนกันก็ตาม

ตอนที่ 36 - บังทองวางกลห้วงโซ่

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโลยอมหลงเชื่ออุบายเจ็บกาย แต่ก็ยังคลางแคลงใจอยู่ จึงหาผู้อาสาไปสอดแนม เจียวก้านจึงขออาสาไปเพื่อแก้ตัวที่เคยพาพลาด ฝ่ายจิวอี้วางแผนใช้บังทองไปหลอกโจโลให้ผูกเรือติดกัน เพื่อเผาเรือทั้งหมด เมื่อเจียวก้านมาถึงจิวอี้ก็ทำที่เป็นโกรธสั่งให้คุมตัวไปไว้บนเขาประจิม เพื่อให้เจียวก้านได้พบบังทองเพื่อพาไปพบโจโลตามแผนของจิวอี้ ให้บังทองเสนอแผนใช้กลห้วงโซ่ ร้อยลำเรือให้ติดกันเพื่อจะเผาได้ง่าย โจโลประมาท ไม่ไตร่ตรองเรื่องลมที่จะพัดเพื่อเผากองทัพตนเองได้ ซิซีเองแม้รู้แผนก็ไม่เตือนโจโล และออกอุบายปล่อยข่าวลือเรื่องม้าเหิง แล้วอาสาตัวไปปราบเพื่อหนีออกจากโจโล

วิเคราะห์กลยุทธ์

บังทองเป็นปราชญ์ที่มีชื่อเสียง ใช้การตลาดแบบ word of mouth ทำให้โจโล ซึ่งเป็นคนไวใจคนยากเชื่อใจบังทองจากชื่อเสียงเหล่านั้น โดยประมาทไม่คิดว่าจะเป็นกลอุบายที่จะทำลายกองทัพของตนเอง ไม่คิดไตร่ตรองให้ดีกว่า แสดงให้เห็นว่า การสร้างภาพลักษณ์ที่ดี จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือแก่นักธุรกิจ ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้ง่ายขึ้น เปรียบกับการเชื่อมั่นในแบรนด์สินค้าของผู้บริโภคได้เช่นกัน หากมีสินค้าที่มีกระแสในแง่บวกเยอะ ก็จะถือว่าสินค้านั้นดี ก็จะตัดสินใจซื้อสินค้านั้น

ตอนที่ 37 - โจโลล่าพอง

สรุปเนื้อเรื่อง

โจโลคิดว่าศึกครั้งนี้ตนเองต้องเป็นฝ่ายชนะแน่ ก็จัดงานเลี้ยงเมามากเผลอฆ่าเล่าฮกพอรู้ตัวก็เป็นลมไป เมื่อโจโลยกทัพเรือที่ผูกโซ่คล้องกันไปตีจิวอี้ เทียหยกเตือนว่าถ้าเรือผูกติดกันแบบนี้ ถ้าข้าศึกใช้เพลิงเผาจะมีอันตราย โจโลไม่ฟังบอกว่า ฤดูนี้จะมีแต่ลมตะวันตกหากจิวอี้ใช้เพลิงก็จะกลับเข้าไปเผากองทัพของจิว

ยี่เอง รบกันศึกแรกจิวอี้แกล้งแพ้ให้โจโฉคิดว่ากลห้วงโซ่ได้ผล ฝ่ายจิวอี้เห็นลมพัดปลายธงมาจากค่ายโจโฉก็ตกใจ กลัวแผนที่ดีได้ไว้จะไม่เป็นผล จึงอาเจียนเป็นเลือดสลบไป

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจโฉออกรบโดยไม่ดูกำลังความแข็งแกร่งของฝ่ายตรงข้ามนั่นคือข้อเสีย และไม่ประเมินสถานการณ์ก่อน คิดว่ากำลังทหารมากจะเอาชนะได้ ไม่ประเมินจุดอ่อนจุดแข็งตนเอง ทั้งที่ไม่เคยรบทางน้ำไม่ชำนาญ และหลงกลแผนของฝ่ายจิวอี้หลายครั้ง ก็ยังไม่รู้เรียนความผิดพลาดเหล่านั้น โจโฉจึงแพ้ตั้งแต่ยังไม่รบ เพราะนักบริหารที่เก่งต้องรู้เขา แต่อย่าให้เขารู้เรา จึงจะวางแผนประเมินคู่แข่งได้ และใช้สถานการณ์ให้เป็นประโยชน์

ตอนที่ 38 - ขงเบ้งเรียกลม

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายขงเบ้งรู้ก็เข้าพบดูอาการจิวอี้ และบอกว่าจะเกิดลมสลาตัน แกล้งบอกว่าจะทำพิธีเรียกลมให้ จิวอี้ดีใจจนหายป่วย ขงเบ้งทำพิธีเรียกลม จิวอี้จึงให้อุยกายจัดแจงกองทัพไว้ให้พร้อม รอลมมาจะยกตีโจโฉทันที จิวอี้เห็นขงเบ้งแกล้งจึงส่ง ซีเซ่ง เเตงฮองไปฆ่า ฝ่ายขงเบ้งเมื่อเรียกลมเสร็จแล้วก็หลบหนี ไปพบจูล่งที่มารอรับริมฝั่งแม่น้ำ ฝ่ายซีเซ่ง เเตงฮองตามไปแต่สู้จูล่งไม่ได้ ขงเบ้งมาถึงก็ต่างสั่งแม่ทัพต่างๆไปรอดักตีทางหนีโจโฉ แต่ไม่ให้หน้าที่กวนอู เพื่อวางแผนให้กวนอูจะทำทัณฑ์บนว่าจะจัดการโจโฉ แต่ปล่อยโจโฉไปเพื่อรักษาสมดุลของสามก๊ก

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์การใช้จิตวิทยาของขงเบ้ง ความจริงขงเบ้งไม่สามารถเรียกลมได้ แต่มีความรอบรู้ในภูมิอากาศและภูมิประเทศ ว่าจะมีลมเปลี่ยนทิศในช่วงเวลานั้นเท่านั้น จึงใช้เป็นโอกาสวางอุบายว่าตนเองเรียกลมได้เพื่อให้จิวอี้เกรงตนเอง เป็นการข่มทางจิตวิทยาให้จิวอี้เห็นความสามารถที่น่าเชื่อถือ เพื่อไม่ให้จิวอี้คิดร้ายอีกเท่านั้น และใช้จิตวิทยาให้การยุกวานอูให้จัดการโจโฉด้วย ซึ่งการใช้จิตวิทยาก็มีนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ในการทำธุรกิจ ซึ่งสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้ผู้ประกอบการได้ เช่น การอำนวยความสะดวกแก่ผู้บริโภค ซึ่งเป็นจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อสินค้าและบริการได้ง่ายขึ้น และสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งได้อีกด้วย

ตอนที่ 39 - เผาทัพโจโฉ

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายโจโฉนั้นตั้งใจคอยฝังกองทัพอยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงเวลาเห็นอุยกายนำเรือเข้ามาใกล้ เทียหยกเห็นผดสังเกตุเตือนโจโฉว่าอาจเป็นอุบาย โจโฉเห็นชอบจึงสั่งห้ามเรือไม่ให้เข้ามา อุยกายก็รีบสั่งจุดไฟ ลมสลาตันพัดเข้าหาทหารโจโฉ เรือที่ผูกติดกันแก็ไม่ได้ก็ถูกเพลิงลามติดทั้งหมด โจโฉถูกไล่ต้อนต้องหลบหนี เมื่อใกล้ตำบลฮัวหลิมพบจูล่งเข้าสกัดทางอยู่ โจโฉหนีต่อถึงตำบลโฮเลาก็ก เตียวหุยก็เข้าล้อมไว้ แต่โจโฉก็หนีไปได้อีก ได้เข้าพบกับกวนอูถึงจ้าวคุมสกัดทางไว้ โจโฉขอให้กวนอูปล่อยตัวเองไป พุดินมน้ำจวนกวนอูสงสารยอมหลีกทางให้โจโฉผ่านไป

วิเคราะห์กลยุทธ์

อุปบายการแทนคุณ เป็นธรรมชาตินิสัยของกวนอุที่ต่อทดแทนบุญคุณโจโฉ ยอมทำผิดกฎหมายเพื่อแทนคุณ เป็นแผนให้กวนอุปลงบุญคุณโจโฉให้หมดไปในคราวนี้ และเพื่อยังคงรักษาสมดุลของสามก๊กเอาไว้ เพราะหากโจโฉแพ้ ชุนกวน จิวยี้ ก็ต้องหันมาจัดการเล่าปี่ที่ยังอ่อนแอ แสดงให้เห็นว่าขงเบ้งเป็นผู้บริหารที่มองการณ์ไกล และใส่ใจลูกน้องรู้ถึงนิสัยของกวนอุ และรู้ถึงนิสัยของศัตรูอย่างโจโฉด้วย แล้วใช้โอกาสกำจัดจุดอ่อนตรงนี้ให้กลายเป็นจุดแข็งขององค์กร เพื่อให้ต่อไปกวนอุจะไม่ใจอ่อนให้โจโฉอีก และยิ่งเลื่อนเวลาสู้รบออกไป เพื่อให้ฝ่ายเล่าปี่มีเวลาสั่งสมกองทัพให้มั่นคงก่อน

ตอนที่ 40 - อุปบายยึดลำกุน

สรุปเนื้อเรื่อง

จิวยี้วางแผนยึดลำกุน จึงวางอุปบายว่าถ้าตนเองยึดลำกุนไม่สำเร็จจะให้เล่าปี่ยึดแทน จิวยี้ยกไปตีเมืองลำกุนแต่แพ้ให้กับโจหยิน ต่อมาจิวยี้พลาดถูกลูกเกาทัณฑ์อาบยาพิษ หมอบอกว่าให้ระงับความโกรธถ้าเมื่อไหร่มีความโกรธพิษจะกำเริบขึ้น โจหยินวางแผนให้จิวยี้โกรธ จิวยี้จึงทำอุปบายว่าตนเองโกรธจนพิษกำเริบถึงแก่ความตาย ฝ่ายโจหยินคิดว่าตายจริงก็เชื่อเข้าปล้นค่ายจิวยี้ ถูกจิวยี้ซุ่มกลให้ล้อมสี่ด้าน กระหนาบเข้ามา ตัวโจหยินสู้ไม่ได้จึงถอยหนี จิวยี้จะพาทหารเข้ายึดเมืองลำกุน แต่กลับถูกจูล่งยึดเมืองลำกุนตัดหน้า แล้วให้เตียวหุยเข้ายึดเมืองเกิงจิ๋ว ให้กวนอุเข้ายึดซงหยง จิวยี้โกรธจนพิษกำเริบสลับไป

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์นี้ถูก ดูเสียกตักกันของขงเบ้งครั้งนี้ เกิดจากขงเบ้งได้วิเคราะห์คู่แข่งทั้งฝ่ายจิวยี้และโจหยิน จึงยุให้จิวยี้รบยึดเมืองลำกุน เพราะรู้ว่าเมื่อสองฝ่ายต่างรบกันต้องมีฝ่ายหนึ่งแพ้ ฝ่ายหนึ่งถูกตัดกำลัง จากนั้นค่อยให้เล่าปี่ใช้ประโยชน์จากโอกาสนี้ทำให้ศัตรูทั้งสองตัวอ่อนแรงลงแล้ว ยังทำให้ฝ่ายเล่าปี่สามารถยึด 3 เมืองไว้ได้โดยที่ไม่เสียกำลังทหารเลย

ตอนที่ 41 - เล่าปี่ขยายอำนาจ

สรุปเนื้อเรื่อง

โลซกเข้าเจรจากับฝ่ายเล่าปี่ให้คืนเมือง ขงเบ้งจึงอ้างว่าสามเมืองนี้เดิมเป็นของเล่าเปียว เล่าปี่เป็นน้องเล่าเปียวตีสามเมืองนี้ยกให้หลานคือเล่าก็ถือว่าถูกต้องแล้ว โลซกเห็นเล่าก็ป่วยหนัก จึงบอกว่าหากเล่าก็ตายก็ควรยกสามเมืองคืนกัตั้ง ฝ่ายเล่าปี่ก็รับคำ และเข้ายึดเมืองบุเหลง เมืองเตียงสา เมืองฮุยเอี้ยง เมืองเลงเหลง และยังได้ฮองตงและอูเอี้ยนเป็นทหารเอก แต่อูเอี้ยนเกือบถูกขงเบ้งสังหาร เพราะถือว่าลูกน้องที่ดีต้องไม่ฆ่านายตัวเอง แต่เล่าปี่ห้ามไว้ เพราะต้องการคนมีฝีมือมาร่วมทำงาน

วิเคราะห์กลยุทธ์

เมื่อวิเคราะห์ที่อูเอี้ยนฆ่านายตัวเองแล้วมาสวมกัคดีต่อเล่าปี่นั้น เพราะต้องการฮองตงต่างหาก และมีเคารพฮองตงที่มีคุณธรรมมากกว่าฮันเหียนเจ้านายที่ไม่มีคุณธรรม จึงยังตัดสินไม่ได้ว่าอูเอี้ยนเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ ควรให้โอกาสได้พิสูจน์ตัวเองก่อน เหมือนผู้บริหารแบบเล่าปี่ คิดว่าอูเอี้ยนเป็นความเสี่ยงที่

ยอมรับได้ ไว้ชีวิตเพื่อวัดใจ และเป็นการซื้อใจลูกน้องอย่างหนึ่ง เพราะคนเก่งส่วนมากจะขี้เกียจ หัวหน้าที่ต้องรู้จักสร้างบารมีให้เกิดความเคารพยำเกรงให้เกิดความจงรักภักดี

ตอนที่ 42 - อุบายนางงาม

สรุปเนื้อเรื่อง

ต่อมาเล่าก็ตาย โสชาก็มาขอทวงเมืองคืน แต่ขงเบ้งก็ทวงบุญคุณที่เคยช่วยจิวยี่ให้ชนะโจโฉและออกอุบายว่าจะขอยืมเมืองเกงจิ๋วชั่วคราวจะคืนให้เมืองตีเสฉวนได้ ในระหว่างนั้นภรรยาเล่าปี่ก็ตาย จิวยี่จึงใช้อุบายนางงามใช้ลิห้อมเป็นพอสื่อไปหาเล่าปี่ให้แต่งงานใหม่กับน้องสาวขุนกวน เพื่อลวงเล่าปี่มาเมืองลำซี้ แล้วจับตัวไว้เป็นตัวประกันแลกกับเมืองเกงจิ๋ว ขงเบ้งจึงแก้อุบายโดยเมื่อไปถึงให้ฝ่ายเล่าปี่ก็กระจายข่าวแต่งงานให้ทั้งเมืองรู้ จากนั้นไปหาเกียวก๊กโลเพื่อบอกข่าว เกียวก๊กโลบอกข่าววงอ๊กไท่ต๋องก็โกรธขุนกวนมากที่ปิดบัง แผนล่อจันซุนกวนต้องยอมบอกอุบายวงอ๊กไท่จิ้งจะจัดการเรื่องแต่งงานเอง

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์อุบายนางงามนั้นใช้เพื่อให้สองฝ่ายเกี่ยวข้องกัน แต่แผนจิวยี่ไม่ใช่ต้องการเกี่ยวข้องแต่แค่หลอกเล่าปี่มาฆ่าเท่านั้น ซึ่งขงเบ้งก็ได้เขียนแผนแก้อุบายแล้วให้จูถ่ง ซึ่งการมอบหมายงานให้จูถ่งทำนั้นถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้อุบายนี้ สะท้อนถึงเทคนิคการใช้คนของผู้บริหาร การเลือกคนให้เหมาะสมกับงานที่ทำได้กับงานนั้นสำเร็จแล้ว เพราะงานนี้ต้องใช้คนเก่งสามารถอารักขาได้และที่สำคัญต้องใจเย็นทำตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องไปตามขั้นตอน ทำให้เล่าปี่ปลอดภัย และยังได้ซุนสูฮยุนมาเป็นภรรยาด้วย

ตอนที่ 43 - ดูตัวว่าที่บุตรเขย

สรุปเนื้อเรื่อง

เมื่อวงอ๊กไท่ดูตัวเล่าปี่ก็ถูกใจตกลงยอมรับให้แต่งงานจริงๆ จิวยี่รู้ก็วางแผนจะฆ่าเล่าปี่อีก เล่าปี่จึงให้เกียวก๊กโลบอกวงอ๊กไท่ให้ช่วยฝ่ายเล่าปี่ย้ายเข้าไปอยู่ตำหนักในให้พ้นจากแผนร้ายของจิวยี่จนถึงวันได้แต่งงาน ฝ่ายจิวยี่ก็วางแผนกักตัวเล่าปี่ไว้ในกังต้งเพื่อยึดเกงจิ๋ว

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในทางธุรกิจฝ่ายเล่าปี่จัดการคู่แข่งอย่างขุนกวนโดยการเข้าหาผู้ใหญ่ ที่ฝ่ายขุนกวนให้ความเคารพ ทำให้ฝ่ายขุนกวนไม่สามารถทำอะไรฝ่ายเล่าปี่ได้ สะท้อนให้เห็นว่าในการทำธุรกิจ ตัวนักธุรกิจเองต้องเป็นคน ที่รู้จักเข้าสังคม ต้องสร้างสังคมทางธุรกิจ และสิ่งหนึ่งที่สำคัญถ้าคิดจะทำธุรกิจ คือต้องรู้จักเข้าหาผู้ใหญ่ เพราะจะช่วยให้การทำธุรกิจราบรื่น เพราะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมนั้นๆ

ตอนที่ 44 - หนีกลับเกงจิ๋ว

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปี่หลงใหลในภรรยาและสมบัติพิศฐานที่ขุนกวนให้ไม่ยอมกลับเมืองเกงจิ๋ว จูถ่งจึงใช้อุบายที่ขงเบ้งให้ หลอกเล่าปี่ว่าโจโฉจะมาตีเกงจิ๋ว เล่าปี่ต้องยอมกลับเกงจิ๋วซุนสูฮยุนจึงหนีตามกลับไปด้วย เมื่อถึงเวลาขงเบ้งก็นำเรือมารับ ทำให้สามารถหนีกลับเกงจิ๋วได้สำเร็จ จิวยี่โกรธที่แผนล่อจันซุนกวนกระอักเลือด

วิเคราะห์กลยุทธ์

แม้ว่าการแต่งงานจะเป็นแผนของขุนกวน แต่ขุนฮูหยินเมื่อเป็นภรรยาเล่าปี่แล้ว ก็มีความรักและซื่อตรงต่อสามี ยอมหนีตามเล่าปี่ไป เก่งจิว และใช้อำนาจบารมีของตนเองข่มขุนศึกไม่ให้กล้าทำร้ายสามี ซึ่งเป็นความโชคดีของเล่าปี่ที่ได้คนดีมีความสามารถมาเป็นภรรยา และการทำร้ายแผนของจิวยี่สำเร็จได้ในครั้งนี้ก็เพราะเล่าปี่และลูกน้องต่างทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนการทำงานที่ได้วางไว้ (ตามแผนที่ขงเบ้งคิด) เชื่อมั่นในแผนการทำงานแล้วทำตามขั้นตอนไม่ออกนอกแผน ทำให้ผลของการทำงานครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ผลดีมากว่าเสีย

ตอนที่ 45 - จิวยี่กระอักเลือด

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายขุนกวนก็ออกอุบายยุให้เล่าปี่กับโจโฉรบกัน โดยให้อิวยิมไปเมืองฮูโต่ กราบทูลให้แต่งตั้งเล่าปี่เป็นเจ้าเมืองเกงจิ๋ว โจโฉได้ยินก็ตกใจพวักที่กำลังเขียนหนังสืออยู่นั้นหลุดจากมือ แต่เทียบหยกที่ปรึกษาจึงเสนออุบายแก้ล่ายให้ขุนกวนรบกับเล่าปี่ แต่งตั้งจิวยี่เป็นเจ้าเมืองลำกุน และตั้งแม่ทัพเพียวเถาเป็นเจ้าเมืองกังแฮ โสจกมาขอเมืองคืนอีกแต่ไม่ได้ จิวยี่จึงบอกอุบายว่าจะไปตีเสฉวนให้แตกกับเกงจิ๋ว ใช้แผนยืมทางแล้วยึดขอยกทัพผ่านเมืองเพื่อลอบฆ่าเล่าปี่ แต่ขงเบ้งแก้อุบายได้ล้อมจับจิวยี่พร้อมทั้งยุยงให้โจโฉจกจิวยี่กระอักเลือด

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในตอนนี้จะเห็นการวางอุบายของแต่ละก๊ก โดยเริ่มที่ขุนกวนวางแผนให้โจโฉรบกับเล่าปี่ แต่โจโฉรู้ทันก็แก้ล่าวางอุบายให้เล่าปี่รบกับขุนกวนแทน ในสถานการณ์ที่ทุกฝ่ายต่างเป็นศัตรูกัน โดยการรู้จักตัดกำลังศัตรูให้สู้กันเอง แล้วรอคอยโอกาสที่มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแพ้กก็เข้าซ้ำเติม สามารถใช้ได้ทางธุรกิจที่มีการแข่งขันรุนแรง เช่น การปล่อยให้คู่แข่งในอุตสาหกรรมต่างแข่งขันจนกลายเป็น Red Ocean คือคู่แข่งต่างจะออกสินค้าและบริการตามกันเพื่อแย่งลูกค้าซึ่งกันและกัน สุดท้ายสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมก็จะมีลักษณะที่เหมือนกันนำไปสู่การแข่งขันทางด้านการตัดราคา โดยนำเอาบริษัทออกจาก Red Ocean นี้แล้วหาตลาดใหม่ที่ไร้ซึ่งคู่แข่ง ผลผลิตผลิตภัณฑ์ที่สร้างความแตกต่างได้ เพื่อครองส่วนแบ่งในตลาดใหม่เป็นต้น นั่นคือการคิดเชิงกลยุทธ์ในการฉีกหนีจาก Red Ocean รอจังหวะและเวลา เตรียมความพร้อมที่จะไปสู่ตลาด Blue Ocean แทนที่

ตอนที่ 46 - ขงเบ้งไว้อาลัยจิวยี่

สรุปเนื้อเรื่อง

จิวยี่ป่วยหนัก ก่อนตายได้สั่งเสียทหารให้ช่วยทำนุบำรุงขุนกวน และให้โสจกขึ้นทำหน้าที่แทนตำแหน่งตน ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าจิวยี่ตายแล้ว ก็รีบเข้าไปไว้อาลัยศพโดยพาจูลงไปด้วย ทหารจิวยี่เห็นขงเบ้งก็แค้นใจเป็นคิดฆ่า แต่ขงเบ้งจึงแกล้งโศกเศร้าเสียใจมากจนทหารจิวยี่และขุนกวนก็หลงเชื่อ ต่อมาขงเบ้งเจอบังทองจึงชวนให้มาอยู่กับเล่าปี่ โดยทำหนังสือแนะนำให้ ฝ่ายบังทองก็เข้าไปขอทำงานกับขุนกวน แต่ขุนกวนไม่รับ เพราะเห็นบังทองอัปลักษณ์ บังทองน้อยใจจึงไปหาเล่าปี่ เล่าปี่เห็นรูปร่างบังทองไม่น่าคบถืงบอกปิดให้

ไปเป็นนายอำเภอเมืองลอยเอียงก่อน บังทองจึงไม่ได้เอาหนังสือของขงเบ้งให้เล่าปี่ เมื่อไปอยู่เมืองลอยเอียงก็เอาแต่เสพแต่สุราไม่ทำงาน เล่าปี่จึงให้เตียวหุยไปดู บังทองก็แสดงปัญญาตัดสินความราษฎรที่ค้างอยู่ให้เสร็จทั้งหมดในวันเดียว เตียวหุยก็เลื่อมใสกลับมาบอกเล่าปี่ทั้งขงเบ้งกลับมาพอดีก็แนะนำ เล่าปี่ก็ขอโทษบังทองพร้อมยินดีตั้งบังทองเป็นที่ปรึกษา

วิเคราะห์กลยุทธ์

การเป็นผู้บริหารจะตัดสินคนแค่ภายนอกไม่ได้ควรดูที่พฤติกรรมมากกว่า จึงอยู่ที่บุคลิกภาพและชื่อเสียงภายนอกจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจในการเลือกคนเข้ามาทำงาน แต่ในกรณีของบังทองนั้น ชุนกวนได้รู้ความสามารถของบังทองแล้ว แต่ก็ไม่ยอมรับในตัวบังทอง ส่วนเล่าปี่แม้จะไม่ค่อยเชื่อถือบังทอง แต่ก็ยังรักษาน้ำใจให้บังทองได้เข้ามาทำงานจนสุดท้ายได้ปราชญ์ฝีมือดีเข้ามาช่วยทำงาน

ในด้านของตัวบังทองเอง ต้องการจะหางานหาเจ้านายที่ดี นอกจากจะไม่ปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองแล้ว ยังไม่รู้จักรังสรรค์ความประทับใจแรกพบ (First Impression) นอกจากนี้ยังไม่รู้จักเลือกใช้คำพูด ไม่มีวาทีศิลป์ผิดกับความเป็นปราชญ์ ดังนั้นการที่ผู้อื่นตัดสินบังทองจากภายนอก นั่นก็เป็นเพราะตัวบังทองเองด้วย ที่ไม่แสดงศักยภาพของตนเองออกมา เพื่อให้ได้งานที่ดีเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

ตอนที่ 47 - โจโฉตัดทวนหนึ่ตาย

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายโจโฉวางอุบายฆ่าม้าแท้งได้ ม้าเถียวผู้บุตรแค้นตักกลับทัพโจโฉจนชนะ จนโจโฉต้องตัดทวนหนึ่ตายรอดมาได้ โจโฉรบแพ้ม้าเถียวตลอด จึงคิดอุบายยุห้หันซุยกับม้าเถียวรบกัน เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปให้หันซุย แก่ล้งเขียนจดหมายให้อักษรลบเลือน ทั้งยุให้ม้าเถียวระแวงเข้าใจผิดหันซุยหักหลัง จนหันซุยน้อยใจไปอยู่ฝ่ายโจโฉ ม้าเถียวรู้ก็โกรธฟันแขนหันซุยขาด โจโฉเห็นได้ทีก็เข้าตีทัพม้าเถียวจนแพ้

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในแง่ของการทำงานร่วมกัน ม้าเถียวใจร้อนและซี้ระแวง โจโฉจึงได้ใช้อุบายของกาเซียง ยุยงให้หันซุยและม้าเถียวเคลงใจกัน จนต้องแตกทัพพ่ายแพ้แก่โจโฉในที่สุด ซึ่งการทำงานร่วมกันความสามัคคีเชื่อใจเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งสำคัญ ต้องรู้จักไตร่ตรองความจริงด้วยตนเอง อย่าใจร้อนหุนเหว เพราะการทำงานสิ่งสำคัญคือคน หากไม่ไว้วางใจกันก็จะทำงานร่วมกันไม่ได้งานนั้นก็จะไม่สำเร็จ

หากเปรียบในแง่การทำธุรกิจ แต่เกิดเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความระแวงว่าธุรกิจจะล้มเพราะสภาวะตลาด ทำให้เรารู้สึกว่าต้องระวังตัวเองตลอดเวลา จนลืมไปว่ากิจการยังดีเหมือนเดิม ปันผลเหมือนเดิม ผู้บริโภคยังซื้อสินค้า ยังสามารถผลิตสินค้าใหม่ๆ ได้เหมือนเดิม ล้มเลิกกิจการนั้นทิ้งไป ทั้งๆที่ธุรกิจยังคงซื่อสัตย์ ทำงาน ทำเงินได้อยู่

ตอนที่ 48 - เตียวสงมอบแผนที่

สรุปเนื้อเรื่อง

เมื่อโจโฉชนะม้าเถียว ฝ่ายเตียวหุยพ่อเจ้าเมืองฮันต๋ง กลัวโจโฉจะยกทัพตีตนเองจึงคิดตีเสฉวนเป็นที่ยึดเตรียมทัพต่อสู้โจโฉ ฝ่ายเล่าเจี้ยงเจ้าเมืองเสฉวนรู้ ก็ให้เตียวสงไปยุโจโฉให้ตีเมืองฮันต๋ง แต่ฝ่ายเตียวสงได้

แอบเขียนแผนที่เมืองเสฉวนคิดจะให้โจโฉ แต่โจโฉไม่ให้เกียรติเตียวสงจึงพูดจาไม่ดี ตัดสินใจไปเข้าฝ่ายเล่าปี่ ก็ได้การต้อนรับอย่างดีเตียวสงซาบซึ่งใจจึงมอบแผนที่เมืองให้แก่เล่าปี่แทน แล้วบอกเล่าเจี้ยงให้เชิญเล่าปี่มาช่วยป้องกันเมือง ฝ่ายเล่าปี่จึงพาบังทอง ฮองตง อู๋เอี้ยนไป เล่าฮอง กวนเป๋งยกทัพไปเสฉวน

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจโฉยกย่องแต่คนมีชื่อเสียง มองคนแค่ภายนอก เตียวสงแม้จะเป็นคนเก่งแต่ไม่มีชื่อเสียงโจโฉจึงดูถูกพลาดโอกาสยึดมือเสฉวน นั่นคือข้อเสียของผู้นำแบบโจโฉ ต่างจากผู้นำแบบเล่าปี่ ซึ่งเคล็ดลับความสำเร็จในการรวบรวมคนดีมีฝีมือให้มาร่วมงานรับใช้เล่าปี่นั้นคือความอ่อนน้อมถ่อมตนของเล่าปี่ เล่าปี่ให้เกียรติคนทุกชนชั้น ให้การคำนับแม้กับลูกน้องตนเองหรือคนที่มีตำแหน่งต่ำกว่า ทำให้ชื่อน้ำใจคนมากมายให้มาเข้าพวกกับเล่าปี่ สะท้อนให้เห็นผู้นำไม่ควรหยิ่งทะนงตน คนที่จะขึ้นมาเป็นผู้นำได้ ก็มาจากการมีผู้คนสนับสนุนเป็นเหมือนรากฐานให้ได้ขึ้นมาเป็นผู้นำ ต้องรู้จักสร้างมิตรผูกใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประโยชน์ขององค์กร

ตอนที่ 49 - เล่าปี่เข้าเสฉวน

สรุปเนื้อเรื่อง

ขุนนางต่างขัดค้านเรื่องเล่าปี่แต่เล่าเจี้ยงไม่ฟังออกจากเมืองไปต้อนรับเล่าปี่ ต่อมาบังทองก็เร่งให้กำจัดเล่าเจี้ยง แต่เล่าปี่ไม่ยอมทำตามเพราะเห็นเป็นตระกูลเดียวกัน เล่าปี่เสนอตัวด่านเดียวพอให้ จึงไปประจำอยู่ด่านแฮบกังวัน แล้วให้เล่าเจี้ยงคอยส่งเสบียง ฝ่ายขุนกวนรู้ว่าเล่าปี่ยกไปเสฉวน จึงวางแผนจะตีเกงจิ๋ว แต่ง่อก๊กให้ห้าม จึงคิดอุบายให้คนพาซุนฮูยिनกลับมาหลอกว่าแม่ป่วยหนักโดยให้อาอาเต๋าลูกเล่าปี่มาด้วย คิดจะให้เป็นตัวประกันแลกเมืองเกงจิ๋ว ฝ่ายจูลงรู้จึงรีบมาแย่งอาเต๋ากลับ ฝ่ายขุนกวนเมื่อได้ซุนฮูยिनกลับมาแล้วก็ตัดขาดกับเล่าปี่เตรียมการไปตีเกงจิ๋วคืน ซุนฮูยिनเมื่อรู้ว่าเป็นอุบายก็ตรอมใจตาย

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าเจี้ยงตัดสินใจให้เล่าปี่เข้ามาในเสฉวนโดยไม่ฟังความคิดเห็นของขุนนางต่างๆ แม้ว่าองลยุหนึ่งขุนนางจะยอมฆ่าตัวตายก็ตามนั้น ในกรณีนี้สะท้อนให้เห็นว่าแม้เล่าเจี้ยงจะตัดสินใจผิด แต่องค์กรก็ยังคงดำเนินต่อไปได้ แต่พนักงานที่ยึดติดกับองค์กร ยึดติดในการบริหารและวัฒนธรรมแบบเดิม เมื่อบริษัทต้องเปลี่ยนแปลงผู้บริหารหรือเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานก็ไม่ยอมรับต่อต้านอย่างเต็มที่ ถึงขนาดกับเอาชีวิตหรือเปรียบได้กับตำแหน่งหน้าที่และอนาคตในการทำงานของตนเองมาเดิมพัน แม้ว่าองลยุจะเป็นพนักงานที่มีความซื่อสัตย์มากก็ตาม แต่ก็ไม่เป็นผลในการตัดสินใจของเล่าเจี้ยง เพราะหากบริษัทที่กำลังมีปัญหาบริหารต่อไม่ได้ ก็ต้องเลือกที่จะเสี่ยงเพื่อให้บริษัทได้ไปต่อ จะมายอมทิ้งโอกาสเพราะการยึดติดของพนักงานไม่ได้ เพราะการฝืนการเปลี่ยนแปลงไม่เคยทำให้อะไรดีขึ้น ควรจะปรับตัวให้ได้กับการเปลี่ยนแปลงต่างหาก

ตอนที่ 50 - บังทองสิ้นบุญ

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปี่อ้างเล่าเจี้ยงว่าขุนกวนมาขอความช่วยเหลือจึงต้องกลับเกงจิว ขอให้เล่าเจี้ยงช่วยส่งเสบียงสิบหมื่นถึง ทหารสี่หมื่นคน แต่เล่าเจี้ยงให้แค่ทหารซาสี่พันกับข้าวหมื่นถึง บังทองจึงเสนอออกอุบายยึดด่านโປยสิกวนโดยให้เตียวสงช่วย ฝ่ายเล่าเจี้ยงจับได้ส่งประหารเตียวสงแล้วกันไม่ให้เล่าปี่เข้ามาเมือง บังทองเร่งให้เล่าปี่ตีเมืองลกเสียเพื่อตีต่อเมืองเซ่งโต แต่ขงเบ้งเป็นห่วงกลัวบังทองใจร้อนจึงเขียนจดหมายอ้างเรื่องคูดวงดาวห้ามเล่าปี่ไว้ แต่บังทองคิดว่าศึกเสฉวนเป็นโอกาสให้ตัวเองได้สร้างผลงานขงเบ้งจึงมาขัดเพราะกลัวจะได้ดีกว่า บังทองพูดโน้มน้าวใจจนเล่าปี่ยอมออกรบแต่เล่าปี่ก็เป็นห่วงบังทองให้ไปทางที่ปลอดภัยกว่า แต่บังทองไม่ยอมเพราะต้องการสร้างผลงาน ก่อนไปนั้นม้าบังทองพยศ เล่าปี่จึงเปลี่ยนม้าของตนไปให้บังทองขี่ บังทองซาบซึ้งเล่าปี่มาก แต่สุดท้ายบังทองก็ถูกเตียวหิมซึ่งซ่อนอยู่ระดมยิงเกาทัณฑ์จนตาย ฝ่ายเล่าปี่รู้ว่าบังทองตายแล้วก็เสียใจมาก แล้วเรียกขงเบ้งให้มาช่วยคิดการต่อ ขงเบ้งจึงให้กวนอูอยู่รักษาเมืองเกงจิว แล้วพาเตียวหุย จูล่งไปด้วย

วิเคราะห์กลยุทธ์

บังทองตายเพราะใจร้อนคิดแต่จะสร้างผลงานจึงทำให้ขาดความรอบคอบ เกิดความผิดพลาดในงานหลายอย่าง ทั้งการไม่รู้จักวัฒนธรรมองค์กรและไม่เข้าใจอุปนิสัยของเจ้านาย พยายามให้เล่าปี่แย่งเมืองเล่าเจี้ยงโดยลอบฆ่าเล่าเจี้ยง ทั้งที่เล่าปี่ไม่ต้องการ เพราะตนเองสร้างชื่อจากการเป็นคนมีคุณธรรม พยายามฝ่าฝืนคำสั่งเจ้านายของบังทองจึงอาจทำลายชื่อเสียงขององค์กรได้ สิ่งผิดพลาดครั้งที่สองคือแม้ว่าบังทองจะมีแผนที่ของเตียวสงแต่ก็ประมาทเลือกไปทางแคบเพราะประเมินความสามารถของศัตรูต่ำไป และสิ่งที่พลาดมากที่สุดของบังทองคือการไม่รับฟังความคิดเห็น การเตือนของขงเบ้งกลับคิดในแง่ลบ ว่าที่ขงเบ้งขัดเพราะไม่ต้องการให้ตัวเองสร้างผลงาน จึงไม่วิเคราะห์สถานการณ์ให้ดี นอกจากนี้การตายของบังทองก็เป็นความผิดของเล่าปี่เช่นกัน ที่ไม่เด็ดขาดในการตัดสินใจ ไม่ศึกษาอุปนิสัยของลูกน้องว่าเป็นคนใจร้อน และควรมีวิธีการจูงใจลูกน้องให้อยู่ในทิศทางของทำงานที่ถูกต้องด้วย

ตอนที่ 51 - เตียวหุยรบเจียมหงัน

สรุปเนื้อเรื่อง

เตียวหุยยกทัพมาถึงแดนปากุนก็ใช้อุบายจับเจียมหงันเจ้าได้แล้วจับมัด เตียวหุยเห็นเจียมหงันมีความจงรักภักดีจึงปล่อยมัดเจียมหงัน ทำให้เจียมหงันซาบซึ้งใจยอมเข้าร่วมกับเตียวหุย เมื่อเตียวหุยไปถึงตำบลไชนนายด่านเห็นเจียมหงันก็ยอมเข้าร่วมกับเตียวหุยทั้งหมด ต่อมาเล่าปี่ยึดกิมก๊กได้เล่าเจี้ยงต้องหนีไปพึ่งเตียวพ้อ ซึ่งตอนนั้นม้าเฉียวที่แพโจโฉได้เข้าร่วมกับเตียวพ้อแล้ว เตียวพ้อจึงให้ม้าเฉียวมาช่วยเล่าเจี้ยงตีด่านแฮบ่งกวน ขงเบ้งจึงต้องยั่วให้เตียวหุยออกไปปราบม้าเฉียว

วิเคราะห์กลยุทธ์

เตียวหุยเป็นตัวอย่างของลูกน้องที่รับฟังเจ้านายแล้วพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ยึดถือคำของขงเบ้งเป็นหลักอย่างเคร่งครัด เลิกเมาเหล้าและเขียนตีทหาร เครื่องครัดกฎกองทัพ ใช้สติปัญญาในการเอาชนะ ศัตรูมากกว่าใช้กำลัง และยังรู้จักใช้ความนอบน้อมสร้างบารมี จนสามารถชนะใจเจียมหงันมาเป็นพวกได้

ตอนที่ 52 - ยึดได้เสฉวน

สรุปเนื้อเรื่อง

เตียวหุยรบกับม้าเดิวยอยู่นานก็ยังไม่รู้แพ้รู้ชนะ เล่าปี่ขอให้เตียวหุยจับเป็นม้าเดิวย เพราะต้องการคนเก่งมาเข้าร่วม ขงเบ้งจึงวางอุบายเกลี้ยกล่อมม้าเดิวย โดยให้ขุนเชียนไปติดสินบนเอียวสงที่ปรึกษาเตียวหุย แล้วส่งสารไปหาเตียวหุยบอกว่าที่ยกทัพมาตีเล่าเจี้ยงก็เพื่อแก้แค้นให้เตียนออย่าให้เชื้อค่ายุ่เหย่เล่าเจี้ยงให้สั่งม้าเดิวยถอนกำลัง ม้าเดิวยตกที่นั่งลำบากจึงส่งลิ้นไปเกลี้ยกล่อม จนม้าเดิวยยอมเข้ากับเล่าปี่ช่วยยกทัพยึดเสฉวน จนเล่าเจี้ยงต้องยอมแพ้ เล่าปี่ยึดเสฉวนได้ก็ให้เล่าเจี้ยงเป็นเจ้าเมืองกองอันทางใต้ พร้อมทั้งยึด 41 หัวเมืองตั้งตนเป็นเจ้าแห่งเสฉวนสำเร็จ

วิเคราะห์กลยุทธ์

การเกลี้ยกล่อมม้าเดิวยให้มาเป็นพวกนั้นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เล่าปี่ได้เสฉวน ซึ่งต้องรู้จักเลือกคนที่เก่งในด้านการเจรจา ซึ่งในแวดวงธุรกิจ การเจรจาดำรงเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะบุคคลที่มีเทคนิคการต่อรองชั้นยอด สามารถสร้างข้อได้เปรียบให้กับองค์กรได้ ซึ่งลิ้นก็ทำได้ดี หากเปรียบม้าเดิวยเป็นลูกค้าลิ้นเป็นพนักงานขายที่ต้องการให้ซื้อสินค้า ซึ่งลิ้นได้วิเคราะห์ก่อนว่าม้าเดิวยเป็นคนอย่างไร มีจุดอ่อนจุดแข็งด้านใด แล้วนำข้อพิจารณาไปปรับใช้ให้การเจรจากับเกลี้ยกล่อมจงใจม้าเดิวยสำเร็จ

ตอนที่ 53 - กวนอุบูกเตียวข้ามฟาก

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายขุนกวนเห็นเล่าปี่ได้เสฉวนแล้วแต่ยังไม่ยอมคืนเกงจิ๋ว จึงออกอุบายใช้จูกัดกั้นบิขขงเบ้งให้เล่าปี่ยอมคืนเมือง ฝ่ายเล่าปี่จึงออกอุบายแบ่งเกงจิ๋วคืนแค่สามเมือง คือเมืองเตียงสา เลงเหลง และฮุยเอี้ยง จูกัดกั้นไปหา กวนอุพร้อมมอบหนังสือของเล่าปี่ที่บอกกวนอุให้คืนเมือง แต่กวนอุก็ไม่ยอมคืน ฝ่ายขุนกวนโลซกออกอุบายเชิญกวนอุมากินเลี้ยงเกลี้ยกล่อมพร้อมชุ่มใจแต่ไม่สำเร็จ

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปี่ ขงเบ้ง ปฏิเสธจูกัดกั้นไม่ได้ จึงปิดความรับผิดชอบให้กวนอุ โดยออกอุบายแกล้งเขียนจดหมายให้กวนอุคืนเมือง กวนอุรู้ในอุบายก็ไม่ยอมคืนเมือง ขุนกวนเห็นอุบายการทูตไม่ได้ผล จึงให้โลซกเชิญกวนอุมากินเลี้ยงเพื่อลอบสังหาร ซึ่งเป็นการใช้คนผิดของขุนกวน เพราะโลซกนั้นเป็นที่มีความซื่อสัตย์มาก กวนอุรู้ว่าโลซกซื่อตรงก็เอาตัวรอดโดยการจับโลซกเป็นตัวประกันหนีกลับเกงจิ๋วได้อย่างปลอดภัย แสดงให้เห็นว่าในการทำธุรกิจจะต้องฉลาดในการใช้คนและรู้จักประนีประนอม การรู้จักอ่อนของคู่แข่งมาวางแผนเอาชนะเป็นสิ่งสำคัญ

ตอนที่ 54 - ยุทธการหับป่า

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายโจโฉยกกองทัพมา ขงเบ้งจึงวางอุบายส่งอิเจียไปเจรจาคืนสามเมืองแก่กั้งตั้ง คือเมืองก้งแฮ เตียงสา และฮุยเอี้ยง แล้วยุให้ขุนกวนรบกับโจโฉที่เมืองหับป่า โดยอ้างว่าถ้ายึดได้ตั้งฉนวนจะคืนเกงจิ๋วให้ แต่ขุนกวนตีหับป่าไม่สำเร็จ กำเริบเข้าปล้นค่ายโจโฉตอนกลางคืนจนโจโฉเกือบโดนจับได้ ต่อมาโจโฉยกทัพสู้กับ

ขุนทวนก็ยังไม่ชนะต่างฝ่ายต่างขอสงบศึก โจโฉยกทัพกลับขึ้นเหนือปีบให้อ้องเต้แต่งตั้งตัวเองเป็นนุ
ยอองค์จะตั้งบุตรตัวเองขึ้นเป็นรัชทายาท

วิเคราะห์กลยุทธ์

ท่ามกลาง 3 ฝ่าย ซึ่งกำลังต่อสู้กัน ขงเบ้งสามารถใช้การทูตที่พลิกแพลงรวม 2 ฝ่ายไปตี 1 ฝ่าย ผลัก
ศัตรูให้อยู่ในภาวะถูกกระทำจาก 2 ฝ่ายได้ โดยเสนอตัด 3 เมืองให้แก่อีกฝ่ายเพื่อกระตุ้นให้ขุนทวนนำทัพไปตี
หับป่าเปียงเบนไม่ให้โจโฉตีเสฉวน ในการทำเช่นนี้ ในทางธุรกิจจะช่วยผ่อนคลายการกระทบกระทั่งกัน
เรื่องผลประโยชน์ระหว่างขุนทวนกับเล่าปี่ไประดับหนึ่ง ทั้งสามารถจะบรรลุเป้าหมายในการทำธุรกิจได้
เพราะในการทำธุรกิจ บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องยอมเสียผลประโยชน์เฉพาะส่วนเพื่อรักษาผลประโยชน์
ทั้งหมดเอาไว้

ตอนที่ 55 - ชิงตำแหน่งรัชทายาท

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายโจโฉเกิดการแย่งชิงตำแหน่งรัชทายาทระหว่างโจสิดและโจผี โจโฉได้ถามคำถามทดสอบบุตรทั้ง
สองแต่โจสิดมีเอียวสิ้วคอยช่วยจึงตอบได้ดีกว่า ต่อมาเล่าปี่ให้เตียวหุยและม้าเฉียวมาบุกฮันต๋ง จึงให้โจทอง
ยกทัพไปช่วยแฮหัวเอียน แล้วตั้งโจสิดเป็นนายทัพติดตามโจทองเพื่อเรียนรู้งาน แต่ก่อนไปโจผีออกอุบาย
เลี้ยส่งโจสิดจนเมาเหล้าตื่นไม่ไหว โจโฉโกรธมากและยังรู้เรื่องที่เอียวสิ้วคอยช่วยโจสิด โจโฉจึงปรึกษา
กาเชียง สุดท้ายได้แต่งตั้งโจผีให้เป็นรัชทายาทหุยก๊กต่อไป ฝ่ายโจโฉได้ โจโฉจึงส่งเตียวคับออกไปรบกับ
เตียวหุย เตียวคับตั้งมั่นไม่ยอมรบ เตียวหุยจึงออกอุบายแกล้งเมาเหล้าไม่สนใจทำศึก เตียวคับก็ชะล่าใจ
หลงกลเตียวหุย

วิเคราะห์กลยุทธ์

การชิงตำแหน่งรัชทายาทของวุยก๊กนั้น เปรียบเหมือนการเมืองในองค์กร เพราะการที่คนๆหนึ่งจะ
ได้รับเลือกขึ้นมารับตำแหน่งสำคัญ ไม่ได้อยู่ที่ความสามารถเพียงอย่างเดียว แต่ต้องชนะใจคนได้เพื่อให้
ได้รับการสนับสนุน เพื่อไม่ให้โจโฉแต่งตั้งโจสิด โจผีจึงได้ทำกลยุทธ์ใส่ร้ายป้ายสีโจสิดและซื้อใจคนสนิท
ของโจโฉ จนสุดท้ายโจผีก็ได้รับแต่งตั้งเป็นรัชทายาท กลยุทธ์ที่โจผีใช้เป็นเหมือนการลอบปลีการเจรจา
ต่อรองผลประโยชน์ที่อีกฝ่ายพึงจะได้รับแล้วดึงมาเข้าพวกกับตนนั่นเอง

ตอนที่ 56 - ตีเกงกุนสัน

สรุปเนื้อเรื่อง

เตียวคับบุกเดี่ยวไม่ฟังโจทองลอบเข้าค่ายหวังจะฆ่าเตียวหุย เข้าแผนที่เตียวหุยวางไว้ทำให้เตียวคับแพ่
หนีไป ต่อมาเตียวหุยหาทางลัดเพื่อยึดด่านอวนเทา กวนบูกดีทั้งด้านหน้าและหลังจนเตียวคับแพ้ไปอีกครั้ง
โจทองจึงให้เตียวคับแก้ตัวไปยึดแฮบังกวน ฝ่ายเล่าปี่จึงให้อองตงไปสู้กับเตียวคับแล้วให้เจียมหงั่นเป็นแม่
ทัพรอง ฝ่ายศัตรูเห็นแม่ทัพแก่ชรา ก็ชะล่าใจทำให้อองตงและเจียมหงั่นเอาชนะยึดเชิงตองสันได้ เล่าปี่จึง
ยกทัพใหญ่สิบหมื่นพร้อมด้วยขงเบ้ง เตียวหุยและจู๋ลงเข้าตีเมืองฮันต๋ง โจโฉจึงยกทัพใหญ่ไปปราบด้วย

ตนเอง เล่าปี่ส่งฮองตงพร้อมแม่ทัพต่างๆไปยึดเตงกุนสัน ส่วนโจโฉส่งแฮหัวเอียนออกไปสู้ ฮองตงใช้อุบายล่อให้แฮหัวเอียนออกมาฆ่าตายยึดเมืองฮันตั้งได้

วิเคราะห์กลยุทธ์

แฮหัวเอียนเป็นนักรบที่เก่ง แต่ประมาทถูกฮองตงว่าเป็นคนแก่และยอมรับฟังคำเตือนของเตียวคับที่เคยแพ้มา เป็นบทเรียนของผู้คนที่เชื่อมั่นในตนเองและดูถูกความสามารถของนักบริหารหรือผู้นำที่สูงอายุว่าด้อยความสามารถกว่าคนยุคใหม่ เพราะบริบทของสังคมที่แตกต่างกัน โดยลืมนึกว่านักธุรกิจที่สูงอายุย่อมมีคอนเนกชั่น และประสบการณ์มากกว่า ซึ่งการทำธุรกิจสำคัญที่คอนเนกชั่นและประสบการณ์ทำงานซึ่งช่วยให้มีความสามารถในการอ่านการทำงานได้ทะลุปรุโปร่ง ควรเห็นคุณค่าของกลุ่มคนเหล่านี้ที่มีความสามารถช่วยให้องค์กรเติบโตได้ เพราะบุคลากรคือทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดในองค์กร

ตอนที่ 57 - เล่าปี่ยึดฮันตั้ง

สรุปเนื้อเรื่อง

เตียวคับต้องถอยทัพกลับสู่ใต้ ฝ่ายโจโฉรู้ก็เสียใจมากยกทัพใหญ่มาแก้แค้นให้แฮหัวเอียน ฮองตงและจูล่งจึงออกไปรบศึก โดยจูล่งให้ฮองตงออกไปรบก่อน ฮองตงแพตกอยู่ในวงล้อมข้าศึกจูล่งจึงไปช่วยออกมาได้ กองทัพโจโฉตามมาถึงหน้าค่ายจูล่งจึงใช้กลยุทธ์มีไม้ไม้อัดกองทัพโจโฉกลับไปได้ ต่อมาขงเบ้งออกอุบายก่อวณตีกองศึกให้ร้องแกล้งว่าจะมาตี ทั้งคืนทำให้กองทัพโจโฉไม่ได้พักผ่อน โจโฉเองเป็นคนขี้ระแวงก็ไม่กล้าวางใจให้ทหารทุกคนเตรียมพร้อมตลอดเวลา โจโฉทนไม่ไหวจึงต้องถอยทัพแต่ก็ถูกฝ่ายเล่าปี่ไล่ตามตีและปล้นเสบียง โจโฉเครียดมากแต่ไม่ยอมถอยทัพ ระแวงลูกน้องจนฆ่าเอียวสิ่วแล้วยกทัพสู้กับเล่าปี่โดนฮองตงยิงเกาทัณฑ์จนฟันหักหนีตายกลับสู่ใต้แพ่แก่เล่าปี่อย่างราบคาบ

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจโฉแพ้เพราะอุปนิสัยขี้ระแวง จริงๆแล้วโจโฉเก่งพิชัยสงครามไม่แพ้ขงเบ้ง แต่ขี้ระแวงจึงหลงกลอุบายของขงเบ้งอยู่ตลอด ความระแวงของโจโฉมากจนฆ่าเอียวสิ่ว ลูกน้องที่มีปัญญาความสามารถ

แต่สาเหตุที่เอียวสิ่วตายนั้นจริงๆเป็นเพราะตัวเอียวสิ่วเอง แม้เป็นคนฉลาดหลักแหลม แต่เอียวสิ่วเป็นคนอวดรู้ ใช้ปัญหามากกว่าสติ ไม่รู้จักกาลเทศะ และไม่รู้จักการวางตัวให้เหมาะสม แม้แรกๆโจโฉก็ชื่นชมในความสามารถ แต่เอียวสิ่วเป็นคนประเภทได้คิ๊บจะเอาคอก เมื่อแสดงปัญญาแล้วผู้บังคับบัญชาชื่นชมก็ยิ่งได้ใจ แสดงออกถึงความอวดรู้โดยไม่คิดถึงความเหมาะสม ทำให้โจโฉเริ่มหวาดระแวงในความสามารถของเอียวสิ่วจะย้อนมาเป็นภัยกับตนเอง สุดท้ายจึงตัดสินใจประหารเอียวสิ่วในที่สุด

ตอนที่ 58 - น้ำทำลายทัพ

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายเล่าปี่สถาปนาตนขึ้นเป็นฮันตั้งอ๋อง ให้เล่าเจี้ยงเป็นรัชทายาท ขงเบ้งเป็นขุนซื่อ แต่งตั้งกวนอู เตียวหุย จูล่ง ฮองตง และม้าเฉียวเป็นห้าทหารเสือ โจโฉโกรธมากใช้อุบายยุขุนกวนให้ร่วมตีเกิงจิ๋ว ขงเบ้งจึงออกอุบายให้กวนอูตีเมืองอ้วนเซียของโจหยินให้ศัตรูเสียขวัญ โจโฉจึงส่งอิ๊กิมและบังเต็กไปช่วย บังเต็กทำสู้กวนอูแต่อิ๊กิมไม่ยอมให้บังเต็กได้ผลงานจึงคอยขัด สั่งถอยทัพไปตั้งในหุบเขา ฝ่ายกวนอูจึงวางอุบายให้

เกิดน้ำท่วมค่ายอิกิมและบังเด็กจนชนะ แล้วยกทัพตีเมืองอ้วนเซียแต่โดนโจหยินยิงเกาทัณฑ์ผิดถูกแขนขวา ต้องหนีกลับค่าย หมอฮั่วโตช่วยรักษาชุดพิษออกจากกระดูกให้ กวนอูแสดงความอดทนให้หมอรักษาย่างกล้าหาญเพื่อไม่ให้ทหารเสียขวัญ ฝ่ายขุนกวนให้ลิบองตีเก๋งจิว แต่ทำไม่ได้เพราะกวนอูสร้างหอสัญญาณไฟริมน้ำป้องกันตลอดแนว ลกซุนจึงออกอุบายให้ลิบองแกล้งป่วยเปลี่ยนให้คนอื่นมารบแทน เพื่อให้กวนอู เหยียดอกนำกำลังทหารเก๋งจิวออกไปเสริมแนวหน้าแล้วค่อยเข้ายึดเก๋งจิว

วิเคราะห์กลยุทธ์

อิกิมเป็นหัวหน้างานที่แย่มาก พยายามขัดขวางไม่ให้บังเด็กสร้างผลงานเหนือตนเอง หากเทียบความสามารถบังเด็กมีความสามารถกว่าอิกิม แต่อิกิมนั้นได้เป็นหัวหน้าเพราะทำงานในองค์กรมานาน จึงไม่พอใจลูกน้องอย่างบังเด็กที่เก่งกว่า ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบังเด็ก บังคับให้ทำงานตามแนวทางที่ตนเองวางเอาไว้ การมีหัวหน้างานแบบอิกิมทำให้เกิดแรงกดดันกับลูกน้องที่เก่งมีความสามารถ ไม่ให้มีโอกาสทำสิ่งดีๆในองค์กร ทำให้งานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว สุดท้ายก็ไม่มีใครได้ผลงานในครั้งนั้น ซึ่งหากอิกิมไม่โอ้อวดลูกน้อง บังเด็กก็อาจชนะกวนอูได้ และเมื่อบังเด็กทำงานได้สำเร็จอิกิมซึ่งเป็นหัวหน้าก็จะได้รับความดีความชอบไปด้วย ที่สำคัญคือองค์กรก็จะประสบความสำเร็จจากงานในครั้งนั้นด้วย

ตอนที่ 59 - กวนอูสิ้นบุญ

สรุปเนื้อเรื่อง

ลิบองปล่อยข่าวว่าป่วยแล้วแกล้งปลอมเป็นเรือพ้อค้าเข้าตีเก๋งจิวโดยที่กวนอูไม่ทันระวังตัวตีป้อมสัญญาณไฟแตกไปตลอดริมน้ำ ไซ้จิงหะที่กวนอูถอนกำลังเมืองเก๋งจิวไปช่วยเสริมทัพปราบเมืองอ้วนเซียปลอมทหารเป็นทหารเก๋งจิวเข้ายึดเมืองเก๋งจิวได้สำเร็จ ฝ่ายโจโฉจึงให้แม่ทัพซีหลงไปรบกับกวนอู ขณะที่กวนอูกำลังสู้กับซีหลง โจหยินก็นำกองทัพออกจากเมืองอ้วนเซียเข้าตีทัพกวนอู จนกวนอูต้องถอยทัพหนี แต่ไปเมืองไหนเจ้าเมืองก็ยอมแพ้ขุนกวนหมดแล้ว กวนอูรู้เรื่องลิบองยึดเมืองเก๋งจิวก็อาการกำเริบเสียใจที่รักษาเมืองให้เล่าปี่ไม่ได้ กวนอูต้องไปตั้งหลักที่เมืองเป่กเสียรอกองหนุนจากเสฉวนแต่ใช้เวลานานมาก ฝ่ายโจ๊กก็ล้อมเมืองไว้ กวนอูจึงต้องเขียนหนังสือไปขอความช่วยเหลือจากเล่าฮองและเบ้งต๋งก็ไม่ยอมช่วย ขุนกวนส่งจูกัดกินไปเจรจาแต่กวนอูไม่ยอม สุดท้ายกวนอูหนีไปทางเสฉวนแต่โดนกำลังโจ๊กกักขัง โจมตีกวนอูและกวนเป้งโดนจับแต่ไม่ยอมจำนนจึงโดนประหารทั้งคู่

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ปิดฟ้าข้ามทะเล เป็นกลยุทธ์ที่ใช้เมื่อศัตรูมองข้ามสิ่งต่างๆที่คิดว่าตนเองนั้นได้เตรียมการไว้พร้อมแล้ว จนประมาทเลินเล่อและมองข้ามศัตรูไปอย่างง่ายดาย พบเห็นสิ่งใดที่มองเห็นเสมอในยามปกติก็ไม่บังเกิดความสงสัยหรือใส่ใจในสิ่งนั้น เกิดความชะล่าใจในตนเอง ฝ่ายลิบองจึงบุกเข้าโจมตีเก๋งจิวโดยที่กวนอูไม่ทันรู้ตัว ซึ่งสรุปเหตุที่กวนอูต้องตายมีหลายประการ ได้แก่ ความประมาท ความหยิ่งทะนงในตัวเอง การไม่ทำตามคำแนะนำของขงเบ้งที่บอกให้ผูกมิตรกับขุนกวน และความผิดพลาดของลูกน้องเรื่องหอสัญญาณเพลิง ซึ่งเป็นการวางระบบที่ดีมาก แต่ลูกน้องกวนอูเกิด Human error หรือความผิดพลาด

ของผู้ปฏิบัติงานในการทำงาน ประมาทหละหลวมและเห็นแก่สินบน นวัตกรรมหอสัญญาณเพลิงนี้จึงไร้ประสิทธิภาพ ทำให้ลิบบงบุกเงงจิวได้จนกวนอุตองตายนั่นเอง

ตอนที่ 60 - อวสานโจโจ

สรุปเนื้อเรื่อง

เล่าปี่รู้เรื่องกวนอุตายก็เสียใจจนหมดสติ ฝ่ายขุนกวนนำศิระกวนอุใส่หีบไม้หอมส่งไปให้โจโฉ เล่าปี่คิดล้างแค้นแต่ขงเบ้งห้ามไว้ เล่าปี่ฆ่าเล่าฮองส่วนเบ้งตัดหนีไปเข้ากับโจโฉ ต่อมาโจโฉคิดสร้างวังใหม่ สั่งตัดต้นไม้ต้นใหญ่แต่ชาวบ้านบอกมีเทพารักษ์โจโฉไม่เชื่อ โจโฉเกิดอาการหลอนประสาทและปวดหัวหนัก จึงให้หมอฮัวโตมารักษา หมอฮัวโตแนะนำให้ผ่าศิระรักษาโรค โจโฉระแวงคิดว่าเป็นอุบายฆ่าตัวตาย จึงจับหมอฮัวโตขังคุกทรมานจนตาย ต่อมาโจโฉโรคปวดหัวกำเริบหนักเกิดอาการหลอนประสาท รู้ว่าตนเองต้องตายแน่ๆ จึงให้โจผีสืบทอดตำแหน่งฝากฝังโจหลง ต้นกุ่ม สุมาอี้ กาเซียงให้ช่วยดูแลบุตรภรรยา จากนั้นโจโฉก็ขาดใจตาย

วิเคราะห์กลยุทธ์

ฝ่ายขุนกวนใช้กลยุทธ์โยนความผิดให้โจโฉ วางอุบายการเมืองเพื่อให้เล่าปี่เข้าใจว่า ฝ่ายขุนกวนไม่ได้ตั้งใจฆ่าแต่โจโฉใช้ให้ฆ่า เพื่อให้เล่าปี่หันไปตีโจโฉแทน ส่วนโจโฉนั้นป่วยหนักเกิดอาการประสาทหลอนและปวดหัว ต้องให้หมอฮัวโตมารักษา ซึ่งหมอฮัวโตเป็นแพทย์ที่มีจรรยาบรรณอาชีพ มีความจริงใจในการรักษา แต่เพราะความขี้นระแวงโจโฉจึงไม่ยอมให้รักษา สุดท้ายผู้นำอย่างโจโฉจึงตายเพราะอุปนิสัยของตนเอง

ตอนที่ 61 - โจผีชิงราชบัลลังก์

สรุปเนื้อเรื่อง

หลังจากโจโฉตาย ฮัวหิมและเสนาอำมาตย์ทั้งหลาย ก็ให้รัชทายาทโจผีขึ้นเป็นนุ้ยอ่องแทนโจโฉ ต่อมาโจผีวางแผนรวบรวมนองกำลังทหารทั้งหมดของโจเจียงไว้ในมือ ฝ่ายโจสิดไม่ยอมค่านับศพบิดา โจผีจึงสั่งให้เคาตูไปจับตัวโจสิดมา ให้โจสิดแต่งกลอนหนึ่งบทเกี่ยวกับพี่น้อง ภายในเจ็ดก้าว แต่ห้ามเอ่ยคำว่าพี่น้อง ถ้าทำไม่ได้จะฆ่า ซึ่งโจสิดก็ทำได้ โจผีจึงลดศักดิ์ให้โจสิดไปอยู่เมืองอันเหยียง จากนั้นฝ่ายโจผีก็ให้ฝ่ายขุนนางก่อกบฏ บีบพระเจ้าเหี้ยนเต้ให้สละบัลลังก์ ฝ่ายจ๊กก๊ก เล่าปี่เสียใจจนไม่ว่าราชการ ขงเบ้งจึงแก้ปวยไฉมน้ำวให้เล่าปี่ไคร่ราชวงศ์โจผี จนเล่าปี่ยอมสถาปนาตนเองขึ้นเป็นฮองเต้ สืบต่อราชวงศ์ฮั่นแล้วคิดจะไปแก้แค้นฝ่ายจ๊กก๊ก ขุนนางต่างคัดค้านก็ไม่ฟัง

วิเคราะห์กลยุทธ์

โจผี มีนิสัยขี้นระแวง มีความทะเยอทะยานสูง พยายามลดอำนาจและบทบาทของญาติพี่น้องตัวเอง เพราะกลัวว่าจะมีใครมาชิงอำนาจจากตน กลายเป็นโคกนาฏกรรมของพี่น้อง (โจผี-โจสิด) ซึ่งอาจเกิดจากการเลี้ยงดูบุตรของโจโฉที่ลำเอียงและสอนให้ลูกชิงดีชิงเด่นกันอยู่แล้ว เปรียบกับในสังคมการทำงาน หัวหน้าหนึ่งคนย่อมมีลูกน้องมากมาย ต่างคนต่างนิสัย จิตใจ หากหัวหน้ารักลูกน้องคนใดคนหนึ่งมากเกินไป ย่อมเกิดปัญหาภายในองค์กรตามมา เพราะการเป็นหัวหน้าจะต้องมีบรรทัดฐานของความยุติธรรม

ไม่ล่าเอียงเป็นที่ตั้ง เพื่อสร้างความน่าเคารพนับถือจากลูกน้อง ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ดีช่วยให้องค์กรก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 62 - ยกทัพล้างแค้นกวนอู

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายเล่าปี่แค้นขุนกวน จะไปล้างแค้นตั้งให้ได้ ขุนนางคัดค้าน เล่าปี่ก็ไม่ฟังให้ขงเบ้งอยู่รักษาเมืองเสฉวน แล้วเตรียมทหารจะยกไป ฝ่ายเตียวหุยซึ่งรักษาเมืองลองจิว สั่งให้ฮอมเกียง เตียวตาด เตรียมธนูและเกราะขาวภายในสามวัน ฝ่ายฮอมเกียง เตียวตาด ไม่อาจหาได้ทัน เตียวหุยจึงสั่งบอกจนทั้งสองแค้นจนลอบฆ่าเตียวหุย แล้วตัดศีรษะเตียวหุยไปให้ขุนกวน ฝ่ายเล่าปี่รู้สึกเสียใจมาก สั่งเคลื่อนทัพไปก่ตั้ง เอากวนหินเตียวเปา บุตรกวนอู เตียวหุยไปด้วย ฝ่ายขุนกวนส่งจูถิตกั้นเกลี้ยกล่อมเล่าปี่แต่ไม่สำเร็จ จึงส่งทูตไปขอเข้าร่วมฝ่ายฮุยก็ให้ช่วยปราบจ๊กก๊ก แต่โจผีปฏิเสธ ง่อก๊กและจ๊กก๊กจึงต้องสู้รบกัน ทั้งสองฝ่ายต่างเสียขุนพลสำคัญไปมากมาย โดยเล่าปี่ได้เสียแม่ทัพสองตงในศึกครั้งนี้ด้วย สุดท้ายกวนหินก็ได้ฆ่าพั่วเจียงแก่แค้นให้กวนอูได้สำเร็จ

วิเคราะห์กลยุทธ์

เตียวหุยเป็นตัวอย่างของผู้นำที่ทำงานเก่ง แต่ลูกน้องไม่รัก กินเหล้าไม่มีสติ ไม่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกน้อง ทั้งยังไม่แยกแยะเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงาน เอาความรู้สึกตนเองเป็นที่ตั้ง มอบหมายงานที่เป็นไปไม่ได้ ไม่โอ้อ้อมเอาใจลูกน้อง จึงต้องกลายเป็นผู้นำที่ถูกลอบสังหาร หากเปรียบกับการทำธุรกิจ ผู้นำแบบนี้อาจสร้างความไม่พอใจแก่ลูกน้อง อาจทำให้ลูกน้องกระทำการไม่ซื่อสัตย์ เช่น นำความลับของบริษัทไปขาย เป็นต้น เพราะเมื่อลูกน้องหมดความจงรักภักดีในตัวเจ้านาย ก็จะหมดความจงรักภักดีในตัวบริษัทเช่นกัน ทำให้เกิดการทำงานที่ไร้ประสิทธิภาพ การบริหารงานภายในองค์กรอ่อนแอ นำไปสู่การล้มเหลวขององค์กรในที่สุด

ตอนที่ 63 - ลกซุนเผาค่ายเล่าปี่

สรุปเนื้อเรื่อง

ต่อมาฝ่ายขุนกวนจึงส่งฮอมเกียง เตียวตาด และหัวของเตียวหุย ส่งคืนให้เล่าปี่เพื่อขอสงบศึก พร้อมทั้งจะคืนเกงจิวและซุนฮูหยินให้ด้วยเพื่อฟื้นฟูมิตร แต่เล่าปี่ก็ยังไมยอมจะคืนง่อก๊กให้ได้ กำเจิกจึงเสนอให้ลกซุนช่วยวางแผนตีเล่าปี่ ขุนกวนจึงให้อาณานิคมมอบกระบี่ บังคับบัญชาทหารทั้งหมดแก่ลกซุนเพื่อปราบเล่าปี่ เล่าปี่ประมาณลกซุนว่าเป็นแค่บัณฑิต ลกซุนใช้กลยุทธ์ตั้งรับเพื่อซื้อเวลา จนเข้าสู่ฤดูร้อนฝ่ายจ๊กก๊กประสบปัญหาเรื่องการขนส่งน้ำ เล่าปี่จึงแก้ปัญหารับทัพตั้งค่ายยาวนานกับแม่น้ำ 700 ลี้ ที่ปรึกษาคัดค้านแต่เล่าปี่ก็ตื้อดึง ม้าเลี้ยงจึงนำแผนที่ค่ายไปให้ขงเบ้งดู เมื่อขงเบ้งเห็น ก็ให้รีบไปแจ้งฝ่าบาทให้ปรับกระบวนค่ายใหม่ด่วน เมื่อม้าเลี้ยงไปถึงทัพใหญ่ ก็ถูกลกซุนใช้กลล่อตีเผาค่ายเล่าปี่จนหมด เล่าปี่ต้องหนีไปเมืองเป็กเต้ ลกซุนตามมาแต่โดนกลค่ายกลหินของขงเบ้งและกัวจวยก็จจะโจมตีจึงต้องยกทัพกลับ

วิเคราะห์กลยุทธ์

เล่าปีเป็นผู้บริหารที่นอกจากจะประมาทลูกขุนซึ่งเปรียบเสมือนคู่แข่ง และไม่รู้หลักพิชัยยุทธซึ่งเปรียบเสมือนกลยุทธ์ในการทำธุรกิจแล้ว ยังไม่รู้จักหลักการบริหารโดยใช้ หลัก PDCA หรือวงจรควบคุมคุณภาพอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น เล่าปีได้วางแผน(P) ตั้งค่ายาว 700 ลี้ ขนานรินน้ำ เมื่อวางแผนแล้วก็ลงมือทำ (D) สังหารเคลื่อนย้ายค่ายตามแผน แต่การทำงานที่ปราศจากการตรวจสอบหรือเช็ค (C) ประสิทธิภาพของแผนนั้น เพราะเล่าปีไม่ยอมรับฟังความเห็นของใคร และก็ไม่มีแผนสำรองเพื่อแก้ไข (A) แต่ดีที่มีลูกน้องอย่างขงเบ้ง เตรียมแผนสำรองไว้ให้ จนแก้ไขสถานการณ์ได้ แสดงให้เห็นวางในการวางแผนไม่ควรมองข้ามเรื่องการตรวจสอบอย่างเด็ดขาด เพราะแผนที่วางไว้สามารถผิดพลาดได้ตลอดเวลา

ตอนที่ 64 - พันสัมพันธ์ไมตรี

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายเล่าปีตั้งแต่เสียทัพมา ก็อภัยศุภใจจนป่วยหนัก รู้ว่าตัวเองจะตายก็เรียกหาขงเบ้ง จูล่ง และนายทหารขุนนางทั้งหลายมาเข้าพบ และฝากฝังทุกอย่างกับขงเบ้ง แล้วตรอมใจตาย พระเจ้าเล่าเสี้ยนขึ้นสืบราชสมบัติต่อ ฝ่ายสุมาอี้เสนอพระเจ้าโจผีให้ตีเสฉวนโดยร่วมมือกับฝ่ายซุนกวนและศัตรูเก่าต่างๆของเล่าปีบุกตีจ๊กก๊กทั้งห้าสาย พระเจ้าเล่าเสี้ยนรู้สึกตกใจ จึงไปหาขงเบ้งให้ช่วยคิดราชการ ขงเบ้งคิดหาทางแก้กองทัพทั้งสี่สายได้แล้ว แต่ยังเหลือทัพของซุนกวนจึงให้เตงจิ๋ไปผูกพันไมตรีกับซุนกวนยอมร่วมมือปราบวุยก๊ก พระเจ้าโจผีโกรธมากจึงยกไปตีกังตั๋ง ซุนกวนก็ส่งหนังสือขอความช่วยเหลือ ขงเบ้งก็ให้จูล่งบุกตีวุยก๊กจนโจผีแพ้ แต่ขณะนั้นภาคใต้ของจ๊กก๊กก็เกิดกบฏเบ้งเฮ็กขงเบ้งจึงต้องเรียกจูล่งกลับเตรียมปราบเบ้งเฮ็ก

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในชีวิตจริงของการทำงาน อาจเกิดสถานการณ์ที่คนในองค์กรทุกคนต่างกังวลใจ ในช่วงการเปลี่ยนถ่ายอำนาจ ซึ่งขงเบ้งรับมอบอำนาจจากเล่าปี มาทำงานเป็นผู้นำอย่างเต็มตัว ก็ต้องพบกับความไม่มั่นใจของคนในองค์กรอย่างเลี่ยงไม่ได้ ขงเบ้งจึงใช้กลยุทธ์วิธีใดสยบใจคน พาองค์กรไปให้รอด เพราะการสงบใจของผู้นำ ถือเป็นก้าวแรกของการจัดการปัญหาทั้งหมด โดยขงเบ้งใช้จิตวิทยา แสดงให้เห็นว่าผู้นำไม่เดือดร้อน เพื่อเสริมความมั่นใจให้คนรอบข้าง และฝ่ายตรงข้ามก็จะไม่รู้ต้นลึกหนาบางในแผนการ ซึ่งผู้นำที่ดีต้องทำให้ลูกน้องสงบ จึงจะคุมสถานการณ์ได้ไม่ให้เกิดความอลหม่าน ช่วยสร้างความเชื่อมั่น และเพิ่มพลังขององค์กรให้กลับมาได้

ตอนที่ 65 - ยกทัพปราบเบ้งเฮ็ก

สรุปเนื้อเรื่อง

เบ้งเฮ็กเจ้าเมืองมณฑลอังกาบ แต่พระเจ้าเล่าเสี้ยนนั้นอ่อนแอกว่าราชการไม่เป็น ขงเบ้งจึงขอออกไปด้วยตนเอง ยกทัพลงใต้พร้อมพาจูล่งและอุยเอี้ยนไปด้วย ขงเบ้งใช้อุบายซ่อนกลจลาจลกำจัดพวกกบฏได้ ต่อมาขงเบ้งจับขุนพลฝ่ายเบ้งเฮ็กได้แต่ก็ปล่อยตัวจนสำนักบุญคุณยอมเป็นไส้ศึกให้ขงเบ้ง จากนั้นลูกน้องจึงจับตัวเบ้งเฮ็กส่งให้ขงเบ้ง ทำให้ขงเบ้งจับเบ้งเฮ็กได้อีกครั้ง แต่ขงเบ้งก็ปล่อยเบ้งเฮ็ก พร้อมพาขมค่ายจนเบ้งเฮ็กเกิดแผนโจมตีขงเบ้งอีก จึงแก้มองจะยอมแล้วขอกลับไปคุยกับพวกของตนให้ยอมขงเบ้ง

วิเคราะห์กลยุทธ์

ขงเบ้งเห็นความมุ่งมั่นของเบ้งเฮ็ก แต่การกำราบภาคใต้ไม่ใช่การสังหารเบ้งเฮ็ก แต่คือการรักษา ทรัพยากรทางภาคใต้ไว้ เพื่อรักษาเมืองเสฉวน ฉะนั้น หากสามารถทำให้เบ้งเฮ็กอยู่ในอำนาจ หรือยอมอยู่ในโอวาทได้ย่อมเป็นเรื่องที่ดี ขงเบ้งจึงใช้กลยุทธ์ชนะใจเป็นหลัก ยึดเมืองเป็นรอง เพื่อให้เบ้งเฮ็กเต็มใจ ยอมต่อขงเบ้งทั้งกายและใจ

ตอนที่ 66 - นักพรตขี่ทางรอด

สรุปเนื้อเรื่อง

เบ้งเฮ็กถูกจับหลายครั้งแต่เบ้งเฮ็กก็ไม่ยอมแพ้ วางแผนให้เบ้งฮิวน้องชายแกล้งสวามีภักดี แต่ขงเบ้ง รู้ทันจึงซ่อนกล มอมเหล้าเบ้งฮิวแล้วรอจับเบ้งเฮ็ก จนสุดท้ายขงเบ้งก็จับเบ้งเฮ็กได้อีกแล้วปล่อยให้เบ้งเฮ็ก และน้องชายหนีไป เบ้งเฮ็กกลับมาโจมตีขงเบ้งอีกครั้งแต่ขงเบ้งไม่รบตั้งรับอย่างเดียว แล้ววางอุบายจับตัว เบ้งเฮ็กได้อีกครั้งแล้วปล่อยไป เบ้งเฮ็กหนีไปพึ่งไต้สู้เจ้าเมืองอิมตงสัน ฝ่ายกองทัพขงเบ้งต้องเผชิญกับน้ำ ที่เป็นพิษไม่สามารถเข้าถึงอิมตงสันได้ จนขงเบ้งต้องออกสำรวจพื้นที่เองจนไปเจอกับนักพรตชื่อเบ้งเจียด เป็นพี่ชายของเบ้งเฮ็ก ช่วยแก้พิษกองทัพให้ เบ้งเจียดไม่พอใจการกระทำของเบ้งเฮ็กอยู่แล้วจึงช่วยเหลือ ขงเบ้งและแนะนำให้ใช้เอียวหลงแห่งเขาจินตีสัน คู่อริเบ้งเฮ็กที่สวามีภักดีต่อขงเบ้ง ให้แกล้งทำเป็นเข้าร่วมกับเบ้งเฮ็กและไต้สู้ และได้จัดงานเลี้ยงฉลอง วางอุบายจับทั้งคู่ส่งไปให้กับขงเบ้งได้ แต่เบ้งเฮ็กก็ยังไม่ ยอมทำสัญญากับขงเบ้งอีก ขงเบ้งเห็นยังขัดขืนจึงปล่อยตัวทั้งคู่แล้วบอกว่า ถ้าโดนจับได้อีกแล้วยังไม่ยอมจะจับ ประหาร

วิเคราะห์กลยุทธ์

เบ้งเฮ็กคือตัวอย่างของผู้บริหารที่ไม่ยอมแพ้ ถึงแพ้ก็ไม่ยอมจำนน ไม่หวั่นเกรง เพียรพยายามบากหน้า ไปขอความช่วยเหลือ จากเพื่อนพ้องบรรดาภคิตรีใน เมืองข้างเคียงให้ออกมาช่วยสู้กับขงเบ้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเบ้งเฮ็กคือผู้นำที่มากด้วยคอนเนกชั่น ทั้งยังมีความสามารถโน้มน้าวใจผู้อื่น แม้จะต้องสูญเสียไปมาก แต่สุดท้ายเบ้งเฮ็กก็ยังได้รับการยอมรับจากชาวใต้ทั้งหมด

ตอนที่ 67 - ชนะใจเบ้งเฮ็ก

สรุปเนื้อเรื่อง

หลังจากขงเบ้งจับแล้วปล่อยเบ้งเฮ็กเป็นครั้งที่ห้า ก็ตีเมืองสำเร็จได้แล้วจึงเคลื่อนทัพเข้าประชิดเมืองจิน แห นางจกหยงภรรยาของเบ้งเฮ็กจึงเข้าต่อสู้กับฝ่ายขงเบ้งจนจับตัวเดียวหงีและม้าตงได้ ขงเบ้งจึงคิดกล อุบายให้จูลงและอูยเอียนไปทำรบกับนางจกหยง แล้วแกล้งหนีเพื่อลวงจับนางจกหยงมาได้ก็ปล่อยตัวและ ให้อูยเอียนและขอให้คืนตัวเดียวหงีกับม้าตงกลับมา ฝ่ายเบ้งเฮ็กส่งบกลกซึ่งสามารถเรียกสัตว์ได้จนจูลงกับ อูยเอียนแพ้ ขงเบ้งจึงให้อาเกวียนที่ทำเป็นตุ๊กตาล่องสัตว์ป่า ยัดดินปืนไว้ในปากรูปสัตว์ และให้คนเข้าไปอยู่ในตุ๊กตาคอยจุดดินปืน พอทำศึกกันขงเบ้งก็ทำเป็นร้ายมนตร์โบกพัดขนนก เป็นสัญญาณให้จุดดินปืน ไฟก็พุ่ง ออกจากปากรูปจำลองสัตว์ จนสัตว์ต่างๆที่บกลกเรียกมาก็ตกใจวิ่งหนีหายหมดจนฝ่ายเบ้งเฮ็กแพ้ จึงวาง อุบายไทไลแกล้งทำดีคุมตัวเบ้งเฮ็กและครอบครัวมามอบให้ขงเบ้ง ขงเบ้งรู้ทันแต่เบ้งเฮ็กก็ยังไม่ยอม ขงเบ้ง จึงปล่อยตัวเบ้งเฮ็กและพวกเป็นครั้งที่ 6 เบ้งเฮ็กไปขอกำลังจากลุดตักกุดเจ้าเมืองอ็อกโกก็มาช่วยรบ แต่

ทหารทั้งกองทัพของลุดตัดกุดสวเมกราหวยซุบน้ำมัน ทนดาบและธนูได้และกันน้ำ จึงไม่สามารถทำอะไรทหารลุดตัดกุดได้ ขงเบ้งจึงวางแผนสั่งให้ม้าดำวางรอน้ำมันและไม้ไผ่ตามหุบเขา ให้จูล่งเตรียมเกวียนฟางและไม้แล้วไปตั้งรับที่สำก้ง แล้วให้อูยเอี้ยนยกทัพไปตั้งค่ายแต่ให้แกล้งรบแพ้ซ้ำศึก 15 ครั้ง ทุกอย่างเป็นไปตามแผนของเบ้ง ทหารของลุดตัดกุดถูกไฟเผาตายไปมากมาย ส่วนเบ้งเฮ็กกับพวกถูกจับเป็นครั้งที่ 7 แต่ขงเบ้งก็ปล่อยตัวและดูแลอย่างดี เหล่าทหารเบ้งเฮ็กต่างขอร้องเบ้งเฮ็กให้เลิกรบกับขงเบ้ง จนเบ้งเฮ็กละอายแก่ใจยอมสวามิภักดิ์ขงเบ้งเล็กเป็นกบฏ ในที่สุดขงเบ้งจึงซื้อใจชนเผ่าชาวใต้ได้สำเร็จ

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์สร้างปล่อยเพื่อจับ เป็นกลยุทธ์ที่มีความหมายถึงการใช้สติปัญญาในการวางแผน การจับเชลยศึกสงครามได้นั้นถ้าหากบีบคั้นจนเกินไปจนไม่สามารถริบเอาความต่าง ๆ ได้ เปรียบประหนึ่ง "สุนัขที่จนตรอก ย่อมต่อสู้จนสุดชีวิต" การปล่อยศัตรูให้เป็นฝ่ายหลบหนีก็จะเป็นการทำลายขวัญและกำลังใจ ความเหิมเกริมของศัตรูได้ การปล่อยศัตรูหลบหนีจะต้องนำกำลังไล่ติดตามอย่าลดละ เพื่อเป็นการบั่นทอนกำลังทหารของศัตรูให้อ่อนแรง ไม่มีใจคิดต่อสู้ ก็จะยอมจำนนสวามิภักดิ์ในที่สุด ซึ่งเป็นการทำศึกสงครามที่ไม่เสียเลือดเนื้อและกำลังทหาร อีกทั้งยังเป็นเหตุให้ศัตรูแตกพ่ายยับเยินไปเอง และเป็นการซื้อใจศัตรูให้ยอมรับในความพ่ายแพ้ จนไม่คิดสู้อีกด้วย

ตอนที่ 68 - บุกุยกัก

สรุปเนื้อเรื่อง

โจผีสิ้นชีพ โจยอยได้ขึ้นครองราชย์ สุมาอี้ขอไปเป็นเจ้าเมืองเสเหลียง พระเจ้าโจยอยจึงให้คุ้มกำลังทหารทั้งหมดที่เสเหลียง ขงเบ้งรู้ว่าสุมาอื้นมีปัญหาลึกแหลมและอาจมีแผนอยู่ จะต้องเป็นปัญหาแก้ยากก็ในอนาคตต้องรีบกำจัด ม้าเจ๊กจึงเสนอว่าให้ปล่อยข่าวลือ ปิดใบประกาศทั้งเมืองลเกียงว่าสุมาอี้คิดทรยศ โจยอยทราบเรื่อง ขุนนางต่างโต้แย้งกัน จนสุดท้ายลงความเห็นว่า ให้พระเจ้าโจยอยไปเยี่ยมสุมาอี้ ถ้าเกิดเหตุน่าสงสัยก็ให้จับตัวมาลงโทษ เมื่อพระเจ้าโจยอยเสด็จไปถึงสุมาอี้ก็นำทัพทหารออกมาต้อนรับ จำให้เกิดการเข้าใจผิดกันคิดว่าสุมาอี้กบฏจริงๆ สุมาอี้ว่าเป็นแผนของขงเบ้งที่ต้องการให้แตกคอกันจึงขอเข้าพบพระเจ้าโจยอย เพื่อแสดงความจงรักภักดี แต่ขุนนางแนะว่าควรปลดสุมาอี้ออกจากตำแหน่งก่อน พระเจ้าโจยอยยังไม่ว่างใจจึงปลดสุมาอี้ออกจากตำแหน่งให้กลับไปอยู่บ้าน แล้วให้โจอิ้วรับตำแหน่งแทน ขงเบ้งรู้ข่าว จึงรีบทูลขอไปบุกุยกัก แต่พระเจ้าเล่าเสี้ยนอ่อนแอไม่สนบ้านเมืองจึงไม่ยอมให้ไป ขงเบ้งเคียดและเป็นกังวลจึงเขียนฎีกาออกศึกต่อพระเจ้าเล่าเสี้ยน เหล่าขุนนางต่างคัดค้าน แต่ขงเบ้งก็ยังดื้อดึงจะขอยกทัพไปฮันต่งเพื่อดูลาดเลาก่อน จนพระเจ้าเล่าเสี้ยนยอมให้ไป จูล่งขอขงเบ้งไปออกศึกด้วย แต่ขงเบ้งเป็นห่วงจูล่งไม่ยอมให้ไป แต่จูล่งก็เข้าชี้แจงขงเบ้งต้องยอม จึงให้จูล่งเป็นทัพหน้าโดยมีเตียงจีเป็นที่ปรึกษา ฝ่ายโจยอยรู้ แสหัวหลิขขอไปออกรบ อองลองคำแต่โจยอยไม่ฟัง ให้แสหัวหลิขเป็นแม่ทัพใหญ่ไปด้านข้างศึก สุมาอี้รู้เข้าคิดอยากจะเขียนฎีกาไปช่วยแต่ก็คิดว่าตนเองถูกลดความสำคัญเป็นแค่สามัญชนแล้วจึงไม่ช่วย ฝ่ายขงเบ้งจึงสั่งให้จูล่งเข้าตียึดเขาฮองเบงสัน แต่อูยเอี้ยนแย้งว่า ศึกรครั้งนี้ควรรบเร็ว ขอนำทหารห้าพันคนยึดเขาจูงอ๊กขึ้นเหนือไปตีเมืองเตียงอัน แล้วไปยังด่านเสียดก๊ก บุกเมืองเสียนหยางก็จะ

ชนะได้ แต่ขงเบ้งมีอคติไม่ฟังอุยเอี้ยน กล่าวว่าแผนนี้ยังไม่รอบคอบ จะไม่ทำตามแล้วจะไปทางที่อ้อมแทน อ้างว่าปลอดภัยกว่า สึกแรกจูล่งเป็นฝ่ายชนะฮันเต็กและบุตรทั้งสี่ เทียบูจึงเสนอว่าจูล่งฝีมือดีแต่ทะนงตน ให้นำทหารไปซุ่มไว้สองข้างทาง วางอุบายล่อจูล่งให้เข้าสู่วังล้อม เเตงจีเตือนแต่จูล่งไม่ฟังประมาทแฮหัวลิ้ม จึงติดกับแต่เดียวเปามาช่วยไว้ได้ สึกครั้งนี้จูล่งรบแฮหัวลิ้มชนะถึงสามครั้ง จนต้องหนีไปเมืองลำอันปิด ประตูเมืองไม่ยอมรบ ขงเบ้งจึงวางอุบาย แกล้งวางอุบายทำทีจะตีเมืองลำอัน เพื่อหลอกให้ม้าจั่นเจ้าเมือง เทียนซุนและซุยเหลียงเจ้าเมืองอันตั้งยกทัพมาช่วย แล้วซ่อนแผนยึดเมืองทั้งสองนั้นแทนเพื่อไม่ให้เมืองลำอันไม่มีที่พึ่งพิง

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์จับใจเอาหัวโจก เป็นกลยุทธ์ที่มีความหมายถึงการทำให้ศึกสงคราม จักต้องบุกเข้าโจมตีศัตรูใน จุดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ของกองทัพ เพื่อสลายกำลังของศัตรูให้แตกกระจาย ศัตรูที่มีแม่ทัพฝีมือดีในการทำ ศึกสงครามย่อมเป็นขวัญและกำลังใจของเหล่าทหาร ขงเบ้งจึงวางแผนกำจัดสุมาอี้แต่เนิ่นๆ โดยใช้ความ แปรปรวนของการเมืองภายในวุยก๊ก ที่ขุนนางต่างชิงดีชิงเด่นกัน และความระแวงของผู้นำ ทำให้แผนการ ใส่ร้ายสุมาอี้สำเร็จ และทำให้สุมาอี้ถูกกำจัดออกไปโดยคนในฝ่ายเดียวกัน เมื่อสุมาอี้ไม่สามารถเข้ามา มี บทบาทก็ทำให้ขงเบ้งชนะศึกได้โดยง่ายหลายครั้ง

ตอนที่ 69 - เกียงอุยสวามิภักดิ์

สรุปเนื้อเรื่อง

ซุยเหลียงยอมสวามิภักดิ์ต่อขงเบ้ง ขงเบ้งจึงขอให้ซุยเหลียงไปเกลี้ยกล่อมเอียวเหล่งเจ้าเมืองลำอันให้ ยอมแพ้ แต่ซุยเหลียงมีความซื่อสัตย์จึงวางแผนซ่อนกลขงเบ้งกับเอียวเหล่งล่อหลอกว่าเอียวเหล่งยอมเพื่อ ล่อให้ขงเบ้งเข้าเมืองแล้วจับตัว ขงเบ้งรู้ทันจึงสั่งให้ยกทัพทหารเข้าเมืองแทน เมื่อประตูเมืองเปิดก็ฆ่าซุยเหล ียงเสียแล้วบุกจับแฮหัวลิ้มได้ ขณะนั้นม้าจั่นกำลังจะยกทัพไปช่วยลำอัน แต่เกียงอุยเข้ามาห้ามไว้ก่อน แล้วบอกว่าแผนของขงเบ้ง เกียงอุยจึงวางแผนซ่อนกลขงเบ้ง เมืองจูล่งไปถึงเมืองเทียนซุนก็ได้เข้า ปะทะกับเกียงอุยจนแพ้กกลับมา ฝ่ายขงเบ้งเห็นว่าเกียงอุยฝีมือดีและฉลาดจึงอยากได้มาเป็นพวก และสืบ มาว่าเกียงอุยเป็นคนกตัญญูและมีแม่อยู่ที่เมืองเอ็กกวน จึงวางอุบายแบ่งทหารออกเป็นสามสาย หนึ่งสาย นำโดยแม่ทัพอุยเอี้ยนให้บุกไปตีเอ็กกวน เกียงอุยรู้เข้าก็ตกใจมาก รีบขอกำลังทหารม้าจั่นไปช่วยเมือง อุย เอี้ยนเข้ารบกับเกียงอุยแล้วแกล้งแพ้อให้เกียงอุยเข้าเมือง จากนั้นขงเบ้งก็วางอุบายแกล้งขอให้แฮหัวลิ้ม ไปเกลี้ยกล่อมเกียงอุยให้ยอมขงเบ้ง แล้วจึงส่งทหารแกล้งเป็นชาวบ้านหลอกแฮหัวลิ้มว่าเกียงอุยยกเมือง ให้ขงเบ้งแล้ว แฮหัวลิ้มจึงต้องหนีไปพึ่งม้าจั่น ขงเบ้งจึงส่งคนปลอมตัวเป็นเกียงอุยไปบุกเทียนซุนเพื่อให้ม้า จั่นเชื่อว่าเกียงอุยเป็นกบฏจริงตามคำแฮหัวลิ้ม แล้วขงเบ้งก็นำขบวนเสปียงมาล่อให้เกียงอุยออกจากเมือง เพื่อตีกองเสปียงแล้วให้อุยเอี้ยนเข้ายึดเมืองแทน ฝ่ายเกียงอุยหนีไปหาม้าจั่นก็โดนขับไล่เพื่อคิดว่ากบฏ เกียงอุยจนมุมจะฆ่าตัวตาย แต่ขงเบ้งให้แม่เกียงอุยเข้าเกลี้ยกล่อม สุดท้ายเกียงอุยจึงยอมสวามิภักดิ์ต่อขง เบ้ง ช่วยขงเบ้งรบจนบุกตีถึงเมืองเตียงอัน โจจิ๋นพร้อมที่ปรึกษาองลงจึงยกทัพมาดำน ้องลงออก หน้าเจรจาเพื่อให้ขงเบ้งยกทัพกลับ แต่ขงเบ้งด่ากลับ ้องลงเจ็บใจแค้นจุกอกจนพลัดตกหลังม้าตาย

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์โยนกระเบื้องล่อหยก กลยุทธ์นี้มีความหมายว่า ใช้สิ่งที่คล้ายคลึงกันไปล่อข้าศึก ให้ข้าศึกต้องอุบายพ่ายแพ้ไป โดยหยกในที่นี้ก็คือเกียงฮุย ซึ่งขงเบ้งต้องการนำมาเข้าเป็นพวก ขงเบ้งจึงเปลี่ยนแผนจากการตีเอาเมืองเป็นเอาคนแทน ซึ่งการได้เกียงฮุยมาเป็นพรรคพวกนั้น เป็นกำลังสำคัญทำให้ขงเบ้งปราบแสรหิวลิ้มได้ และชนะศึกต่างๆหลังจากนั้นหลายครั้ง แสดงให้เห็นว่าคนเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะคนเก่งซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อผลประโยชน์ในอนาคตที่สร้างขึ้นได้โดยคนที่มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 70 - สุมาอี้ฟันตำแหน่ง

สรุปเนื้อเรื่อง

โจจิณคาคว่าขงเบ้งจะถือโอกาสตอนที่ทัพวุยก๊กจัดงานศพเข้ายึดค่าย ขุนพลกุยห้วยจึงแนะนำให้แบ่งกำลังเป็นสี่ทัพลอบตีค่ายจ๊กก๊ก แต่กลับถูกฝ่ายขงเบ้งข่มตจนทัพทั้งสี่แตกหนี โจจิณรบแพ้อย่างต่อเนื่อง จึงฮิวจึงเสนอพระเจ้าโจยอยคืนตำแหน่งให้สุมาอี้พร้อมตั้งให้เป็นแม่ทัพใหญ่สู้กับจ๊กก๊ก ต่อมาเบ้งตัดเจ้าเมืองซงหยงกลับไปเข้าด้วยกับขงเบ้งจะยกทัพไปตีลกเอี้ยง ขงเบ้งดีใจไม่ทันไรก็ทราบข่าวว่าสุมาอี้ได้ตำแหน่งคืน ยกทัพมาบรรจบกับพระเจ้าโจยอยที่เมืองเตียงอันก็วิตกเขียนจดหมายให้เบ้งตัดระงับสุมาอี้ แต่เบ้งตัดประมาทไม่ฟังคำเตือน ทั้งยังแพร่พรายความลับแก่ชินหึงเจ้าเมืองกิมเสียและชินต้าเจ้าเมืองชินเสีย ซึ่งต่างจงรักภักดีต่อวุยก๊กแอบส่งจดหมายลับถึงสุมาอี้ บอกแผนการของเบ้งตัด สุมาอี้จึงรีบยกทัพไปชิงเสียแล้วใช้กลลวงแกล้งทำไม่รู้ว่าเบ้งตัดแปรพักตร์ สั่งให้เบ้งตัดเตรียมกำลังยกทัพไปรบพร้อมกัน ขงเบ้งพยายามช่วยเขียนจดหมายไปเตือนเบ้งตัด แต่ไม่ถึงมือเพราะสุมาอี้จับคนส่งสารได้ก่อน เบ้งตัดหลงกลสุมาอี้ ชินหึงและชินต้าเข้าจับตัว เบ้งตัดขัดขืนจึงถูกฆ่าตาย สุมาอี้ทูลความแก่โจยอย ได้รับความดีความชอบ โจยอยมอบขวานทองคู่กับอาญาสิทธิให้มีอำนาจสั่งการก่อนขอพระบรมราชโองการ จากนั้นสุมาอี้ได้นำทัพหลวงโดยมีเตียวคับ เคลื่อนพลต้านทัพจ๊กก๊ก สุมาอี้วางแผนจะตีปิดต้นทาง จึงหาผู้อาสาไปรักษาด่านเกเต้ซึ่งเส้นทางส่งเสบียง ม้าเจ็กอาสาเพื่อพิสูจน์ตัวเองยอมทำทัณฑ์บน ขงเบ้งจึงให้ไปและให้อ้องเป้งเป็นรองแม่ทัพ ให้โกเสียง อูเยี่ยน เป็นกองหนุน แล้วส่งจูล่งกับเตงจีคุมทหารไปล่อฆ่าศึกให้ระแวง ส่วนขงเบ้งยกทัพหลวงไปเมืองไปเซีย ตั้งเกียงฮุยเป็นทัพหน้า มุ่งทัพทั้งหมดไปเตียงอัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

ขงเบ้งยกทัพมาปราบวุยก๊ก วางแผนมาเป็นอย่างดี แต่ขาดความรอบครอบ ซึ่งมีจุดอ่อนนั้นคือตัว เบ้งตัดเองที่อาสาเป็นไส้ศึก แต่ประมาทสุมาอี้คิดว่าสุมาอี้อยู่ไกลทำอะไรไม่ได้ แต่ความจริงไม่เป็นอย่างนั้น แม่ทัพที่ชำนาญการอย่างสุมาอี้รู้ดีว่าสิ่งไหนควรทำก่อนหลัง เมื่อได้สิทธิ์ขาดแล้ว ฆ่าก่อนแล้วค่อยทูลทีหลังก็ได้ ดังนั้นเมื่อรู้ว่าเบ้งตัดกบฏจึงยกทัพมาทันที จนเบ้งตัดไม่ทันระวังก็ถูกฆ่าตาย

จุดอ่อนที่สองคือ แผนนี้ของขงเบ้ง พึ่งพาปัจจัยภายนอกที่ควบคุมยากอย่างเบ้งตัดมากเกินไป ซึ่งแผนการนี้ต้องอาศัยเบ้งตัดให้ช่วยตีชนาบเป็นตัวแปรสำคัญ ถ้าเบ้งตัดทำพลาด แผนนี้เท่ากับล้ม และขงเบ้งไม่ได้สามารถรองรับความเสี่ยงในการทำพลาดของเบ้งตัดได้เลย เปรียบกับการวางแผนทำธุรกิจ จะต้อง

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกให้ชัดเจน และดูศักยภาพของตนเองด้วยว่าสามารถรับมือ ตอบสนองต่อความไม่แน่นอนจากสถานการณ์ภายนอกเหล่านั้นได้เพียงใด ไม่ควรประมาท และคิดให้รอบคอบ

ตอนที่ 71 - ประหารม้าเจ็ก

สรุปเนื้อเรื่อง

ม้าเจ็กไม่ยอมตั้งค่ายตามที่ขงเบ้งสั่ง แม่เองเป้งจะเตือนว่าอย่าประมาทพร้อมแนะนำให้ทำตามขงเบ้ง แต่ม้าเจ็กก็หึงทะนงไม่ยอมรับฟัง จนทั้งสองแตกคอกันแยกกองทัพเป็นสองกอง ม้าเจ็กนำทัพขึ้นไปตั้งค่ายบนเขา ส่วนองเป้งตั้งค่ายไปตั้งค่ายสกัดทางทิศใต้ สุมาอี้ยกทัพมาเกเต๋ เห็นม้าเจ็กตั้งค่ายบนเขา จึงสั่งให้เดิยวคับไปสกัดทางทัพขององเป้งไม่ให้มาช่วยเหลือทัพม้าเจ็กบนเขาได้ แล้วให้ทหารล้อมเนินเขา ปิดทางน้ำและจุดไฟเผา จนม้าเจ็กแพ่ต้องหนีตายไป แม่กองหนุนของอู๋เยียนจะช่วยแต่ก็รักษาเกเต๋ไว้มิได้ต้องเสียให้สุมาอี้ในที่สุด ขงเบ้งจึงต้องล่ำเลียงเสปียงที่เมืองเสเสียส่งกลับไปฮันต่ง สุมาอี้จึงยกทัพไปตีเสเสีย เพราะถ้าตีได้ก็จะได้เมืองลั่วอัน เทียนชุย และอันเต่งด้วย เมื่อทัพสุมาอี้ยกมาถึงเสเสีย ขงเบ้งเห็นจวนตัวทั้งยังให้แม่ทัพออกรบหมด จึงให้เปิดประตูเมืองทั้งหมด และไม่ให้ผู้ใดส่งเสียง ให้ทำตัวปกติเหมือนไม่อะไรเกิดขึ้น ทั้งตัวขงเบ้งยังขึ้นไปบนกำแพงเมืองติดพันอย่างสบายใจ สุมาอี้เห็นดังนั้นจึงวิเคราะห์ว่าต้องเป็นกลอุบายของขงเบ้งซึ่งอาจซุ่มกำลังกองทัพไว้อยู่ จึงรีบถอยทัพกลับ ขงเบ้งก็ขนเสปียงกลับฮันต่งได้สำเร็จ แล้วฟื้นฟูใจประหารม้าเจ็ก พร้อมลดศักดิ์ตัวเองลงสามขั้นเพื่อชดเชยความผิดที่เสียเกเต๋ จากนั้นก็พักฟื้นกองทัพ ฝึกเตรียมทหารและเสปียงพร้อมกลับไปตีภาคเหนืออีกครั้ง แต่ขณะนั้นจูล่งทหารเสือคนสุดท้ายก็ได้ถึงแก่กรรม ขงเบ้งทราบข่าวเสียใจมากเหมือนเสียแขน คนสนิทในยุคเก่าได้ล้มตายไปหมดแล้ว

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ปิดเมือง ใช้ในสถานการณ์ที่ศัตรูมีกำลังมากกว่า เพื่อป้องกันกองทัพตนเอง จัดกำลังทหารโดยใช้กลยุทธ์ "กลวงยี่งักกลวง" เพื่อให้ศัตรูคาดการณ์ไม่ถึง

กลยุทธ์เชือดไก่ให้ลิงดู ยุคหลังของจ๊กก๊กนั้น ไม่ค่อยมีแม่ทัพที่เก่งแล้วทำตามคำสั่งได้เต็มร้อย จะมีก็เหลือแค่จูล่งแม่ทัพยุคเก่าที่สั่งร้อยได้ร้อย แต่แม่ทัพยุคใหม่จะเป็นแบบเก่งแต่ไม่ค่อยทำตามคำสั่ง หรือทำไม่ได้ตามที่สั่งหรือที่คาดหวังไว้ หึงทะนงในตัวเอง ไม่ทำตามแผน จนทำให้ต้องพ่ายแพ้เหมือนม้าเจ็ก การประหารม้าเจ็กจึงเป็นการรักษาขวัญขององค์กรไว้ และเป็นเครื่องเตือนใจเพื่อสร้างความเข้มงวดในการทำงานของแม่ทัพคนอื่นๆ ด้วย เพราะองค์กรต้องการคนเก่ง แต่ต้องเป็นคนเก่งที่ดำเนินตามแผนที่ตั้งไว้ได้ด้วย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ จนบรรลุเป้าหมายของงานที่ได้รับมอบหมายไว้

ตอนที่ 72 - สุมาอืรับตราตั้ง

สรุปเนื้อเรื่อง

พระเจ้าเล่าเสี้ยนให้ขงเบ้งยกทัพไปตีวุยก๊กอีกครั้ง ขงเบ้งพยายามเข้าตีตันฉง ซึ่งแม้จะเป็นเมืองเล็กๆ แต่ก็ยังไม่สามารถเข้ายึดได้ง่าย เพราะมีเจ้าเมืองเฮ็กเจียวป้องกันแข็งแรง ทั้งฝ่ายวุยก๊กก็ยังส่งทัพของโจจิ๋นและองสงเป็นทัพหน้ามาช่วยอีกด้วย เกียงจยจึงออกอุบายหลอกโจจิ๋นไปที่ด่านจำก๊ก โดยแกล้งเขียนจดหมายไปสวามิภักดิ์โจจิ๋นว่าจะช่วยจับขงเบ้ง โจจิ๋นหลงกล แต่แม่ทัพปีเถียวเตือนว่าอาจเป็นอุบายจึงขอ

ไปแทนโจจัน สุดท้ายกองทัพโจจันก็แตกพ่าย สุมาอี้วางแผนให้ตั้งรับไม่ออกรบจนกว่าฝ่ายขงเบ้งจะขาดเสบียง แต่โจจันมีอคติจึงไม่ยอมทำตามจนรบแพ้ขงเบ้งอยู่หลายครั้ง โจยอยจึงส่งเตียวคับมาช่วยโจจัน ต่อมาโจจันรู้ว่าองสงถูกอุยเอี้ยนฆ่าตายพร้อมยึดตันฉงได้ ก็เสียใจจึงอ้างว่าป่วยขอกลับไปรักษาตัวที่ลกเอี้ยง พระเจ้าโจยอยทราบเรื่องจึงจะให้สุมาอี้เป็นแม่ทัพใหญ่ไปปราบขงเบ้ง โจยอยจึงสั่งให้ไปเอาตราตั้งจากโจจันมาให้สุมาอี้ แต่สุมาอี้ขอไปพบโจจันด้วยตนเอง ถ่อมตนให้เพื่อโจจันยอมรับและมอบตราตั้งให้สุมาอี้เป็นแม่ทัพใหญ่ สุมาอี้รบแพ้ขงเบ้งอยู่หลายครั้ง เพราะต่างรู้เขารู้เรา

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ส่งเสียงบุรพาฝ่าตีประจิม เป็นกลยุทธ์ที่มีความหมายถึงการโจมตีศัตรู จะต้องเตรียมการและบุกโจมตีในจุดที่ศัตรูต่างคาดไม่ถึง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ศัตรูตั้งรับได้ถูก โดยหลอกล่อศัตรูให้เกิดการหลงทิศกับการบุกโจมตีและนำกำลังทหารไปเฝ้าระวังผิดตำแหน่ง เกิดการหละหลวมต่อกำลังทหารและเปิดโอกาสให้สามารถเอาชนะได้โดยง่าย

ตอนที่ 73 - ประลองปัญญาที่เขากิสาน

สรุปเนื้อเรื่อง

สุมาอี้รู้ว่าไม่มีทางเอาชนะกลยุทธ์ของขงเบ้งได้ จึงตั้งรับไม่ยอมออกรบ ขงเบ้งจึงให้อูยเอี้ยนออกไปทำสุ่ อูยเอี้ยนก็รู้สึกน้อยใจที่ตัวเองเป็นถึงทหารเอกแต่ขงเบ้งให้ทำแต่งงานที่ไม่สมเกียรติ สุมาอี้ไม่ยอมรับ ถ้าย้อนมาก็จะกระทบหลายอย่าง ทั้งสุขภาพตนเองก็ทรุดโทรม ขงเบ้งกังวลมากเพราะยังทำการใหญ่ไม่สำเร็จ จึงออกอุบายถอนทัพเพื่อล่อให้สุมาอี้ออกรบ แต่สุมาอี้ไม่หลงกล แต่เตียวคับก็ตื้อดึงขอออกไปรบ สุมาอี้จึงยอมแต่ให้แบ่งกำลังสองส่วนเป็นทัพหน้าและทัพหนุน ขงเบ้งรู้ดังนั้นจึงขออาสาแม่ทัพออกไปสู้ ในใจขงเบ้งอยากให้อูยเอี้ยนเพราะมีฝีมือสู้กับเตียวคับได้ แต่อคติไม่มอบหมายโดยตรงทั้งยังเหินแสม อูยเอี้ยนเองก็น้อยใจขงเบ้งจึงไม่ยอมอาสา องเป้งและเตียวเอ็กจึงขออาสาไป ขงเบ้งจึงให้เกียงอุยและเลียวฮ้วนนำกำลังซุ่มตามภูเขาล้อมใช้กลยุทธ์ชนะฆ่าศึก แล้วมอบหมายงานงานให้ขุนพลท่านอื่นๆทุกคนจนหมดยกเว้นอูยเอี้ยนเพียงคนเดียว อูยเอี้ยนโกรธแค้นน้อยเนื้อต่ำใจมาก ทุกอย่างเป็นไปตามแผนของขงเบ้ง สุมาอี้แพ้ราบคาบจึงสั่งแม่ทัพทุกคนห้ามให้ใครตื้อดึงออกรบอีก ต่อมาเตียวเปาก็สิ้นบุญขงเบ้งเสียใจมาก เพราะเสียขุนพลฝีมือดีไปอีกหนึ่งคน ลัมปวนจึงจะกลับไปรักษาตัวที่ฮันต๋ง อูยเอี้ยนจึงเสนอตัวว่าจะอยู่รักษาการณ์ที่เขากิสานเพื่อปราบภาคเหนือต่อไป แต่ขงเบ้งบอกขอคิดดูก่อน แล้วบอกเกียงอุยคนสนิทให้ถอนกำลังทั้งกองทัพกลับฮันต๋ง หนึ่งปีต่อมาโจจันหายป่วย พระเจ้าโจยอยจึงตั้งโจจันเป็นแม่ทัพใหญ่ และให้สุมาอี้เป็นรองแม่ทัพ นำกำลังประชิดฮันต๋ง ฝ่ายขงเบ้งอาการป่วยทุเลา จึงวางแผนขับไล่ศัตรูเตรียมยกทัพไปเขากิสาน เกิดพายุฝนโหมกระหน่ำต่อเนื่อง สุมาอี้จึงแนะนำให้โจจันถอยทัพ จากนั้นขงเบ้งก็แบ่งกำลังทหารเป็นสองส่วนไปเขากิสาน ให้อูยเอี้ยน ดันเช็กไปทางกีกัก ม้าตาย องเป้งไปทางจำกัก ส่วนขงเบ้งนำทัพหลวงให้กวนทิว เลียวฮ้วนเป็นกองหน้า ฝ่ายสุมาอี้เตือนว่าขงเบ้งอาจวางอุบายไว้แล้ว แต่โจจันประมาทไม่เชื่อ สุมาอี้จึงทำพนันว่าภายในสิบวัน ต้องมีกองทัพจ๊กก๊กยกมาแน่นอน แล้วให้โจจันนำกำลังไปเฝ้าทางจำกัก ส่วนตนเองไปทางกีกัก ฝ่ายขงเบ้งเตือนดันเช็ก อูยเอี้ยนให้เคลื่อนทัพอย่างช้าๆ คอยระวังทัพซุ่ม

โจมตีให้ตี แต่ทั้งคู่ไม่เชื่อฟังจึงถูกฆ่าศึกไล่ตีหนีกลับมา ขงเบ้งจึงสั่งให้กวนหวิ เลี้ยวหัวนํ้ากำลังไปจำก๊ก ใช้
ความประมาทของโจจิน วางอุบายหลอกล่อฆ่าศึกให้ชะล่าใจแล้วบุกเข้าตีค่ายจนชนะ โจจินต้องหนีตายแต่
สุมาอี้มาช่วยไว้ได้

วิเคราะห์กลยุทธ์

การรบของขงเบ้งแล้วสุมาอี้รบกันแบบรู้เขารู้เรา ทำให้ทั้งสองฝ่ายต่างรู้จุดอ่อน จุดแข็งของอีกฝ่าย
จึงต่างกลัวเกรงกันและกัน ซึ่งสไตล์การวางแผนของขงเบ้งนั้นจะกดดันไปในเรื่องการออกอุบาย การยั่วยุให้
หลงกล เน้นการวางแผนไวล่วงหน้า แล้วยุแหย่ให้ศัตรูเดินเข้ามาตกหลุมพรางของตนเอง ส่วนสุมาอี้
สไตล์การวางแผนจะเก่งในเรื่องของการพลิกแพลงแผนไปตามสถานการณ์ และมีความอดทนสูง ทำให้กล
อุบายยั่วยุของขงเบ้งมักใช้ไม่ค่อยได้ผลกับสุมาอี้เท่าใดนัก ซึ่งด้านการจัดการกองทัพของขงเบ้งนั้น
ได้เปรียบที่มีวินัยเข้มงวด แต่ข้อด้อยหนักๆเลยคือ ขงเบ้งเก่งทฤษฎี แต่ภาคสนามไม่ได้ถนัดการใช้กลยุทธ์
พลิกแพลงเหมือนพวกขุนพลเจเนอรัลจริงๆ และแสดงความขัดแย้งกับอุยเอี้ยนชัดเจนเกินไป และนั่นมี
ปัญหาการส่งเสบียงล่าช้า นอกจากนั้น ขงเบ้งยังเป็นผู้บริหารที่ไวใจลูกน้องยาก ทำอะไรเองหมดทุกอย่าง
ซึ่งหนักสำหรับการรบแบบที่ต้องวางแผนรุกตลอดเวลา ส่วนสุมาอี้ เป็นคนที่ทำงานรอบคอบ อดทน
เก่งการรอคอย พิชัยยุทธ์ไม่ได้ล้ำลึกเท่าขงเบ้ง แต่เน้นใช้ง่าย เหมาะสม ใช้ได้จริง และรู้จักเรียนรู้ความพ่าย
แพ้ของตนเองต่อขงเบ้งแล้วนำมาปรับปรุง เน้นการตั้งรับมากกว่าเพราะรู้ว่าตนเองสู้กลอุบายขงเบ้งไม่ได้

ตอนที่ 74 - เทวดาขงเบ้งหลอกสุมาอี้

สรุปเนื้อเรื่อง

เมื่อแพ้อีกครั้ง สุมาอี้จึงแนะนำให้ถอยไปตั้งค่ายที่ริมน้ำฮวงโห่ก่อน ต่อมาโจจินป่วยหนัก ขงเบ้งจึงส่ง
จดหมายไปเยาะเย้ย โจจินแค้นจุกอกจนสิ้นใจตาย ฝ่ายขงเบ้งแม้กำลังได้เปรียบแต่เกิดปัญหาเรื่องการส่ง
เสบียงล่าช้า เพราะลิเหียงหมั่วหน้าฝ่ายเสบียงมอบหน้าที่ให้ก๊ออัน แต่ก๊ออันเมาสุราตลอดทางจนส่งเสบียง
ล่าช้าไปสิบวัน ขงเบ้งจึงสั่งประหาร แต่ขุนนางห้ามไว้เพราะก๊ออันเป็นคนมีเส้นสาย จึงเปลี่ยนเป็นสั่งเฆี่ยน
แทน ก๊ออันแค้นใจจึงไปเข้ากับสุมาอี้ สุมาอี้ไม่เชื่อใจจึงให้พิสูจนตัวเองโดยให้ก๊ออันกลับไปเซงโต่ ปลอ่ยข่าว
ว่าขงเบ้งก่อกบฏ ยุให้พระเจ้าเล่าเสี้ยนเรียกขงเบ้งกลับให้ได้ พระเจ้าเล่าเสี้ยนอ่อนแอเบาปัญญาทั้งยังโดน
ขันทียุยง จึงมีราชโองการเรียกตัวขงเบ้งกลับ ขงเบ้งจึงต้องจำใจถอนทัพ จึงได้รู้เรื่องทีก๊ออันใส่ร้าย แก่ไข
เหตุการณ์ได้ก็รีบยกทัพกลับมาสู้ต่อ แต่ก็เกิดปัญหาเรื่องเสบียงอีกเพราะลิเหียงม่งให้ช้า จึงต้องหาเสบียง
เองแต่สุมาอี้ตั้งค่ายดักทางเสบียงอยู่ ขงเบ้งจึงวางกลศึกหลอกฝักองทัพสุมาอี้ยื้อเวลาให้ทหารเกี่ยวข้าวไป
ทำเสบียงได้สำเร็จ สุมาอี้รู้ตัวจึงส่งแม่ทัพไปตามตีเอาเสบียงกลับมาแต่ไม่สำเร็จ ขงเบ้งชนะอีกครั้ง แต่ลิ
เหียงม่งกลับส่งเสบียงให้ไม่ทันจะมีความผิด จึงเขียนหนังสือหลอกขงเบ้งว่าขุนกวนจะยกทัพมาตีให้รีบกลับ
ขงเบ้งจึงต้องถอยทัพ สุมาอี้จึงให้เตียวคับตามตี แต่ก็ถูกฝ่ายขงเบ้งฆ่าตาย สุดท้ายความแตกลิเหียงม่งมีโทษ
ถึงตายแต่ต้องละเว้นโทษเพื่อให้ลิเหียงสำนักในบุญคุณไม่เป็นภัยอีกต่อไป และการให้บุตรสืบตำแหน่งต่อ
จะทำให้ส่งเสบียงอย่างสุดความสามารถเป็นผลดีต่อกองทัพ และลิหลงจะเอาพ่อเป็นบทเรียนไม่ทำให้เกิด

เรื่องอีก ขงเบ้งจึงให้พระเจ้าเล่าเสี้ยนปลดลิเหียงเป็นสามัญชน แล้วแต่งตั้งลิหลงบุตรชายทำหน้าที่แทน จากนั้นขงเบ้งก็ขอไปรบอีก ขุนนางต่างคัดค้าน แต่ขงเบ้งก็ตึงจนพระเจ้าเล่าเสี้ยนต้องยอมให้ไป

วิเคราะห์ทฤษฎี

เพราะสำหรับกองทัพ เสบียงเปรียบเสมือนสิ่งสำคัญ ดังนั้นเพื่อแย่งชิงเสบียงมาจากฝ่ายสุมาอี้ ขงเบ้งจึงใช้ยุทธวิธีบังไพร โดยใช้ประโยชน์ของพื้นที่เนินไม้แปลก หลอกล่อให้ทัพสุมาอี้เดินตาม จนอ่อนแรงและสับสนวุ่นวาย เป็นคนหรือผี โดยการสร้างกองทัพขงเบ้งขึ้นมาสี่ทัพ ทัพจริงหนึ่ง อีกสามทัพปลอม เพื่อยื้อเวลาให้ทหารจึกกักเกี่ยวข้าวไปทำเสบียงได้สำเร็จ ซึ่งจะเห็นว่า ก๊กใด กลุ่มใด ที่มีการคิดค้น ประดิษฐ์ อาวุธ หรือเครื่องมือใหม่ๆ มาใช้ในการทำสงครามย่อมจะเกิดความได้เปรียบ เช่นเดียวกัน หากว่านักการตลาด ผู้ใดสามารถคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้นมาใช้ในการทำการตลาด นักการตลาดผู้นั้น มักจะได้เปรียบในการต่อสู้ทางการตลาด

ตอนที่ 75 - บุกกิสานครั้งที่หก

สรุปเนื้อเรื่อง

ขงเบ้งบุกกิสานเป็นครั้งที่หก ทราบข่าวกวนหินถึงแก่ความตาย ก็เสียใจเสียออกรบต้องเสียทหารเอกไปอีกคน จึงแต่งตั้งอูยเอียน เกียงอูยเป็นทัพหน้า ให้ลิหลงล่าเสบียงไปรอที่ปากทางเข้าจำก๊ก ฝ่ายพระเจ้าโจยอยจึงแต่งตั้งสุมาอี้เป็นแม่ทัพใหญ่ สุมาอี้ขอบุตรทั้งสี่ของแฮหัวเอียนไปด้วย ทั้งสองฝ่ายออกจากรบกัน แต่สุมาอี้ล่วงรู้แผนของขงเบ้งทั้งหมด ตีครวญขบ่งเบ้งจึงพ่ายแพ้ไป ขงเบ้งจึงเขียนจดหมายถึงขุนกวน ให้ช่วยตีกระหนาบ ขุนกวนจึงให้ลูกขุนนำกำลังไปช่วยปราบวูยก๊ก สุมาอীনำกำลังกลับไปรับศึกทัพกั้งตั้ง จึงออกอุบายให้แค้นบั่นเกลี้ยงยอมจำนนต่อจ๊กก๊กเพื่อเป็นไส้ศึก แต่ขงเบ้งซ่อนกลล่อสุมาอี้ออกจากค่ายหลวง จนวูยก๊กแพ้ยับเยิน พระเจ้าโจยอยจึงนำทัพต้านจ๊กก๊กแล้วให้สุมาอีด่านทัพจ๊กก๊ก ฝ่ายสุมาอืวางอุบายไม่ยอมออกรบเช่นเคย เพื่อรอให้ขงเบ้งขาดเสบียง ขงเบ้งจึงคิดค้น ‘โคยন্ত্র-ม้ากล’ ขึ้นมาเพื่อใช้ล่าเสบียง เสบียง สุมาอี้รู้เข้าจึงชิงมา แล้วสั่งคนให้ทำตามชนเสบียงจากหลงเส ซึ่งเป็นไปตามแผนของขงเบ้ง เพราะในปากของโคยন্ত্র-ม้ากล มีกลไกอยู่ คือเมื่อหมุนลิ้นไปอีกข้าง โคยন্ত্র-ม้ากลก็จะเดินไม่ได้ ขงเบ้งจึงปล้นเสบียงระหว่างทางไปได้ สุมาอี้ตามมาช่วยก็ถูกเลียหัวไล่ตีจนต้องทิ้งหมวกหนีตาย ขงเบ้งมอบหมวกให้อยู่เยียนถือไปตำรับตำหนาค่าย แต่สุมาอี้ไม่ยอมออกรบ อยู่เยียนโกรธเคืองขงเบ้งที่ให้ทำเรื่องโสมเกียรติแบบนี้ ขงเบ้งเห็นสุมาอี้ไม่ยอมออกรบ จึงเตรียมรบยึดเยื่อสั่งให้ทหารร่วมทำนากับชาวบ้านเพื่อสังหารสมเสบียง แต่สุมาอี้ก็ยังไม่ยอมออกรบ ฝ่ายพระเจ้าโจยอยรบชนะกั้งตั้งสุมาอี้จึงสามารถรบกับขงเบ้งได้อย่างหมดห่วง ฝ่ายขงเบ้งร่างกายเริ่มทรุดโทรมหนัก ต้องริบวางแผนเผด็จศึก จึงวางอุบายเผาทัพสุมาอี้

วิเคราะห์ทฤษฎี

กองทัพของขงเบ้งนั้นเสียเปรียบด้านเสบียงมาโดยตลอดเพราะเดินทางมาไกล ซึ่งสุมาอี้รู้จุดอ่อนข้อนี้ดี และเพราะกลัวหลงกลอุบายของขงเบ้งอีกจึงใช้กลยุทธ์ตั้งรับ เพื่อบีบให้ขงเบ้งถอยทัพ ซึ่งขงเบ้งไม่เคยยอมให้การดำเนินงานหยุดลงเพียงเพราะจุดอ่อนตรงนี้ ทำให้ขงเบ้งคิดค้นนวัตกรรม โคยন্ত্র-ม้ากลขึ้นมา เพื่อ

สร้างโอกาสหลีกเลี่ยงจุดอ่อนของกองทัพ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้สุมาอี้ออกมารบเพื่อแย่งชิง โยนตร์-ม้ากลไป เพื่อตักหลุมพรางกลอุบายของขงเบ้งอีกครั้ง

ตอนที่ 76 - เพลิงเผาสุมาอี้

สรุปเนื้อเรื่อง

ขงเบ้งวางแผนล่อให้สุมาอี้มาติดกับที่ช่องเขาเซียมก๊ก สุมาอี้ติดกับโดนขงเบ้งใช้ไฟเผากองทัพ แต่เกิดฝนตกช่วยให้สุมาอี้รอดตายไปได้ ขงเบ้งและเหล่าทหารต่างเจ็บใจ แต่ยังสามารถกลับไปตียึดค่ายอยู่หล้า ในขณะที่สุมาอี้บุกมากีสานได้ สุมาอี้รู้ว่าสู้ขงเบ้งไม่ได้ที่รอดมาเพราะโชคช่วย จึงหนีข้ามแม่น้ำไปตั้งมั่นอยู่ฝั่งเหนือไม่ยอมออกรบ ส่วนขงเบ้งตั้งค่ายอยู่ที่ทุ่งโจเจียงอาการป่วยทรุดโทรมหนัก เห็นสุมาอี้ไม่ยอมออกรบจึงให้ทูตส่งจดหมายไปเยาะเย้ย พร้อมมอบเสื้อผ้าสตรีให้ หวังยั่วให้สุมาอี้โกรธ แม้สุมาอี้จะโกรธแต่ก็ทำพิธีนินทาไม่ยอมหลงกลขงเบ้ง ทั้งยังเลี้ยงต้อนรับทูตอย่างดี ขวนคุยก่อกำลังขงเบ้ง จึงรู้ว่าตอนนี้ ขงเบ้งทำงานหนัก ไม่ค่อยได้พักผ่อน สุขภาพทรุดโทรม ทั้งอายุก็มากแล้วจึงคิดว่าขงเบ้งก็จะอยู่ได้อีกไม่ หล้าแม่ทัพต่างโกรธแค้นขงเบ้งขอออกรบ สุมาอี้จึงวางอุบายให้พระเจ้าโจยอยเขียนราชองครักษ์ห้ามออกรบอีกเป็นอันตราย ทั้งฝ่ายลกซุนแพ้ศึกกับพระเจ้าโจยอยที่หับป่า ถอนทัพกลับกังตั๋งไม่ขอร่วมตีกระหนาบ ขงเบ้งทราบข่าวก็อาการทรุดหนัก รู้ว่าตัวเองคงอยู่ได้ไม่นาน จึงฝากฝังเกียงอุย สอนเรื่องค่ายกลและจะมอบพิชัยสงครามไว้ให้ด้วย แล้วกำชับว่าอย่าให้สุมาอี้รู้ว่าตนเองป่วย อุยเอียนน้อยใจมากแนะนำให้ขงเบ้งกลับไปรักษาตัวที่ฮันต๋ง แล้วขอแบ่งเบาภาระงานแต่ขงเบ้งบอกปิดแกล้งไม่สนใจ ต่อมาเกียงอุยก็แนะนำให้ทำพิธีสะเดาะเคราะห์ต่ออายุ ขงเบ้งจึงสั่งให้จัดทหาร 49 คนใส่ชุดดำ ถือธงดำ เดินเวียนข้างนอก และให้ปิดประตูทุกด้านห้ามใครเข้ามา

วิเคราะห์กลยุทธ์

ความจริงอุบายของขงเบ้งซึ่งหวังจะยั่วสุมาอี้ให้ได้รับความอับอายนั้นเป็นกลอุบายอย่างเดียวกันกับที่เคยทำให้จิวยี่กระอักเลือดตาย ทำให้โจจินเจ็บใจตาย แต่กลับใช้ไม่ได้ผลกับสุมาอี้ เพราะทั้งจิวยี่และโจจิน ยึดมั่นเชื่อมั่นในตนเอง เทิดทูนเกียรติยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด เมื่อถูกกลอุบายปราชัยเยาะเย้ยของขงเบ้งจึงไม่อาจทนทานรักษาชีวิตเอาไว้ได้ ส่วนสุมาอี้เป็นผู้ที่มากด้วยเล่ห์ ขาญฉลาดในกลอุบายทั้งปวง แต่ความรู้ความชำนาญจัดจ้านเชิงอุบายก็ทำได้สำคัญเท่ากับสุดยอดวิชาหนึ่งซึ่งสุมาอี้มีไม่ นั่นคือความอดทน ยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งปวงดูหมิ่นเหยียดหยาม แต่ไม่ยอมหลงเข้าไปในกลของขงเบ้ง ความสามารถในการข่มใจชนิดนี้ถือเป็นตะบะชนิดหนึ่งที่เอาชนะกลอุบายต่างๆ ได้ คนจำนวนมากรู้ทั้งรู้แต่ก็ยังพลาด เพราะไม่สามารถข่มใจ อดทนได้เหมือนกับสุมาอี้นี้ได้

ตอนที่ 77 - ขงเบ้งสิ้นบุญ

สรุปเนื้อเรื่อง

พิธีต้องทำทั้งหมด 7 วัน ขงเบ้งทำพิธีต่ออายุมาได้หกคืนแล้ว ฝ่ายสุมาอี้ตรวจดูดวงดาว และสืบข่าวล่าศึกเห็นความผิดปกติ จึงให้ทหารไปบุกค่าย อุยเอียนเห็นดังนั้นรีบร้อนเข้าไปข้างใน จึงทำให้ลมพัดไฟตะเกียงต่ออายุดับไป ขงเบ้งจึงต้องจำใจยอมรับโชคชะตาว่าตนเองคงต้องตายแน่แล้ว จึงเขียนจดหมายลา

ถึงพระเจ้าเล้าเสี้ยน เมื่อใกล้ตายของเบ้งก็มอบตำราพิชัยสงคราม 24 บทให้เกียงอูย และสั่งเสียกับม้าต่าย เอียวหิง ว่าต่อไปอูยเอียนต้องก่อกบฏให้ทำตามแผนที่เขียนไว้ให้แล้วจะมีคนฆ่าอูยเอียนเอง พระเจ้าเล้าเสี้ยนทราบข่าวจึงสั่งให้ลี้ฮักไปดูอาการของเบ้ง จึงสั่งเสียให้แต่งตั้งเกียงอูยดูแลกองทัพต่อ และให้ค่อยๆถอยทัพ ห้ามไว้ทุกข์ให้สุมาอี้รู้ตัว ถ้าสุมาอี้ไล่ตามให้ทำตามแผนที่เตรียมไว้ให้ แล้วให้เจียวอ้วนทำหน้าที่แทนตน หลังจากเจียวอ้วนให้แต่งตั้งบิฮุย จากนั้นของเบ้งออกตรวจกองทัพแล้วสิ้นใจตาย ฝ่ายสุมาอี้รู้ว่าของเบ้งตายแล้ว จึงรีบบุกไล่ตีในขณะที่จ๊กก๊กกำลังถอยทัพ ของเบ้งได้วางอุบายไว้แล้ว โดยทำหุ่นไม้รูปตัวเองนั่งบนเกวียนเพื่อหลอกฆ่าศึกกว่ายังมีชีวิตอยู่ สุมาอี้เห็นก็ตกใจรีบถอยทัพกลับเข้าค่าย สุมาอี้รู้ว่าหลังจากที่หลังถอยทัพของเบ้ง เมื่อของเบ้งตายก็หมดหวังจึงยกทัพกลับเมืองเตียงอันเพื่อกราบทูลพระเจ้าโจยอย ฝ่ายทัพจ๊กก๊กถอยทัพไปได้ครึ่งทาง อูยเอียนก็ก่อกบฏเผาสะพานขวางทางกลับเมืองหลวงไว้ ม้าต่ายแกล้งเข้าพวกับอูยเอียน เมื่ออูยเอียนยกมาตั้งหน้ากำแพงเมืองฮันตั้งแล้ว เอียวหิงก็ทำอูยเอียนว่าถ้าอยากได้กองทัพและฮันตั้ง ก็ให้ตะโกนติดกันสามครั้งว่า “ใครกล้าฆ่าข้า” เมื่ออูยเอียนพูดจบ ม้าต่ายก็ฟันหัวอูยเอียนขาด จากนั้นพระเจ้าเล้าเสี้ยน ขุนนางและทหารต่างเศร้าโศกเสียใจ จัดพิธีศพอย่างยิ่งใหญ่ และเอาศพของเบ้งไปฝังไว้ที่เขาเตงกุนสัน ตามที่ของเบ้งสั่งเสียไว้ก่อนตาย

วิเคราะห์กลยุทธ์

ของเบ้ง เป็นผู้นำที่เก่ง แต่เหนื่อย เพราะไม่รู้จักแบ่งเบาภาระของตนเองให้ผู้อื่น ซึ่งอาจเพราะต้องการควบคุมอำนาจ และเพราะไม่ไว้วางใจใคร ซึ่งคนที่เก่งแต่ถ่ายทอดไม่ได้แบบนี้จะทำให้องค์กรเกิดปัญหาได้ เพราะสามารถถ่ายทอดความรู้แก่คนในองค์กร และอาจเกิดสมองไหลได้ หากขาดความจงรักภักดี และจะทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน หากเกิดล้มป่วยก็จะไม่สามารถมีใครทำงานแทนหรือต่อยอดได้ ทำให้การทำงานต้องหยุดชะงัก องค์กรไม่สามารถเดินต่อไปได้เพราะคนเดียว ดังนั้น การตายของของเบ้งจึงเหมือนกับจ๊กก๊กได้ล่มสลายไปแล้ว

การขัดแย้งของผู้นำสูงสุดอย่างของเบ้งและพนักงานผู้อาวุโสในองค์กรอย่างอูยเอียน อาจมีสาเหตุจากของเบ้งมีปัญหาเฉลี่ยฉลาด เข้าใจการงานต่างๆ เพื่อนำองค์กรไปสู่จุดหมายที่คาดหวังไว้ ในขณะที่อูยเอียนสูงค่อนข้างมีวิสัยทัศน์ต่ำ แต่อาศัยความอาวุโสทัดทานหรือเสนอความเห็นในประเด็นต่างๆ จนทำให้ผู้นำรู้สึกเบื่อหน่ายในการต้องคอยปรามผู้อาวุโสอยู่เสมอ เพราะของเบ้งค่อนข้างชอบใจกับผู้ที่สั่งการได้ มากกว่าผู้ที่ซักถามโต้แย้งก่อนที่จะทำตามคำสั่ง ส่วนผู้อาวุโสบางท่านในองค์กรมีปัญหาเฉลี่ยฉลาด เมื่อแสดงความคิดเห็นไปแล้ว เหตุการณ์เป็นไปตามความเห็นนั้นๆ เสมอ ก็มักจะเริ่มค่อยๆ เป็นที่ยอมรับขององค์กรมากยิ่งขึ้น อาจกระทบอารมณ์ของผู้นำ อีกอย่างหนึ่งคือ ผู้อาวุโสในองค์กร มักถือว่า ความสำเร็จขององค์กรเกิดขึ้นมาได้เพราะตนเองด้วย มิใช่เฉพาะผู้นำเท่านั้น ดังนั้น เมื่อคาดเดาว่าเรื่องใดจะเป็นปัญหาต่อองค์กร ย่อมต้องทักท้วง หรือเสนอความเห็น เพื่อประโยชน์ขององค์กรมากกว่าประโยชน์ของตน... แต่เมื่อการทักท้วงหรือเสนอความเห็นนี้ ไม่ได้ตั้งใจผู้นำ ความหมางเมินระหว่างผู้นำกับผู้อาวุโส จึงค่อยๆ เกิดขึ้นเป็นรอยแตกร้าวภายในองค์กร ทำให้เกิดการเมืองภายในขึ้นได้

ตอนที่ 78 - สุมาอี้รัฐประหาร

สรุปเนื้อเรื่อง

ต่อมาพระเจ้าโจยอยป่วยหนัก เมื่อใกล้สิ้นพระชนม์ก็เรียกสุมาอี้มาสั่งเสียให้เป็นดูแลรักษาทายาทโจซอง ที่สืบราชสมบัติต่อไป และแต่งตั้งให้โจซองเป็นแม่ทัพใหญ่คุมอำนาจทั้งหมด สุมาอี้โดนยึดอำนาจทหารคืน แต่ก็แอบวางแผนอยู่เงียบๆ ส่องสุมา กำลังเป็นสิบปี ต่อมาฮวนห้อม และหลี่ซิ่นเข้าหลวงเมืองเกงจิ๋วคนใหม่ เข้าพบโจซอง ก็โดนฮวนห้อมเหินแค้นว่าอย่าเอาแต่กินเลี้ยง ออกฆ่าสัตว์ ให้ระวังตระกูลสุมาไว้ โจซองว่า ตนเองคุมอำนาจทหารมาสิบปีก็เห็นว่าตระกูลสุมาก็อยู่แต่บ้านทั้งสุมาอียังป่วยหนัก แต่ฮวนห้อมบอกว่า อาจแก่งป่วย โจซองจึงให้หลี่ซิ่นไปดูอาการสุมาอี้ที่บ้านว่าป่วยจริงหรือไม่ สุมาอี้แก่งป่วยหนักจนหูอื้อ แล้วแก่งสั่งเสียกับหลี่ซิ่นว่าขอให้โจซองช่วยดูแลบุตรชายให้ด้วย หลี่ซิ่นและโจซองหลงกลเชื่อสุมาอี้ แต่ฮวนห้อมก็ยังระแวงอยู่ ครั้นโจซองจะออกล่าสัตว์กับฮองเต้และพี่น้อง ก็ได้เอาทหารไปหมด ฮวนห้อมเตือนว่าไม่ควร เพราะหากเกิดกบฏจะไม่มีทหารรักษาเมือง แต่โจซองประมาทไม่ยอมฟัง ฝ่ายสุมาอี้เมื่อได้โอกาสจึงก่อกบฏ นำกำลังยึดค่ายใหญ่ของโจซองและโจอี้ ยึดคลังอาวุธ ทั้งยังเข้าหาฮองไทเฮาใส่ความโจซอง ฮองไทเฮาจึงสั่งปลดโจซอง โจอี้ และโจหนุ่ยออกจากตำแหน่ง แล้วสั่งจับขุนนางฝ่ายโจซองทั้งหมด แต่ซิ่นเป เล่าจี้ และฮวนฮ้อมหนีไปหาโจซองได้ จึงแนะนำให้เชิญฮองเต้ไปฮูโต แล้วระดมกองทัพหัวเมืองปราบสุมาอี้ สุมาอี้กลัวว่าฮวนฮ้อมจะช่วยคิดแผนให้โจซอง จึงวางอุบายส่งอินต้ายบกซึ่งเป็นลูกน้องคนสนิทกับโจซอง ถือหนังสือไปเกลี้ยกล่อมให้โจซองกลับลกเอี้ยง โดยอ้างว่าจะไม่ทำอันตรายใดๆ โจซอง ต้องการแค่อำนาจทางการเมืองเท่านั้น โจซองหวั่นเกรงและสมบัติในเมืองลกเอี้ยง จึงยอมมอบอำนาจทหารให้สุมาอี้ จากนั้นสุมาอี้ก็รวบรวมหลักฐานว่าโจซองและพวกก่อกบฏ ให้พระเจ้าโจซองลงโทษ ต่อมาสุมาอี้ป่วยหนักถึงแก่กรรม ต่อมาพระเจ้าโจซองก็แต่งตั้งสุมาสูเป็นเสนาบดีผู้กำกับการฝ่ายในควบคุมความลับของแผ่นดิน ควบคุมอำนาจในยุยกักทั้งสิ้น และแต่งตั้งสุมาเจียวเป็นนายพลทหารม้า ตระกูลสุมาจึงคุมอำนาจยุยกักทั้งหมด

วิเคราะห์กลยุทธ์

แผนยึดอำนาจของสุมาอีนั่น หากมองในมุมกลับกันถือว่ามีความเสี่ยงมาก เพราะตอนที่โจซองออกไปล่าสัตว์นอกเมือง ได้นำกำลังทหารของตนเองไปด้วยไม่น้อย โจซองสามารถรวบรวมกำลังของตนเองและหัวเมืองต่างๆ แล้วสั่งการให้เข้ามาปราบสุมาอี้ได้ ที่สำคัญคือ ความเคลื่อนไหวของสุมาอียึดอำนาจนั้น รู้ไปถึงโจซองแล้ว และการตัดสินใจของฮองเต้ก็อยู่ในมือโจซอง ทั้งลูกน้องคนสำคัญก็สามารถหลบหนีออกมาได้ ถือเป็นความผิดพลาดในแผนของสุมาอี้แต่สุมาอี้ก็เป็นนักวางแผนที่เก่ง เพราะเมื่อเห็นว่าแผนเกิดผิดพลาดแล้ว ก็ปรับเปลี่ยนแผนได้ทันที รีบส่งคนไปเจรจากับโจซอง โดยเอาน้ำเย็นเข้าลูบว่า ต้องการแค่อำนาจทางการเมืองเท่านั้น ทั้งยังใช้จุดอ่อนของโจซองเรื่องการหลงใหลในภรรยาและสมบัติ จึงแก่งสัญญาว่าจะไม่ทำอะไรโจซองและครอบครัว รวมถึงทรัพย์สินของโจซองด้วย ซึ่งโจซองในเวลานั้นเสียความมั่นใจในด้านการทหารมานานแล้ว ในขณะเดียวกัน ก็เห็นความสามารถของสุมาอี้ ว่าเป็นแม่ทัพที่เก่งกาจสามารถสู้กับขงเบ้งได้ จึงหลงกลการเจรจาของสุมาอี้ ยอมแพกลับเข้าเมือง ทั้งที่หากโจซอง

ตัดสินใจเด็ดเดี่ยวกว่านี้ ก็อาจปราบสุมาอี้ที่มีกำลังทหารแคในเมืองหลวงสำเร็จได้ ดังนั้น กลยุทธ์ในการยึดอำนาจของสุมาอี้ คือการรู้จักพลิกแพลงแผนได้ตามสถานการณ์ ตัดสินใจเฉียบขาดรวดเร็ว มองศัตรูออก

ตอนที่ 79 - คิกภายในง่อ๊ก

สรุปเนื้อเรื่อง

ฝ่ายง่อ๊ก พระเจ้าซุนกวนสิ้นพระชนม์ ราชครูจูกัดเก็กตั้งรัชทายาทซุนเหลียงขึ้นเป็นฮ่องเต้ ขาวไปถึงยุย๊ก สุมาสูจึงสั่งสุมาเจียวบุกง่อ๊กทันที แม่ทัพเตงฮองออกไปต้านศึกที่ตั้งหิน ฝ่ายยุย๊กประมาณ 700 คนในศึกแรก จูกัดเก็กเห็นว่ากำลังได้เปรียบจึงคิดตีตงฮ้วนต่อ จะส่งหนังสือถึงเกียงฮุยให้ร่วมตียุย๊ก เจียวเอี้ยน แนะนำว่าเป็นการไม่ควรเพราะฝนไม่ตกไม่เป็นผลดีกับกองทัพ จูกัดเก็กโกรธหาว่าดูถูกจะสั่งประหาร แต่ข้าหลวงต่างขอไว้ จึงลดโทษปลดออกจากทุกตำแหน่ง แม่ทัพเตงฮองจึงแนะนำ ควรตีด้านซินเสียก่อนเพื่อให้ข้าศึกเสียขวัญ จูกัดเก็กล้อมซินเสียไว้ 90 วัน เตียวเต็กจึงส่งหนังสือขอกำลังหนุนจากสุมาสู เต้งฮองแนะนำ ง่อ๊กแค่อ้อมไม่น่ากังวล แต่ทางเสฉวนต้องหาทางป้องกัน ตั้งแตโจของถูกประหารแม่ทัพแฮฮัวป้าหนีไปเข้ากับเกียงฮุยที่เสฉวน ถ้าแฮฮัวป้ายกทัพมาทางหลงเส ลกเอี้ยงคงคับขัน ส่วนทางซินเซียแค่รอให้ข้าศึกเสียทั้งหมดแล้วค่อยตามตียอมชนะศึก โดยให้ส่งหนังสือไปหาเตียวเต็กว่าให้แก่งแย่งกันจนมอดตายเมืองให้จูกัดเก็ก แต่ต้องหลังจากครบ 100 วันก่อน โดยอ้างว่ากฎหมายยุย๊ก เมื่อข้าศึกล้อมเมือง ถ้าขุนพลรักษาเมืองได้ครบ 100 วัน โดยไม่มีกองหนุนและจำนวนจะไม่เอาโทษเครื่องอาญาและบริวาร เพื่อยึดเยื้อศึก จูกัดเก็กแม้คิดว่าอาจเป็นกลลวง แต่ก็สั่งให้หยุดตีเมืองก่อน 10 วัน แต่แม่ทัพเตงฮองไม่เห็นด้วย เพราะถ้ายึดเยื้อเสียทั้งหมด และจะตีให้แตกยาก แต่จูกัดเก็กประมาณไม่ฟังสั่งห้ามออกรบเด็ดขาด ในระหว่าง 10 วันนั้น เตียวเต็กได้สร้างกำแพงเมืองกันศึกจนเสร็จ แล้วร้องตะโกนดูถูก จูกัดเก็กโกรธจึงสั่งออกรบทันที แต่เตงฮองว่าทหารป่วยหนักควรหยุดพักก่อน แต่จูกัดเก็กไม่ฟังจนแพ้ศึก จูกัดเก็กรู้สึกลำบากใจแต่เกรงคำครหาจึงปิดความผิดให้บริวารทั้งปลดและประหาร อีกทั้งแต่งตั้งพรรคพวกคุมกองทัพรักษาพระองค์แทนซุนจุ่น ซุนนางต่างโกรธแค้นจูกัดเก็ก จึงยุซุนจุ่นทูลต่อพระเจ้าซุนเหลียงอย่างลับๆ แล้ววางแผนลอบฆ่าจูกัดเก็กตาย ต่อมาซุนจุ่นก็ป่วยตาย ซุนหลิมลูกพี่ลูกน้องก็ขึ้นเป็นใหญ่รวบอำนาจ เนรเทศพระเจ้าซุนเหลียง แล้วเชิญซุนฮิวบุตรคนที่ 6 ของซุนกวนขึ้นครองราชย์แทน ส่วนซุนหลิมเลื่อนขึ้นเป็นสมุหนายก คุมกองทัพทหารรักษาพระองค์ ต่อมาซุนฮิวกลัวว่าต่อไปซุนหลิมจะกบฏ จึงปรึกษาเตงฮอง วางแผนให้เชิญซุนหลิมมางานเลี้ยง แล้วเตงฮองก็ลอบเข้าค่ายจับกุมพี่น้องของซุนหลิมยึดอำนาจทหาร เตงฮองจับซุนหลิมได้ในที่สุดพระเจ้าซุนฮิวสั่งประหารซุนหลิมและพี่น้องทั้งหมด ฝ่ายจ๊กก๊กแม่ทัพเกียงฮุยสืบทอดปณิธานขงเบ้ง ฟันฟุราขงฉัฮั่น จึงให้แฮฮัวป้าพาทางยกตีตงก้วน แฮฮัวป้าบอกว่ายุย๊กที่น่ากังวลคือปราชญ์สองคนที่เก่งนั้นคือ จงโฮยและเตงเจียว ฝ่ายยุย๊กให้สุมาเจียวเป็นแม่ทัพใหญ่ไปต้านจ๊กก๊กที่หลงเสมชีจิเป็นทัพหน้า ชิจิดโดนอุบายเกียงฮุยล่อให้ปล้นเสเปียง แล้วไล่ตีจนชิจิดแพ้และถูกฆ่า แล้วปลอมตัวเป็นกองทักชิจิดเข้ายึดค่าย สุมาเจียวต้องหนีตายไปบนเขาเพียดลองสัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

การเมืองภายในของอังกะนั้นเกิดจากช่วงการเปลี่ยนถ่ายอำนาจ ทำให้ขุนนางที่แต่เดิมซึ่งดีชิงเด่นกันอยู่แล้ว เมื่อไม่มีขุนนางคอยข่มก็ออกมาแสดงออกได้เต็มที่ อำนาจของอังก์ต่างถูกพลัดมือกันไปมา ทั้งงู กัดเก็ก ขุนจุ่น ขุนหลิม ซึ่งต่างไร้ความสามารถ ในการบริหารภายในและการทำศึก เปรียบเหมือนสังคมในองค์ที่คนไม่เก่งแต่มีอำนาจได้ขึ้นเป็นใหญ่ ส่วนคนเก่ง แต่เป็นคนยุคอานาจเก่ากลับถูกมองข้าม แต่อังก์ยังโชคดี ที่สุดท้ายคนดีและเก่งอย่าเตงฮองลูกหื้อขึ้นมาสู่อำนาจ ทำให้การบริหารภายในของอังก์เป็นระบบมากขึ้น ขุนนางฉ้อโกงก็ถูกกำราบลงไป ทำให้องค์กรพัฒนาไปในทางที่ดีได้

ตอนที่ 80 - ล้อมเขาเทียตลองสัน

สรุปเนื้อเรื่อง

เกียงอุยจัดทัพล้อมภูเขาไ้ว จนทัพสุมาเจียวขาดน้ำ ขาดเสบียงกองทัพวุ่นวาย แม่ทัพกุยห้วยกำลังด้านศึกชนเผ่าเกียงที่เมืองเองจิว ก็คิดจะยกทัพมาช่วยแต่ที่ปรึกษาแนะนำว่า ตอนนี้เกียงอุยร่วมมือกับชนเผ่าเกียง ถ้ายกทัพไปจะถูกตีตลบหลัง ให้แกล้งส่งคนไปสวามิภักดิ์ให้เผ่าเกียงถอยก่อนจึงค่อยไปช่วยสุมาเจียว คนของกุยห้วยแกล้งสวามิภักดิ์ล่อชนเผ่าเกียงให้มาตีค่าย แล้ววางอุบายจับตัวหัวหน้าเผ่าแต่ไม่ฆ่า หัวหน้าเผ่าจึงสำนึกบุญคุณ กุยห้วยจึงให้เผ่าเกียงเป็นทัพหน้าไปช่วยสุมาเจียว กองทัพสุมาเจียวปั่นป่วนทหารบ้างล้มตายบ้างหนีไปเข้ากับเกียงอุย จึงคิดแผนบุกลงไปที่ทหารไม่มีใจสู้แล้ว จึงให้อองโถนำทหารที่เหลือไปที่ลานหินผา แล้วแกล้งจะกระโดดหน้าผาให้ทหารฮึดสู้บุกลงเขา เมื่อหัวหน้าเผ่าเกียงไปถึงค่ายจิกก็ก็เข้าไปจับตัวเกียงอุยโดยไม่ทันรู้ตัว จากนั้นสุมาเจียวก็บุกมาตลบหลัง แต่เกียงอุยหนีรอดไปได้และฆ่ากุยห้วยตาย ต่อมาพระเจ้าโจฮองคิดจะกำจัดตระกูลสุมา พวกขุนนางจึงอาสาระดมคนมาปราบตระกูลสุมา พระเจ้าโจฮองจึงมอบราชโองการเลือกให้ขุนนาง แต่สุมาสูจับได้จึงจับประหารทั้งหมดแล้วปลดพระเจ้าโจฮอง ให้โจมอขึ้นแทน และยังคงควบคุมอำนาจทั้งหมด ต่อมาสุมาสูป่วยตาย สั่งเสียให้สุมาเจียวสืบราชการเข้าคุมอำนาจต่อ พระเจ้าโจมอเกรงว่าสุมาเจียวจะยึดอำนาจ ขุนนางองชกจึงแนะนำ ให้ตั้งสุมาเจียวเป็นมหาอุปราช เกียงอุยเมื่อรู้ข่าวว่าสุมาสูตาย จึงยกทัพด้วยก็ก็อิก สุมาเจียวจึงสั่งให้เตงงายด้านทัพ เตงงายคาดการณ์แม่นยำว่าเกียงอุยจะตั้งทัพที่ไหน จึงซุ่มด้อมค์ลอบเข้าวางเพลิงค่ายหนึ่งในสาม เกียงอุยจึงตั้งมั่นรักษาค่ายอีกสองแห่งไว้ได้ พร้อมตั้งค่ายใหม่เตรียมรบกับเตงงายต่อ

วิเคราะห์กลยุทธ์

กลยุทธ์ปิดฟ้าข้ามทะเล คือ กลยุทธ์ที่ชนะศึกได้โดยการใช้ประโยชน์จากความประมาทของคู่แข่งที่กำลังได้เปรียบจึงไม่ไตร่ตรองแผนการให้ดีหรือไม่มีการคิดแผนสำรองเอาไว้ โดยใช้จุดอ่อนตรงนี้หลอกฝ่ายตรงข้าม แล้วฉวยโอกาสในการเผด็จศึกนั่นเอง ยกตัวอย่างจากในตอนศึกเขาเทียตลองสัน ซึ่งเป็นการหยั่งเชิงกันระหว่างสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งหนีขึ้นเขาแต่ขาดเสบียง และอีกฝ่ายหนึ่งล้อมเขาไว้ได้ แต่ก็บุกไม่ได้ ซึ่งการจะเอาชนะได้นั้น ขึ้นอยู่กับว่าฝ่ายใดคิดแผนพลิกแพลงสถานการณ์ได้ก่อน ซึ่งฝ่ายของเกียงอุยนั้นประมาทคิดว่าจะต้องชนะได้แน่ๆ เพราะอย่างไรทัพสุมาเจียวก็ต้องขาดเสบียงตาย จึงไม่คิดแผนสำรองใดๆไว้ และประมาทเชื่อใจเผ่าเกียงซึ่งคิดว่าเป็นพวกของตนเองแล้ว ส่วนฝ่ายสุมาเจียวแม้จะทำอะไรไม่ได้ แต่ก็มีหน้อยงานย่อยที่สามารถช่วยเหลือได้นั้นคือทัพของกุยห้วย ซึ่งพลิกวิกฤติเป็นโอกาสจนช่วยสุมาเจียวได้

สำเร็จ โดยการกำราบเผ่าเกียงให้มาเป็นพวกเดียวกันโดยที่เกียงอยู่ไม่ทันรู้ตัว ซึ่งกลยุทธ์นี้สามารถนำไปใช้ในธุรกิจได้แต่ขึ้นอยู่แต่ละสถานการณ์ และสามารถนำมาใช้ได้หลากหลาย เช่น ใช้ได้ในการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อสินค้า เพื่อแบ่งส่วนทางการตลาดจากคู่แข่ง โดยทำให้คู่แข่งประเมินสถานการณ์ของบริษัทไม่ออก เพื่อให้คู่แข่งเตรียมการรับมือได้ลำบาก เป็นต้น

ตอนที่ 81 - สุมาเจียวปลงพระชนม์

สรุปเนื้อเรื่อง

เตงงายตั้งทัพด้านอยู่ที่อู่ซุย เกียงอยู่รบศึกโดยใช้ค่ายกลที่ขงเบ้งสอนไว้ เตงงายแพ้แต่หนีตายออกมาได้ เมื่อเห็นท่าว่าจะแพ้ ฝ่ายวุยก๊กจึงใช้แผนยุยงซื้อตัวชนที่ฮุยโฮ คนสนิทปล่อยข่าวให้พระเจ้าเล่าเสี้ยนระแวงเรียกเกียงอยู่ถอยทัพกลับฮันต๋ง สุมาเจียวจึงคิดจะยกตีแต่ระแวงพระเจ้าโจมอจึงคิดกำจัดก่อน โดยใช้เซงเจเป็นคนปลงพระชนม์ แต่เพื่อให้พ้นข้อกล่าวหา สุมาเจียวจึงสั่งประหารเซงเจและองแคง แล้วยกโจฮวนขึ้นเสวยราชย์ เกียงอยู่ทราบข่าวจึงร่วมมือกับง่อก๊กยกทัพไปปราบ ขณะเตงงายที่เขากิสาน แต่ก็ขาดแคลนเสบียง ทางถูกทำลายจึงต้องถอยกลับฮันต๋ง แล้วกลับมาบุกวุยก๊กใหม่อีกครั้ง แต่เลียวหัวเดือนเรื่องพระเจ้าเล่าเสี้ยนหลงคนสนิท อาจทำให้แพ้อีก แต่เกียงอยู่ตัดสินใจแล้วจึงให้เลียวหัวอยู่รักษาฮันต๋ง แล้วยกทัพไปรบกับเตงงายแพ้หลายครั้งติดกัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในตอนนี้แสดงให้เห็นว่า ความเข้มแข็งของผู้บริหาร และความแข็งแกร่งของระบบการบริหารภายในองค์กรเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก หากคู่แข่งใช้กลยุทธ์สร้างความปั่นป่วนภายในองค์กร แล้วไม่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้เด็ดขาด ก็จะกลายเป็นจุดอ่อนของบริษัทที่ทำให้คู่แข่งสามารถนำจุดอ่อนตรงนี้มาโจมตีได้อีกเรื่อยๆ ก็จะทำให้องค์กรอ่อนแอ ไม่สามารถดำเนินงานตามเป้าหมายขององค์กรได้สำเร็จ

ตอนที่ 82 - เล่าเสี้ยนหลงชนที่

สรุปเนื้อเรื่อง

เกียงอยู่รบกับเตงงายอีกหลายครั้งจนได้เปรียบ แต่พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็มีราชโองการเรียกตัวกลับอีก เหล่าทหารต่างขอร้องให้ออกรบ แต่เกียงอยู่ไม่อาจขัดราชโองการจึงจำใจถอยทัพ เมื่อเกียงอยู่กลับมาพระเจ้าเล่าเสี้ยนก็เอาแต่หลบหน้าไม่ให้เข้าพบอยู่หลายครั้ง แต่เมื่อได้เข้าพบเกียงอยู่ก็บอกให้พระเจ้าเล่าเสี้ยนประหารฮุยโฮ แต่พระเจ้าเล่าเสี้ยนขอไว้ เกียงอยู่ไม่รู้จะทำอย่างไรจึงปรึกษาชินแส จึงแนะนำให้เกียงอยู่ไปอยู่หลงเส ทำนาเพาะปลูกที่ทำต่ง เพื่อสะสมเสบียงกองทัพ ง่ายต่อการยึดเมืองหลงอิ้ว วุยก๊กจะไม่กล้าบุกจี้ก๊ก และเกียงอยู่ก็ยังมีกำลังทหารอยู่ในมือ เมื่อจี้ก๊กกำลังมีปัญหาภายใน สุมาเจียวจึงยกทัพบุกเสฉวน สั่งให้จงโฮยคุมทัพใหญ่จากตงก๊วน แล้วให้เตงงายคุมทัพใหญ่จากหลงเส บุกตีจี้ก๊กพร้อมกัน จงโฮยยกกองทัพวุยก๊กลงใต้บุกตีได้ชัยชนะติดต่อกัน เกียงอยู่ถวายรายงานการศึกต่วนหลายครั้ง แต่พระเจ้าเล่าเสี้ยนกลับมงายในไสยศาสตร์ไม่ยอมสู้รบจนต้องเสียเมืองฮันต๋งให้วุยก๊ก ต่อมาจูกัดฮุยยกทัพมาตีด่านเกียมก๊กก็พ่ายแพ้แก่เกียงอยู่ จงโฮยจึงสั่งลงโทษแต่จูกัดฮุยนั้นเป็นคนของเตงงาย ทำให้จงโฮยและเตงงายเกิดปัญหาผิดใจกัน

วิเคราะห์กลยุทธ์

ในองค์กรขนาดใหญ่ จะมีเจ้าของบริษัทและผู้บริหาร ดังนั้น เจ้าของเมื่อมอบหน้าที่ให้บริหารแล้ว ก็จะต้องไม่ก้าวก่ายสิทธิการตัดสินใจหรือการบริหารงานที่ผู้บริหารควรได้ เปรียบเหมือนพระเจ้าเล่าเรียน กษัตริย์ที่นำความเสียหายสู่กองทัพ และสู่ประเทศชาติจากการก้าวก่ายงานที่ไม่เหมาะสม แทรกแซงการบริหารหรือการบังคับบัญชาของแม่ทัพ ทั้งๆที่ไม่เข้าใจสถานการณ์ ไม่รู้จักการประเมินสถานการณ์ ไม่รู้ว่าอะไรควรไม่ควรทำ เพราะการแทรกแซงการทำงานของฝ่ายต่างๆมากเกินไปก็จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก เพราะขาดการสนับสนุน ข้ำการแทรกแซงแบบนี้ จะก่อให้เกิดความไม่พอใจของพนักงาน ซึ่งจะทำให้โครงสร้างภายในขององค์กรเสียได้

ตอนที่ 83 - จ๊กก๊กล่มสลาย

สรุปเนื้อเรื่อง

เตงงายและจงโฮยต่างแข่งกันยึดเซิงโต๋ โดยเตงงายยกทัพเดินตามทางลัดอิมเป็งซึ่งเป็นทางที่กันดารมาก ทหารตายไปมากมาย แต่ก็สามารถตีเมืองอู๋กั้งได้สำเร็จ พระเจ้าเล่าเรียนจึงให้จูกัดเอี้ยนนำทัพไปด้านศึกแต่แพ้จึงฆ่าตัวตาย เตงงายจึงบุกตีเซิงโต๋ต่อ ขุนนางต่างให้ยอมแพ้ แม้เล่าขำบุตรชายบอกให้สู้ แต่พระเจ้าเล่าเรียนไม่สู้ ยอมมอบเซิงโต๋ให้โดยง่าย เล่าขำรับไม่ได้ฆ่าตัวตายพร้อมครอบครัว จ๊กก๊กล่มสลาย

วิเคราะห์กลยุทธ์

ปัจจัยสำคัญที่เป็นสาเหตุให้เกิดการล่มสลายของจ๊กก๊ก คือ การปรับเปลี่ยนนโยบายหลักที่เคยถือปฏิบัติกันมา โดยเริ่มต้น จ๊กก๊ก ตั้งหลักได้โดยอาศัยปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล และยึดถือคุณธรรม สร้างกระแสมโนมของผู้นำเล่าปี่จากราชกุมาร และมีผู้มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับอยู่ภายในองค์กร เช่น กวนอู เตียวหุย จูล่ง ขงเบ้ง เป็นต้น เป็นองค์กรที่มีภาพลักษณ์ที่ต้องการหนึ่ง ได้รับความศรัทธา เชื่อถือจากชาวเมืองต่างๆ ซึ่งเห็นได้จากตอนที่ชาวบ้านยอมติดตามเล่าปี่หนีกองทัพของโจโฉ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยปรากฏในแผ่นดินอื่นเลยในสามก๊ก และจากการสืบทอดนโยบายนี้ ทำให้คนเก่งๆมาสวมมิกดิ์อีกมากมาย เช่น บั๋งทอง ฮองตง อูยเอี้ยน ม้าเฉียว เป็นต้น แต่เมื่อจ๊กก๊กเริ่มยิ่งใหญ่ ผู้นำอย่างเล่าปี่ก็เริ่มหละหลวมในการบริหารตามนโยบายของบริษัท เริ่มไม่ใช้ "คน" และเสีย "คน" เก่งๆไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงทรัพยากรด้านอื่นๆของบริษัท รวมถึงจุดยุทธศาสตร์สำคัญอย่างเมืองเกิงจิ๋ว จากการล้างแค้นส่วนตัว ทำให้เล่าปี่ไม่สามารถสร้างรากฐานระบบที่ดีไว้ให้ ผู้นำรุ่นต่อไปอย่างเล่าเรียนได้สืบทอด ซึ่งในยุคของเล่าเรียนนั้น เล่าเรียนเป็นเหมือนกษัตริย์ที่ตกอยู่ภายใต้การปกครองของนายกองอย่างขงเบ้ง ทำให้ไร้ความสามารถในการบริหาร เพราะไม่มีใครสอน หรือเปิดโอกาสให้ได้ลงมือบริหาร หรือมอบสิทธิในการตัดสินใจเด็ดขาดจริงๆ ขงเบ้งทำเองหมดทุกอย่างเหมือนเสนาหลัก พอขงเบ้งตายไปก็เหมือนกับเสนาหลักล้ม เกียงอูยก็ทำได้ไม่เท่าขงเบ้ง ทั้งยังมีภาระหน้าที่ทางสงคราม หรือปณิธานที่เล่าปี่ทิ้งไว้ให้ ทำให้ขุนซื่ออย่างขงเบ้งและเกียงอูย ต้องทำศึกต่อเนื่องไม่หยุดเผาผลาญทรัพยากร ซึ่งการทำสงครามเป็นเวลานานย่อมเกิดผลกระทบแก่ประเทศ และทำให้เล่าเรียนขาดที่พึ่งหรือที่ปรึกษาที่ดี (เพราะคนที่พึ่งพิงได้ก็เอาแต่ออกรบ) กลายเป็นกษัตริย์ที่อ่อนแอด้านการศึก แม้เล่าเรียนจะไม่ยอมแพ้ แต่ก็ไม่มีแผนอะไรไปสู้อยู่ดี การยอม

แพ้อาจเป็นวิธีที่ดีที่สุด ในการรักษาคนในองค์กรเอาไว้และรักษาชีวิตผู้คนในประเทศ แม้จะต้องแลกด้วยการล่มสลายของจ๊กก๊กแล้วปล่อยให้ก๊กอื่นเข้ามาบริหารแทนก็ตาม

ตอนที่ 84 - อวสานสามก๊ก

สรุปเนื้อเรื่อง

เกียงอุยเสียใจมาก แต่ยังไม่ยอมแพ้หวังฟื้นจ๊กก๊ก จึงวางแผนยอมจำนนต่อจงโฮยเพื่อให้ล้มวุยก๊ก ต่อมาจงโฮยสาบานเป็นพี่น้องกัน จงโฮยจึงให้เกียงอุยควบคุมกองทัพคอยเป็นที่ปรึกษาตนเอง แต่งายก๊วยจงโฮยจะยึดอำนาจ จึงพยายามรวบรวมพรรคพวกจนเกินหน้า สุมาเจียวกลัวจะกบฏจึงสั่งให้จงโฮยปราบ แต่งาย จงโฮยวางแผนกับเกียงอุยจับตัวแต่งายและลูกชายได้สำเร็จ สุมาเจียวคิดปราบจงโฮยต่อ เกียงอุยจึงยุให้จงโฮยล้มสุมาเจียว แต่ไม่สำเร็จสุดท้ายจงโฮยและเกียงอุยก็ถูกฆ่าตาย หลังจากนั้นไม่นานสุมาเจียวก็ตาย สุมาเอี้ยนสืบทอดตำแหน่งอ๋อง แล้วบังคับให้พระเจ้าโจฮวนมอบสละราชสมบัติให้ตน วุยก๊กจึงล่มสลาย สุมาเอี้ยนปกครองแทนเปลี่ยนชื่อก๊กเป็นได้จิ้น ต่อมาก็บุกง่อก๊ก พระเจ้าซุนโฮยอมแพ้ ง่อก๊กจึงล่มสลาย ปิดฉากสงครามสามก๊กที่ยาวนานถึง 72 ปี แผ่นดินเป็นเอกภาพภายใต้ราชวงศ์จิ้น

วิเคราะห์กลยุทธ์

เหตุผลที่ตระกูลสุมา ได้ครองแผ่นดินจีนได้สำเร็จเป็นเพราะ ผู้นำแบบสุมาอ๋ววางระบบไว้อย่างดีแม้ตัวเองจะตายไป แต่ระบบก็ยังอยู่ให้รุ่นลูกสืบทอดได้ ซึ่งระบบงานเป็นเรื่องสำคัญยิ่งสำหรับองค์กร ในการทำงานทุกอย่างทุกขั้นตอนต้องระบุให้ชัดเจน เป็นรูปเป็นแบบที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถประเมินผลได้ ซึ่งถ้าสิ่งเหล่านี้มีการวางรากฐานที่ดีแล้ว คนที่เข้ามาทำงานไม่ว่าจะเป็นคนใหม่หรือมาจากที่อื่น ก็จะสามารถสานต่องานนั้นๆ จากคนเก่าได้เป็นอย่างดี และนอกจากสุมาอ๋วจะวางระบบไว้ดีแล้ว ก็สอนวิธีใช้ระบบด้วย โดยการสั่งสอนปลูกฝังสุมาสูและสุมาเจียวมา ด้านการบริหารมาตั้งแต่เด็กๆ ซึ่งกลายเป็นความรู้จากรุ่นสู่รุ่น จนถึงสุมาเอี้ยนที่รวบรวมแผ่นดินจีนได้สำเร็จ